

Herziene instructie aan de Gezaghebbers

Inzake de toepassing van

de Landsverordening Toelating en Uitzetting
(P.B. 1966, no. 17), zoals gewijzigd

en

het Toelatingsbesluit
(P.B. 1985, no. 57), zoals gewijzigd

Gegeven door de Minister van Justitie

Oranjestad, juni 2006

VOORWOORD

De historie van de Nederlandse Antillen heeft zich altijd gekenmerkt door een grote in- en uitstroom van vreemdelingen die een bijdrage leverden aan de maatschappelijke en economische ontwikkeling van het land. Dit heeft tot gevolg gehad dat de bevolkingsamenstelling van de eilanden divers en van multiculturele aard is.

De laatste jaren is er echter sprake van een ongebreidelde toename van vreemdelingen die geen werkelijke bijdrage hebben geleverd aan de maatschappelijke en economische ontwikkeling van het land. Immers tot nu toe was er geen doelbewust en gericht immigratiebeleid. Dit manifesteerde zich door het ontbreken van afdoende mechanismen om deze toestroom te weren, zoals gebrek aan controle, toezicht, middelen en mankracht, werd het restrictieve toelatingsbeleid uitgehold met als gevolg een ongecontroleerde instroom van vreemdelingen. Deze toename heeft voor het land een aantal ongewenste consequenties gehad en maakt een aanscherping van het toelatingsbeleid noodzakelijk.

Ook andere factoren, zoals de opkomst van grensoverschrijdende criminaliteit, internationale terrorisme, mensenhandel en mensensmokkel, geven aanleiding tot aanscherping van het toelatingsbeleid. Uit het oogpunt van veiligheid, bescherming van de (internationale) rechtsorde, bestrijding van terrorisme en mensenhandel is het van belang te kunnen controleren welke categorie immigranten het land binnenkomt, waar en onder welke omstandigheden zij (ver)blijven en of zij het land wederom verlaten.

Een bijkomend aspect is dat vreemdelingen onder de huidige koninkrijkswetgeving na een onafgebroken rechtmatig verblijf van 5 jaar een verzoek tot naturalisatie kunnen indienen. Gevolg daarvan is dat de vreemdeling na naturalisatie niet meer uitgezet kan worden en dus blijvend beroep kan doen op de sociale voorzieningen.

Het is van eminent belang de migratiestromen in gewenste banen te leiden, te beheersen en in geval van ongewenstheid met ferme hand, op integere wijze en met een humanitair gezicht maatregelen te treffen. De herziene instructie aan de Gezaghebbers van mei 2002 is daarom geactualiseerd en aangescherpt.

In de herziene instructie is jurisprudentie van de Lar-rechter en uitspraken van het Europees Hof van de rechten van de mens verwerkt.

Bij de totstandkoming heeft verder nauw overleg plaatsgevonden met de gezaghebbers van de eilandgebieden alsmede de ambtelijke diensten die nauw betrokken zijn bij de vreemdelingenzorg. Het opstellen van de herziene instructie aan de Gezaghebbers alleen is niet voldoende. Zeker zo belangrijk is dat de ambtenaar conform de algemene beginselen van behoorlijk bestuur handelt bij de uitvoering van de wetgeving en het beleid.

Hoewel de richtige toepassing van de regelgeving primair een aangelegenheid is van de overheid, heeft ook de burger hierin een eigen verantwoordelijkheid. Zo dient de burger de overheid ondermeer op de hoogte te stellen van eventuele veranderingen in zijn doel of aanwezigheid en zich te houden aan de in de instructie gestelde termijnen.

Met de inwerkingtreding van de herziene instructie en het voornemen om de controle en toezicht verder te intensiveren ben ik ervan overtuigd dat hiermede een belangrijke stap wordt gezet naar een verantwoord en transparant immigratiebeleid.

Oranjestad, 16 juni 2006
De Minister van Justitie

D. Dick

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD	2
BELANGRIJKSTE WIJZIGINGEN IN HET BELEID	9
• Welke vreemdelingen worden toegelaten?.....	9
• Gezinshereniging of gezinsvorming.....	9
• Voldoende geldelijke middelen/normbedragen.....	9
• Verblijfsrecht van de vreemdeling.....	10
• Controle, toezicht en sanctionering.....	10
• Ziektelastenverzekering	10
INLEIDING	11
• Restrictief toelatingsbeleid	11
• Nederlands- Antilliaans belang	12
• Verplichtingen die voortvloeien uit verdragen	12
VERSTERKING VAN DE VERBLIJSRECHTELIJKE POSITIE	13
ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR	14
• Inleiding.....	14
• Beginselen van behoorlijk bestuur	14
<i>Motiveringsplicht</i>	14
<i>Fair Play</i> 14	
<i>Zorgvuldigheidsbeginsel</i>	15
<i>Gelijkheidsbeginsel</i>	15
<i>Vertrouwensbeginsel/Rechtszekerheidsbeginsel</i>	15
<i>Detournement de pouvoir</i>	15
• Beginsel van behoorlijk burgerschap.....	15
1. HOOFDSTUK 1 - TOELATING IN DE NEDERLANDSE ANTILLEN VAN PERSONEN WAARBIJ DE LANDSVERORDENING TOELATINGEN UITZETTING NIET VAN TOEPASSING IS (NVT)	16
• 1.1 Inleiding.....	16
• 1.2 Werkingssfeer van de LTU	16
• 1.3 Ex tunc benadering artikel 1 LTU.....	16
• 1.4 Kinderen van de onder a en b genoemde Nederlanders (artikel 1, sub c LTU).....	17
• 1.5 NVT-verklaring.....	17
• 1.6 Procedure voor NVT verklaring	17
• 1.7 De aanvraag van een NVT-verklaring	17
• 1.8 Intrekking van de NVT-verklaring	18
2. HOOFDSTUK 2 - TOELATING VAN RECHTSWEGE VOOR RIJKSGENOTEN EN VOOR SPECIALE CATEGORIEËN VREEMDELINGEN	19
• 2.1 Inleiding en beleid.....	19
• 2.2 Wie worden van rechtswege toegelaten?.....	19
2.2.1 <i>Vreemdelingen in dienst van de overheid</i>	20
2.2.2 <i>Toelating van rechtswege artikel 3, eerste lid LTU onder a t/m e en g</i>	20
2.2.3 <i>Toelating van rechtswege artikel 3, eerste lid LTU onder f en h</i>	20
2.2.4 <i>Onafgebroken periode van verblijf (artikel 3, eerste lid, onderdeel i LTU)</i>	20
• 2.3 Procedure voor van rechtswege toelating	21

• 2.4	Het in behandeling nemen van aanvragen.....	21
• 2.5	Aanvragen die niet voldoen aan de vereisten voor het in behandeling nemen van de aanvraag om toelating.....	21
• 2.6	Voorwaarden die aan de verklaring van rechtswege worden verbonden.....	22
• 2.7	De lay-out van de verklaring van rechtswege.....	22
• 2.8	Afgifte van de verklaring van rechtswege.....	22
• 2.9	Termijn waarbinnen op de aanvraag moet worden beslist.....	22
• 2.10	In kennisstelling van de beslissing op verzoek.....	23
• 2.11	Motivering van de afwijzende beschikking.....	23
• 2.12	Het einde van de toelating van rechtswege.....	23
• 2.13	Definitief vertrek uit de Nederlandse Antillen.....	23
• 2.14	Weigering van vertrek.....	24
3.	HOOFSTUK 3 - TOELATING VAN VREEMDELINGEN.....	25
• 3.1	Inleiding.....	25
3.1.1	<i>Beleid eerste aanvraag vergunning tot tijdelijk verblijf.....</i>	<i>25</i>
3.1.2	<i>Beleid ten aanzien van verlenging vergunning tot tijdelijk verblijf.....</i>	<i>25</i>
3.1.3	<i>Beleid ten aanzien van wijziging of opheffing van de voorwaarde(n) waaronder de vergunning is verleend.....</i>	<i>26</i>
3.1.4	<i>Beleid ten aanzien van een herhaalde aanvraag.....</i>	<i>26</i>
3.1.5	<i>Beleid ten aanzien verblijf voor onbepaalde tijd.....</i>	<i>26</i>
• 3.2	Toelating.....	27
3.2.1	<i>In het kader van arbeid.....</i>	<i>27</i>
3.2.2	<i>In het kader van gezinshereniging.....</i>	<i>27</i>
• 3.3	Vergunning tot (tijdelijk) verblijf.....	29
3.3.1	<i>Verblijfsduur eerste aanvraag en verblijfsduur bij verlenging.....</i>	<i>29</i>
• 3.4	Procedureregels/aanvraag voor verblijfsvergunning toelating voor (tijdelijk) verblijf.....	31
3.4.1	<i>Indiening van de aanvraag.....</i>	<i>32</i>
• 3.5	Aanvragen die niet voldoen aan de vereisten voor het in behandeling nemen van de aanvraag om toelating.....	32
• 3.6	Het in behandeling nemen van aanvragen.....	33
• 3.7	Algemene toelatingsvoorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning tot (tijdelijk) verblijf.....	33
• 3.8	Beperkingen en voorschriften die aan een vergunning tot tijdelijk verblijf kunnen worden verleend.....	35
• 3.9	Woonplaatsverandering.....	41
3.9.1	<i>Verhuizing van het ene eilandgebied naar een ander eilandgebied.....</i>	<i>41</i>
3.9.2	<i>Woonplaatsverandering c.q. verplaatsen van het hoofdverblijf buiten de Nederlandse Antillen.....</i>	<i>41</i>
3.9.3	<i>Aantonen verplaatsing hoofdverblijf.....</i>	<i>42</i>
• 3.10	Beleid eerste aanvraag – verlenging en verplaatsing hoofdverblijf.....	42
• 3.11	In kennisstelling van de beslissing op verzoek.....	42
• 3.12	Afgifte vergunningen.....	42
3.12.1	<i>Termijn afgifte.....</i>	<i>43</i>
• 3.13	De lay-out van de vergunning.....	43
• 3.14	Termijn waarbinnen op de aanvraag moet worden beslist.....	43
• 3.15	Bewijs van terugkeer of re-entry permit.....	43
• 3.16	Het niet inwilligen van de aanvraag.....	44
• 3.17	Weigeringsgronden.....	45
• 3.18	Motivering van de afwijzende beschikking.....	45

•	3.19 Het intrekken van de verblijfsvergunning	45
•	<i>3.19.1 Motiveren van de intrekkingbeschikking</i>	47
•	3.20 Het einde van de toelating tot (tijdelijk) verblijf	47
•	3.21 Procedure definitief vertrek	47
•	3.22 Weigering van vertrek	48
4.	HOOFDSTUK 4 - GEZINSHERENIGING EN GEZINSVORMING	49
	INLEIDING EUROPEES HOF VOOR DE RECHTEN VAN DE MENS TEN AAN ZIEN VAN	
	FAMILIE- OF GEZINSLEVEN	49
•	4.1 Algemeen beleid	50
•	4.2 Voorwaarden	51
•	4.3 Vereisten voor toelating van de echtgeno(o)t(e)	52
•	<i>4.3.1 Geldigheid van het huwelijk</i>	52
•	<i>4.3.2 Schijnhuwelijk</i>	52
•	<i>4.3.3 Polygame huwelijken en vergelijkbare situaties</i>	53
•	<i>4.3.4 Samenwoning</i>	53
•	<i>4.3.5 Klemmende redenen van humanitaire aard</i>	53
•	4.4 Beperkingen en voorschriften	53
•	4.5 De vreemdeling gehuwd met een persoon van de Nederlandse nationaliteit	54
•	<i>4.5.1 De vreemdeling samenwonend met een Nederlander</i>	54
•	4.6 Verbreking huwelijk	54
•	<i>4.6.1 Verbreking relatie</i>	54
•	<i>4.6.2 Huwelijk/samenlevingsovereenkomst korter dan vijf jaar</i>	54
•	<i>4.6.3 Huwelijk/samenlevingsovereenkomst vijf jaar of langer</i>	55
•	4.7 Gezinsvorming van vreemdelingen die eerder zelf in het kader van gezins-hereniging zijn toegelaten	55
•	4.8 Kinderen	55
•	4.9 Model 1 formulier	56
•	4.10 Feitelijk behoren tot het gezin	56
•	4.11 De meerderjarige kinderen tot de leeftijd van 27 jaar zolang studerend en financieel afhankelijk	56
•	4.12 Toelating bij moeder of vader	57
•	4.13 Beperkingen en voorschriften	57
•	4.14 Verbreking gezinsband	57
•	<i>4.14.1 Verblijf korter dan vijf jaar</i>	57
•	<i>4.14.2 Verblijf vijf jaar of langer</i>	57
•	4.15 Verruimde gezinshereniging (hardheidsclausule)	58
•	<i>4.15.1 Bijzondere vereisten voor toelating</i>	58
•	4.16 Kinderen in bezit van de Nederlandse nationaliteit	58
•	4.17 Kinderen erkend door Nederlander maar nog niet in het bezit van de Nederlandse nationaliteit	59
5.	HOOFDSTUK 5 - TOERISTEN	60
•	5.1 Inleiding	60
•	5.2 Toegang en toelating	60
•	5.3 Definitie van een toerist	60
•	5.4 Vereisten van toelating	60
•	<i>5.4.1 Het paspoort</i>	61
•	<i>5.4.2 Visum</i>	61
•	<i>5.4.3 Voldoende geldelijke middelen</i>	61

•	5.5 Duur van het toeristisch verblijf	61
5.5.1	<i>Rijksgenoten</i>	62
5.5.2	<i>Onderdanen van de Europese Unie, Verenigde Staten, Canada, Australië, Nieuw Zeeland en Japan</i>	62
5.5.3	<i>Onderdanen van niet visumplichtige landen</i>	62
5.5.4	<i>Onderdanen uit landen waarvoor visum verplicht is gesteld</i>	62
•	5.6 Vereisten van toelating van vreemdelingen die ingezetenen zijn van de Nederlandse Antillen	63
•	5.7 Weigering van de toegang	63
5.7.1	<i>Verplichting gezagvoerder</i>	64
•	5.8 Einde van het verblijf.....	64
6.	HOOFDSTUK 6 - STUDENTEN	65
•	6.1 Inleiding.....	65
•	6.2 Welke student kan worden toegelaten?.....	65
6.2.1	<i>Studenten die reeds in het bezit zijn van verblijfstitel op basis van gezinshereniging</i>	65
•	6.3 De duur van het verblijf	65
•	6.4 Procedure.....	65
•	6.5 Het in behandeling nemen van aanvragen.....	66
•	6.6 Toestemming om reeds aanwezig te zijn op de Nederlandse Antillen bij indiening van het verzoek en gedurende de behandeling daarvan.....	66
•	6.7 Vereisten voor toelating en verlenging	66
•	6.8 Aanvragen die niet voldoen aan de vereisten voor het in behandeling nemen van de aanvraag om toelating.....	67
6.8.1	<i>Voorwaarden die aan de vergunning of aan de van rechtswege verklaring verbonden worden</i>	67
•	6.9 De lay-out van de vergunning tot tijdelijk verblijf of de van rechtswege verklaring	67
•	6.10 In kennisstelling van de beslissing op verzoek	67
•	6.11 Afgifte van de vergunning tot tijdelijk verblijf of van rechtswege verklaring.....	68
•	6.12 Wijziging van studierichting	68
•	6.13 Wijziging van verblijfsvergunning voor een ander doel:	68
•	6.14 Intrekking van de vergunning	68
7.	HOOFDSTUK 7 - STAGIAIRES	70
•	7.1 Wie is een stagiair(e)?	70
•	7.2 Stagiaires in het bezit van de Nederlandse nationaliteit.....	70
7.2.1	<i>Bijzondere vereisten aanvraag van rechtswege</i>	70
•	7.3 Stagiaires van vreemde nationaliteit.....	70
•	7.4 Studenten conform hoofdstuk 6 die stage dienen te volgen	70
•	7.5 Aantal stagiaires binnen een onderneming	70
•	7.6 Praktikanten	70
•	7.7 Procedure.....	71
•	7.8 Het in behandeling nemen van aanvragen.....	71
•	7.9 De lay-out van de vergunning tot tijdelijk verblijf/van rechtswege verklaring	71
•	7.10 In kennisstelling van de beslissing op verzoek	71
•	7.11 Afgifte van de vergunning tot tijdelijk verblijf/van rechtswege verklaring	71
•	7.12 Wijziging van verblijfsvergunning voor een ander doel	72
8.	HOOFDSTUK 8 - PENSHONADO/RENTENIER	73

VREEMDELINGEN EN RIJKSGENOTEN DIE EEN BEROEP DOEN OP DE PENSHONADO/ RENTENIERSWETGEVING	73
• 8.1 Definitie van een penshonado/rentenier	73
• 8.2 Waarom een bijzondere categorie?	73
• 8.3 Voorwaarden om te opteren voor de penshonado/renteniers wetgeving.....	73
• 8.4 Procedure.....	73
• 8.5 Het in behandeling nemen van aanvragen.....	74
• 8.6 De lay-out van de van rechtswege verklaring.....	74
8.6.1 <i>De lay-out vergunning tot verblijf</i>	74
• 8.7 In kennisstelling van de beslissing op verzoek	74
• 8.8 Afgifte van de van rechtswege verklaring	74
• 8.9 Afgifte van de vergunning tot verblijf	74
• 8.10 Ziektekostenverzekering.....	75
GEPENSIONEERDEN OF RENTENIERS DIE GEEN BEROEP DOEN OP DE PENSHONADO/RENTENIERS WETGEVING	75
• 8.11 Tijdelijke verblijfsvergunning voor gepensioneerde en/of rentenier	75
• 8.12 Duur van de toelating	75
• 8.13 Procedure	75
• 8.14 De lay-out van de van rechtswege verklaring	75
• 8.15 De lay-out vergunning tot tijdelijk verblijf	75
• 8.16 In kennisstelling van de beslissing op verzoek	75
• 8.17 Afgifte van de van rechtswege verklaring/vergunning tot tijdelijk verblijf	75
9. HOOFDSTUK 9 - VERWIJDERING EN UITZETTING.....	77
• 9.1 Inleiding.....	77
• 9.2 Toezicht	77
• 9.3 Identificatieplicht, staande houden en ophouden	77
• 9.4 Gronden voor verwijdering.....	79
9.4.1 <i>Redenen voor verwijdering</i>	79
9.4.2 <i>Verwijdering van gezinsleden</i>	79
9.4.3 <i>Redelijk termijn</i>	79
• 9.5 Gronden voor uitzetting.....	80
• 9.6 Verschillen in de bevoegdheden van de Gezaghebber respectievelijk de Procureur- generaal.....	80
• 9.7 Wijze waarop verwijdering/uitzetting kan plaatsvinden	80
9.7.1 <i>Naar welk land dient de vreemdeling verwijderd te worden?</i>	81
• 9.8 Strafbare feiten.....	81
• 9.9 Gedetineerde vreemdelingen.....	81
• 9.10 Ongewenst verklaren	82
• 9.11 Toegang weigeren voor een bepaalde duur.....	82
10. HOOFDSTUK 10 - BEWARING.....	83
• 10.1 Inleiding	83
• 10.2 Gronden voor inbewaringstelling	83
• 10.3 Wanneer wel en wanneer niet de maatregel van bewaring toepassen.	83
• 10.4 De procedure van inbewaringstelling	83
10.4.1 <i>Verwijdering</i>	83
10.4.2 <i>Uitzetting</i>	84

• 10.5 Termijn van inbewaringstelling	84
• 10.6 Rechten van de inbewaring gestelde vreemdeling.....	85
<i>10.6.1 In bewaringstelling en artikel 5 EVRM.....</i>	<i>85</i>
• 10.7 Opheffing van de inbewaringstelling.....	85
• 10.8 Periodieke rapportage	85
11. HOOFDSTUK 11 - RECHTSMIDDELEN.....	86
• 11.1 Inleiding	86
• 11.2 Opsomming van beschikkingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 LAR.....	86
<i>11.2.1 Gelijkstelling weigering met beschikking.....</i>	<i>86</i>
• 11.3 Vermelden van de rechtsmiddelen op de beschikkingen.	87

BELANGRIJKSTE WIJZIGINGEN IN HET BELEID

Welke vreemdelingen worden toegelaten?

Het nieuwe beleid is erop gericht kennismigranten, investeerders en ondernemers toe te laten die van toegevoegde waarde zijn voor de economische en maatschappelijke ontwikkeling van de Nederlandse Antillen. On- en laaggeschoold personeel dienen in principe op de lokale arbeidsmarkt te worden geworven. In specifieke gevallen, bij grote projecten, als de lokale arbeidsmarkt de tijdelijke vraag naar een specifieke categorie arbeidskrachten niet aan kan, zullen laaggeschoolde vreemdelingen worden toegelaten. Toelating zal dan slechts plaatsvinden voor de duur van het project.

De Nederlandse Antillen wenst zich te profileren als het kenniscentrum van hoogwaardig niveau van het Caribische gebied. Studenten van vreemde nationaliteit die een voltijdse dagopleiding op hbo of wo niveau op een van de eilanden volgen verkrijgen daarom, indien aan alle vereisten van toelating is voldaan, een tijdelijke verblijfsvergunning met als doel het volgen van een studie. De aanvragen van deze categorie zullen prioriteit krijgen bij de behandeling.

Gezinshereniging of gezinsvorming

Het burgerlijk wetboek van de Nederlandse Antillen erkent alleen het huwelijk als juridisch instituut. Er bestaat geen andere, in de wet erkende, samenlevingsvorm. De overheid heeft echter de laatste tijd gedoogd dat vreemdelingen aan een samenlevingsovereenkomst, anders dan het wettelijk huwelijk, een verblijfstitel ontleenden.

Er is een enorme toename geconstateerd van aanvragen verblijfsvergunning op grond van een samenlevingsovereenkomst. Veel van deze samenlevingsovereenkomsten zijn echter 'schijn' overeenkomsten, die alleen zijn aangegaan met als doel de vreemdeling een verblijfsrecht te verschaffen.

Aan deze samenlevingsovereenkomst zijn, anders dan in Nederland, nauwelijks wettelijke consequenties verbonden. Ook bestaat er geen register van samenlevingsovereenkomsten zodat niet vastgesteld kan worden dat de betrokkenen ongehuwd zijn, dan wel niet reeds een ander samenlevingsovereenkomst zijn aangegaan. Gevolg hiervan is dat toezicht op vreemdelingen die aan de samenleving een verblijfstitel hebben ontleend niet of nauwelijks mogelijk is hetgeen 'schijn' samenleving bevordert. In geval van een huwelijk bestaat er een wettelijke verplichting tot samenwonen en zijn de gegevens te achterhalen bij de burgerlijke stand.

De wens is op korte termijn tot een wettelijke invulling te komen van deze samenlevingsvorm. Als voorlopige voorziening zal daarom alleen een verblijfstitel worden verleend op basis van een wettelijk erkend huwelijk of een in het land van herkomst daarmee wettelijk gelijkgestelde samenlevingsvorm.

Indien bij eerste toelating de intentie bestaat gezinshereniging te verzoeken dient dit direct bij aanvraag door verzoeker te worden aangegeven. De verzoeker krijgt uiterlijk een jaar de tijd een verzoek voor gezinshereniging in te dienen. Verzoeken voor gezinsvorming worden eveneens toegestaan tot uiterlijk een jaar na het sluiten van het huwelijk.

Voldoende geldelijke middelen/normbedragen

De wetgeving vereist dat voor toelating van een vreemdeling in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming moet worden aangetoond dat de verzoeker duurzaam over voldoende geldelijke middelen beschikt om in zijn levensonderhoud en dat van zijn gezinsleden te voorzien.

De ratio van dit vereiste is dat daardoor de overheid de zekerheid heeft dat betrokkene niet, althans niet op korte termijn, ten laste zal komen van de openbare kas.

Momenteel worden de volgende normbedragen vereist:

- Naf. 1500,= bruto per maand gesteld voor een vreemdeling en (voor)kinderen die toelating verzoekt bij een persoon met de Nederlandse nationaliteit.

- Naf. 3000,= bruto per maand voor een vreemdeling die toelating verzoekt voor zijn gezinsleden van vreemde nationaliteit.

Bij de inwerkingtreding van de herziene instructie zal bij toelating van (voor) kinderen, per kind per leeftijdscategorie een normbedrag worden vereist.

- per kind van 0 tot en met 5 jaar Naf. 250,=
- per kind van 6 tot en met 11 jaar Naf. 350,=
- per kind van 11 jaar en ouder Naf. 500,=

Deze normbedragen zijn gebaseerd op berekeningen van kosten van kinderen door het Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting (NIBUD) in samenwerking met het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) en aangepast aan de lokale situatie op de Nederlandse Antillen.

Verblijfsrecht van de vreemdeling

Uitgangspunt is dat een vreemdeling, bij zijn eerste verzoek tot toelating, de beslissing op dat verzoek in het buitenland dient af te wachten.

Voor de verwerving van een doorlopend verblijfsrecht moet de aanvraag voor verlenging (voortgezet verblijf) zijn ingediend vóór het verstrijken van de geldigheidsduur van de verblijfstitel waarover de vreemdeling beschikt. Naar gelang de duur van de rechtmatige toelating van de vreemdeling bouwt de vreemdeling een sterker verblijfsrecht op.

Niet tijdig indienen van de aanvraag tot verlenging levert een verblijfsgeen op waardoor het opgebouwde verblijfsrecht van de vreemdeling komt te vervallen. Handhaving van deze bepaling wordt in de herziene instructie aangescherpt.

Controle, toezicht en sanctionering

De controle en toezicht op:

- illegale vreemdelingen, en
- werkgevers die illegalen in dienst hebben, en
- naleving van de vergunningsvoorwaarden

zal worden geïntensiveerd en gesanctioneerd.

Op garantstellers die garant staan voor de (il)legale vreemdeling zullen alle kosten worden verhaald die de overheid met betrekking tot die vreemdeling maakt.

Ziektekostenverzekering

Vreemdelingen dienen bij de afgifte van de (tijdelijke) verblijfsvergunning een ziektekostenverzekering te overleggen met een geldigheidsduur van tenminste 1 jaar welke gedurende dat jaar niet invorderbaar is. Slechts door de overheid geaccrediteerde ziektekostenverzekeringen, worden geaccepteerd.

INLEIDING

Het Nederlands-Antilliaans vreemdelingenrecht wordt bepaald door internationale verdragen, het Statuut, de Staatsregeling, nationale regelgeving en jurisprudentie.

De belangrijkste internationale verdragen ten aanzien van het vreemdelingenrecht zijn het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR/Bupo), het Verdrag inzake de rechten van het kind, het VN verdrag tegen foltering en andere wrede onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing en het Verdrag tegen mensenhandel. Het Koninkrijk der Nederlanden heeft bij het sluiten van het Vluchtelingenverdrag bewust een voorbehoud gemaakt ten aanzien van de Nederlandse Antillen en Aruba. Vreemdelingen kunnen dan ook op de Nederlandse Antillen geen beroep doen op de bepalingen van het vluchtelingenverdrag (de zogenaamde asielzoekers).

De nationale regelgeving bestaat uit;

- de Landsverordening Toelating en Uitzetting (LTU),
- de landsverordening Arbeid Vreemdelingen (LAV),
- de Landsverordening Administratieve Rechtspraak (LAR),
- Toelatingsbesluit (Tb),
- Eilandsbesluit houdende algemene maatregelen (EB h.am.),
- Herziene Instructie aan de Gezaghebbers.

Voor wat betreft de jurisprudentie wordt het vreemdelingenrecht bepaald door uitspraken van de LAR rechter en van het Europees Hof van de rechten van de mens.

Het in de Landsverordening toelating en uitzetting (LTU) gehanteerde begrip "toelating tot verblijf (in de Nederlandse Antillen)" heeft betrekking op vreemdelingen. Vreemdelingen zijn zij op wie de LTU van toepassing is. Personen op wie de LTU niet van toepassing is, zoals dat is omschreven in artikel 1 LTU, zijn geen vreemdelingen en worden in deze instructie omschreven als "NVT-ers". Hoofregel is dat een vreemdeling vergunningplichtig is. Daarop is één uitzondering: hij die van rechtswege is toegelaten.

In andere gevallen worden vreemdelingen slechts in de Nederlandse Antillen toegelaten met een vergunning tot (tijdelijk) verblijf.

UITGANGSPUNTEN

Het Antilliaanse vreemdelingenbeleid berust op de volgende uitgangspunten:

1. een restrictief toelatingsbeleid;
2. naar gelang de verblijfsduur van de vreemdeling toeneemt, verkrijgt deze meer rechten (versterking van de verblijfsrechtelijke positie);
3. beginselen van behoorlijk bestuur.

Aan de hand van deze uitgangspunten wordt het Antilliaanse vreemdelingenbeleid uitgewerkt en in richtlijnen vertaald.

Uitwerking uitgangspunten vreemdelingenbeleid

Restrictief toelatingsbeleid

Onder een restrictief toelatingsbeleid wordt verstaan dat toelating tot de Nederlandse Antillen slechts op limitatief op te sommen gronden wordt verleend, namelijk: indien met toelating van een vreemdeling een wezenlijk Nederlands-Antilliaans (lees eilandelijk) belang wordt gediend; of

in verband met verplichtingen die voortvloeien uit verdragen, waaronder klemmende redenen van humanitaire aard.

Om dit restrictieve toelatingsbeleid te handhaven is het van belang dat vreemdelingen zonder verblijfsrecht vrijwillig of gedwongen uit de Nederlandse Antillen vertrekken. Daarom dient het toezicht op vreemdelingen in het bijzonder gericht te zijn op illegale vreemdelingen c.q. vreemdelingen aan wie het niet of niet langer is toegestaan om in de Nederlandse Antillen te verblijven. Het toezicht dient zich tevens te richten op het verbaliseren van de werkgever die illegale vreemdelingen in dienst heeft.

Nederlands- Antilliaans belang

Onder Nederlands-Antilliaans belang wordt verstaan dat door de toelating van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands- Antilliaans belang wordt gediend. Bij het beoordeling van de toelating van de vreemdeling wordt steeds getoetst aan het Nederlands-Antilliaans belang en niet aan het individueel belang van de vreemdeling. Het Nederlands-Antilliaans belang dient gelegen te zijn in het genereren van werkgelegenheid middels zelfstandige ondernemingsactiviteiten van de vreemdeling, kennismigranten, vreemdelingen die buitenlandse deviezen binnenbrengen en vreemdelingen die de economische ontwikkeling van de Nederlandse Antillen stimuleren. Vreemdelingen die niet aan bovengenoemde criteria voldoen dienen niet te worden toegelaten. Aangezien de arbeidsmarkt en de economische situatie per eilandgebied verschilt is de Landsverordening Arbeid Vreemdelingen (LAV) in het leven geroepen. Deze landsverordening bepaalt dat de bestuurscolleges van ieder eilandgebied bevoegd zijn hun eigen arbeidsmarkt- en economisch beleid per eilandgebied te bepalen. Deze landsverordening is per 7 januari 2002 in werking getreden.

In dat kader is het bestuurscollege bevoegd tot het verlenen, weigeren en intrekken van tewerkstellingsvergunningen. Het biedt de bestuurscolleges ruimte om een eigen beleid terzake de tewerkstelling van buitenlandse werknemers te ontwikkelen. Dit beleid dient conform de LAV middels een Eilandsbesluit h.a.m. te worden vastgesteld. Het Eilandsbesluit dient regelmatig te worden geëvalueerd aangezien de arbeidsmarkt fluctueert.

Het bestuurscollege van ieder eilandgebied is ook bevoegd zijn eigen beleid te bepalen ten aanzien van het verlenen, weigeren en intrekken van vestigings- en directievergunningen voor bedrijven. (Vestigingsregeling voor bedrijven (P.B. 1946, no. 43).

Verplichtingen die voortvloeien uit verdragen

De Nederlandse Antillen zijn aangesloten bij verschillende internationale mensenrechtenverdragen die de Nederlandse Antillen verplichten tot toelating van vreemdelingen. De marges voor de overheid om het verblijf van vreemdelingen te weigeren of te beëindigen worden in toenemende mate mede bepaald door deze verdragen in het bijzonder door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM). Het zich kunnen beroepen op verdragen is afhankelijk van de concrete situatie van de vreemdeling.

Het Koninkrijk heeft bij het sluiten van het vluchtelingenverdrag bewust een voorbehoud gemaakt ten aanzien van de Nederlandse Antillen en Aruba. Vreemdelingen kunnen dan ook op de Nederlandse Antillen geen beroep doen op de bepalingen van het vluchtelingenverdrag. (de zogenaamde asielzoekers)

Aanvragen van vreemdelingen die een beroep doen op klemmende humanitaire redenen dienen, nadat een dergelijk verzoek bij de Plaatselijk Hoofd van Politie is ontvangen, aan de gezaghebber te worden voorgelegd.

VERSTERKING VAN DE VERBLIJFSRECHTELIJKE POSITIE

De versterking van de verblijfsrechtelijke positie houdt in dat na verloop van tijd van een onafgebroken rechtmatig verblijf (uitgangspunt is 5 jaar) minder voorwaarden worden gesteld aan voortzetting van het verblijf, zodat beëindiging van het verblijf minder snel aan de orde is¹. Deze termijn is gebaseerd op de EG richtlijnen die tot stand gekomen zijn aan de hand van uitspraken van het Europees Hof. Alhoewel de Nederlandse Antillen geen partij is van de Europese Unie dient zij, vanwege de aansluiting bij het EVRM, rekening te houden met deze richtlijnen bij het bepalen van het verblijfsrecht. Dit sterke verblijfsrecht vindt ook zijn grondslag in het feit dat vreemdelingen die zodra zij een onafgebroken rechtmatig verblijf van 5 jaar hebben in aanmerking komen voor naturalisatie. Dat wil zeggen dat aangenomen kan worden dat de vreemdeling die door de overheid vijf achtereenvolgende keren is getoetst aan het restrictieve toelatingsbeleid en telkenmale is toegelaten een sterk verblijfsrecht heeft opgebouwd en van Nederlands Antilliaans belang wordt geacht.

Indien een vreemdeling vijf jaar aaneengesloten met vergunning is toegelaten kan een verlenging niet meer worden geweigerd, tenzij de vreemdeling:

- a. niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende geldelijke middelen;
- b. niet meer over een ziektekostenverzekering beschikt;
- c. op grond van een onherroepelijk geworden veroordeling terzake van een misdrijf tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van drie maanden of langer is veroordeeld²;
- d. een gevaar vormt voor de openbare orde. Het plegen van strafbare feiten (tenzij strafuitsluitingsgronden), en het vormen van een gevaar voor goede zeden worden strijdig met de openbare orde geacht;
- e. een gevaar vormt voor de nationale veiligheid;
- f. onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel gegevens heeft achter gehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen, wijzigen of verlengen zou hebben geleid³;
- g. op de aanvraagdatum geen geldige verblijfstitel bezit. (indien aanvraag wordt ingediend nadat geldigheid van de laatste vergunning is verlopen vervalt het verblijfsrecht en kan er geen beroep worden gedaan op dit sterke verblijfsrecht).

Blijkt er sprake van de onder a en b genoemde feiten dan zal de verblijfsvergunning van de vreemdeling worden ingetrokken.

Heeft de vreemdeling zich schuldig gemaakt aan een van de onder c, d, e en f genoemde feiten dan zal de verblijfsvergunning worden ingetrokken en zal de vreemdeling worden verwijderd.

Blijkt er sprake van onder g genoemde omstandigheid, dan heeft de vreemdeling zijn verblijfsrecht verloren. Hij kan opnieuw zijn verblijfsrecht gaan opbouwen voor zover hij voor een verblijfsvergunning in aanmerking komt.

Na 10 jaar onafgebroken rechtmatig verblijf komt de vreemdeling in aanmerking voor een vergunning tot verblijf. (dus een vergunning voor onbepaalde tijd). De hierboven genoemde voorwaarden en consequenties blijven van toepassing behalve het gestelde onder a.

¹ In geval van naturalisatie, wat gebaseerd is op een Rijkswet, is een onderbreking van een verblijfstitel van een dag reden voor het weigeren van het naturalisatie verzoek. Onafgebroken rechtmatig verblijf betekent dat indien een verlenging van verblijf een dag te laat is ingediend het sterke verblijfsrecht is komen te vervallen.

² Het Openbaar Ministerie kan overgaan tot sepot (is een wettelijke afdoeninggrond), dan vindt er geen vervolging of verdere vervolging plaats. Dit betekent echter dat betrokkene's vergunning toch kan worden ingetrokken op grond van het in sub d of e gestelde (openbare orde en/of nationale veiligheid).

³ De rechtspraak stelt als vaste eis voor de rechtmatigheid van de intrekking dat vaststaat dat de verblijfsvergunning niet zou zijn verleend of verlengd indien de juiste gegevens bekend waren geweest. Of de vreemdeling de betreffende gegevens al dan niet opzettelijk heeft verschaft of achtergehouden wordt niet relevant geacht. ABRvs 22 mei 1995, RO 2.92.4958. Het voorgaande betekent dat onjuiste gegevens verstrekking in beginsel gedurende het verblijf van de vreemdeling in de Nederlandse Antillen als een zwaard van Damocles boven zijn hoofd blijft hangen en zelfs na 12 jaar nog de oorzaak kan zijn van de intrekking van zijn verblijfstitel.

ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR

Inleiding

Algemene beginselen van behoorlijk bestuur (hierna te noemen abbb) zijn (nog) ongeschreven rechtsnormen waaraan een bestuursorgaan zich moet houden bij het nemen van besluiten/beschikkingen. Deze beginselen zijn ontwikkeld in de rechtspraak (jurisprudentie). Ongeschreven wil alleen zeggen: niet opgenomen in een wettelijke regeling zoals in Nederland het geval is in de AwB. In het kader van het vreemdelingenbeleid betekent dit dat de gezaghebber, als de door de minister van justitie gemandateerde bestuursorgaan, bij het nemen van besluiten op grond van de LTU, rekening moet houden met de abbb. Dit betekent dat de individuele ambtenaar al bij het opmaken van de door de gezaghebber te ondertekenen besluiten en beschikkingen het abbb in acht moet nemen.

Beginselen van behoorlijk bestuur

Er wordt meestal een onderscheid gemaakt tussen procedurele (formeel) en inhoudelijke (materieel) beginselen van behoorlijk bestuur. De procedurele beginselen van behoorlijk bestuur zijn gericht op de voorbereiding, besluitvorming, motivering en inrichting van beschikkingen, terwijl de inhoudelijke beginselen de eigenlijke beslissing beïnvloeden.

Procedurele beginselen zijn:

- de formele motiveringsplicht
- de fair play (met inbegrip van het recht van verdediging, de hoor- en onpartijdigheidplicht)
- formele zorgvuldigheidsplicht

Inhoudelijke beginselen zijn:

- gelijkheidsbeginsel
- vertrouwensbeginsel
- rechtszekerheidsbeginsel
- de materiele motivering
- de materiele zorgvuldigheidsplicht
- redelijkheidsbeginsel/evenredigheidsbeginsel/billijkheidsbeginsel

Motiveringsplicht

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen de materiele en formele motivering. De materiele verplicht dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier op te maken zijn. De motieven moeten dus minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. Formele motiveringsplicht vereist dat de feitelijke en juridische motieven in de beslissing zelf weergegeven worden. Een vergunning kan niet afgewezen worden enkel en alleen op grond van openbare orde.

Fair Play

Met fair play worden de normen en beginselen bedoeld die bij een behoorlijk bestuur in acht genomen moeten worden als waarborg voor onpartijdigheid van de bestuurder en voor de gelegenheid van de burger om op te komen voor zijn belangen (due process). Onder andere het recht van de burger om een bezwaarschrift in te dienen of in beroep te gaan tegen de beslissing.

Zorgvuldigheidsbeginsel

De overheid dient met grote zorgvuldigheid haar beslissing voor te bereiden en uit te voeren. Het verplicht het bestuursorgaan tot het verzamelen van alle relevante feiten en omstandigheden bij de voorbereiding van de beschikking.

Gelijkheidsbeginsel

Het gelijkheidsbeginsel eist dat gelijke situaties gelijk behandeld worden.

Vertrouwensbeginsel/Rechtszekerheidsbeginsel

Het vertrouwens/rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat de overheid gedane toezeggingen, uitlatingen of gewekt vertrouwen niet mag beschamen. Dit betekent o.a. dat de overheid in beginsel niet mag terugkomen op de definitieve beslissing.

Detournement de pouvoir

De overheid (bestuurder/ambtenaar) mag zijn bevoegdheid niet voor andere doeleinden gebruiken dan waarvoor deze bevoegdheden zijn gegeven.

Beginsel van behoorlijk burgerschap

De overheid dient zich aan de beginselen van behoorlijk bestuur houden, maar ook de burger dient zich aan het beginsel van behoorlijk burgerschap te houden.

De burger dient behoorlijk te handelen en zijn verantwoordelijkheid voor bepaalde daden of nalatigheden te dragen.

De burger moet bijvoorbeeld de formulieren met grote zorgvuldigheid invullen en alle vereiste documenten overleggen. De burger kan de overheid niet verwijten dat de beslissing op zijn vergunning uitblijft als de burger zelf te verwijten valt dat de documenten niet in orde zijn.

De burger dient regelmatig te informeren naar de stand van zaken van zijn vergunning. De burger kan niet na twee jaar stil zitten de overheid verwijten dat hij nog steeds geen beslissing op zijn verzoek heeft ontvangen.

De burger dient eventuele adreswijzigingen of andere wijzigingen door te geven aan de overheid.

De burger kan de overheid niet verwijten een beslissing niet te hebben ontvangen als hij zijn wijziging van adres niet heeft doorgegeven.

De burger dient tijdig zijn verlenging van zijn vergunning aan te vragen. De burger kan bij een te late indiening niet de overheid verwijten dat hij zijn verblijfsrecht verliest. De burger dient zich, evenals de overheid zich dient te houden aan de beginselen van behoorlijk bestuur, te houden aan het beginsel van behoorlijk burgerschap.

1. HOOFDSTUK 1 - TOELATING IN DE NEDERLANDSE ANTILLEN VAN PERSONEN WAARBIJ DE LANDSVERORDENING TOELATINGEN UITZETTING NIET VAN TOEPASSING IS (NVT)

1.1 Inleiding

De Landsverordening Toelating en Uitzetting (LTU) stelt dat iedere vreemdeling die toegelaten wil worden tot de Nederlandse Antillen in het bezit dient te zijn van een van overheidswege toegekende verblijfstitel. Uitzondering van dit vereiste zijn de personen die vallen onder artikel 1 onder a, b en c.

In principe hebben zij geen document nodig om aan te tonen dat de LTU voor hen niet van toepassing is (de zogenaamde n.v.t.'ers). In de praktijk blijkt het echter wenselijk dat de personen die n.v.t. zijn, een n.v.t. verklaring kunnen overleggen⁴. Bijvoorbeeld een kind van een op de Antillen geboren Nederlander heeft de Venezolaanse nationaliteit en is in Carácas geboren. Derden, zoals zero tolerance of inkларings ambtenaren kunnen niet direct vaststellen of deze vreemdeling een n.v.t. is. Vandaar dat het zowel voor de n.v.t.'er als voor derden wenselijk is een verklaring aan te vragen bij de Immigratie⁵. Slechts op vertoon van een n.v.t. verklaring kan deze categorie worden ingeschreven bij het bevolkingsregister.

1.2 Werkingsfeer van de LTU

De LTU is als gevolg van artikel 1 LTU niet van toepassing op:

- a. Nederlanders die op een van de vijf eilanden van de Nederlandse Antillen geboren zijn;
- b. Nederlanders die vóór 1 januari 1986 op Aruba zijn geboren en op 1 januari 1986 in de Nederlandse Antillen woonachtig waren;
- c. De kinderen van de onder a en b genoemde Nederlanders.

De personen onder a, b en c hebben zonder meer het recht om het grondgebied van de Nederlandse Antillen te betreden, daar te verblijven en, indien zij dat wensen, te werken. Zij worden dan ook zonder vergunning en zonder enige beperking of voorwaarde tot de Nederlandse Antillen toegelaten.

1.3 Ex tunc benadering artikel 1 LTU

Artikel 1 geeft in de praktijk verwarring met betrekking tot de interpretatie op welk moment de persoon die beroep wil doen op artikel 1 Nederlander moet zijn. Betreft het hier een Nederlander bij geboorte of kan het ook een op enig tijdstip daarna tot Nederlander genaturaliseerde persoon zijn?

Artikel 1 dient dusdanig geïnterpreteerd te worden dat uitgegaan wordt van het Nederlandschap bij geboorte (ex tunc (terug in de tijd) benadering).

Toepassing hiervan op artikel 1 LTU betekent het volgende.

De LTU is niet van toepassing op:

- a. personen die binnen de Nederlandse Antillen geboren zijn en op het moment van hun geboorte de Nederlandse nationaliteit verkregen;
- b. personen die vóór 1 januari 1986 op Aruba geboren zijn en op het moment van hun geboorte de Nederlandse nationaliteit verkregen terwijl deze personen op 1 januari 1986 in de Nederlandse Antillen woonachtig waren;
- c. kinderen van de onder a en b genoemde Nederlanders.

⁴ Een n.v.t. verklaring kan ook worden aangevraagd indien een belanghebbende bij de verklaring niet voornemens zich op de Nederlandse Antillen te vestigen (conform artikel 8 lid 1 onder tweede Toelatingsbesluit).

⁵ Bij de inkларing wordt een persoon ongeacht de nationaliteit als een vreemdeling beschouwd en dient daarom een model immigratieformulier (de zogenaamde embarcation card) in te vullen. Slechts door het overleggen van een verklaring van niet van toepassing kan worden vastgesteld dat aan de voorwaarden van artikel 1 LTU is voldaan. Degenen met een nvt verklaring worden niet als vreemdeling aangemerkt en behoeven geen embarcation card in te vullen.

Dit houdt dus in dat personen die geboren zijn in de Nederlandse Antillen en naderhand de Nederlandse nationaliteit verkregen niet vallen onder de werkingssfeer van artikel 1 LTU.

1.4 Kinderen van de onder a en b genoemde Nederlanders (artikel 1, sub c LTU)

Een kind als bedoeld in dit artikel hoeft niet de Nederlandse nationaliteit te bezitten.

Het kan hier betreffen:

- een kind met tenminste een Nederlandse ouder geboren in de Nederlandse Antillen;
- een geadopteerd kind⁶;
- een kind dat door een in artikel 1, sub a of b LTU bedoelde Nederlander is erkend⁷.

Bij al deze voorbeelden is het mogelijk dat het kind een buitenlandse nationaliteit heeft.

1.5 NVT-verklaring

Aan personen die vallen onder artikel 1, vooral personen die vallen onder artikel 1 onder c LTU, dient een verklaring te worden uitgereikt ingevolge artikel 8 van het Toelatingsbesluit⁸ (Tb) dat de LTU op hem niet van toepassing is (n.v.t.). De zogenoemde n.v.t. verklaring.

Deze n.v.t. verklaring op een van de eilanden afgegeven geldt voor alle eilanden.

1.6 Procedure voor NVT verklaring

a. Indiening bij de respectieve Gezaghebbers

De aanvraag voor nvt verklaring moet schriftelijk en met reden omkleed (middels een model 6 formulier) worden ingediend bij de respectieve Gezaghebber van het eilandgebied.

b. Vereisten documenten voor de aanvraag

Conform de vereiste lijst voor deze categorie.

1.7 De aanvraag van een NVT-verklaring

Voor het indienen van een aanvraag van de N.V.T-verklaring dient een aantal documenten te worden overgelegd.

Hierbij dienen personen die vallen onder artikel 1 onder a en b en die niet meer in het bezit zijn van de Nederlandse nationaliteit, aan te tonen dat zij geboren zijn op de Nederlandse Antillen en op dat moment de Nederlandse nationaliteit bezaten.

Personen die vallen onder artikel 1 onder c dienen middels een of meer van de navolgende bewijsmiddelen de afstamming van zijn "Antilliaanse" ouder aan te tonen:

- geboorte akte van de "Antilliaanse" ouder;
- geboorte akte van betrokkene;
- huwelijksboekje;
- de akte van erkenning;
- brieven van vaderschap;
- uitspraak van het gerecht in eerste aanleg betreffende adoptie (afkomstig van het gerecht Nederland, Nederlandse Antillen en Aruba).

⁶ Bij adoptie dient de uitspraak van het gerecht in eerste aanleg (afkomstig van het gerecht Nederland, Nederlandse Antillen of Aruba) te worden overgelegd. Indien een kind in het buitenland is geadopteerd dient de adoptie door tussenkomst van de voogdijraad aan het Gerecht te worden voorgelegd ter bekrachtiging.

⁷ Erkenning dient te geschieden op grond van de Nederlandse of Nederlands Antilliaanse wet

⁸ De tekst van het Toelatingsbesluit is in deze instructie als bijlage II opgenomen.

1.8 Intrekking van de NVT-verklaring

Een afgegeven NVT-verklaring kan ingetrokken worden, indien:

- achteraf blijkt dat de afstamming van de "Antilliaans" ouder niet (meer) vaststaat;
- het gerecht in eerste aanleg het verzoek van ontkenning van het biologische vaderschap van de "Antilliaanse" ouder gegrond verklaart en het kind geen andere Antilliaanse ouder heeft;
- de erkenning van het kind waarvoor de NVT-verklaring werd afgegeven, vernietigd is en het kind geen andere "Antilliaanse" ouder heeft;
- verstrekking van onjuiste gegevens die hebben geleid tot het verkrijgen van de n.v.t. verklaring.

Intrekking betekent dat betrokkene als vreemdeling wordt beschouwd en daarom onder de LTU valt. Dat betekent dat betrokkene moet voldoen aan de vereisten van de LTU om in aanmerking te komen voor een vergunning tot tijdelijk verblijf.

2. HOOFDSTUK 2 - TOELATING VAN RECHTSWEGE VOOR RIJKSGENOTEN EN VOOR SPECIALE CATEGORIEËN VREEMDELINGEN

2.1 Inleiding en beleid

Personen met de Nederlandse nationaliteit die niet vallen onder artikel 1 van de LTU worden van rechtswege toegelaten. Een Nederlander mag op grond van beleid 6 maanden als toerist verblijven. Gedurende zijn toeristisch verblijf mag hij naar werk zoeken en zich oriënteren op het eiland. Hij mag zich echter niet op de werkvloer bevinden of stage lopen.

Indien hij gaat werken of langer wilt verblijven dient hij een aanvraag van rechtswege in te dienen. De Nederlander mag, in tegenstelling tot de vreemdeling, al bij de indiening van zijn aanvraag op het eiland aanwezig zijn. Na indiening van de aanvraag mag de Nederlander tevens op de werkvloer aanwezig zijn in afwachting van de verlening van zijn van rechtswege verklaring.

2.2 Wie worden van rechtswege toegelaten?

De volgende personen krijgen toelating van rechtswege in de Nederlandse Antillen (artikel 3 LTU):

- a. personen die door de overheid zijn uitgezonden;
- b. personen die in dienst zijn geweest van de Nederlandse Antillen of van een der Eilandgebieden en uit dien hoofde pensioen of uitkering bij wijze van pensioen genieten, evenals de niet hertrouwde weduwen van zodanige personen;
- c. beroepsconsuls, beroepsconsulaire ambtenaren en ander consulaire personeel;
- d. militairen, gedurende de tijd dat zij in de Nederlandse Antillen zijn gestationeerd;
- e. opvarenden van tot de zee- of luchtmacht van enige mogendheid behorende schepen of luchtvaartuigen, gedurende de tijd, dat de Nederlandse Antillen met toestemming van de bevoegde autoriteit worden aangedaan;
- f. meerderjarige Nederlanders, niet NVT-ers, mits zij voldoen aan bepaalde voorwaarden (verklaring van goed gedrag, huisvesting en voldoende middelen van bestaan); voor de in de Nederlandse Antillen genaturaliseerde Nederlander worden deze voorwaarden geacht te zijn vervuld⁹;
- g. de niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot en minderjarige kinderen van de onder a, b, c, en d genoemde personen¹⁰;
- h. minderjarige kinderen van de in onderdeel f genoemde personen mits Nederlander en onder ouderlijk gezag of voogdij staande van die persoon¹¹;
- i. personen, in de Nederlandse Antillen geboren, die de Nederlandse nationaliteit niet bezitten, mits zij de leeftijd van zestien jaar hebben bereikt en sedert hun geboorte onafgebroken in de Nederlandse Antillen toegelaten zijn geweest.

Aan deze personen, die voldoen aan de omschrijving van artikel 3, lid 1 LTU, wordt een verklaring ingevolge artikel 8 Tb uitgereikt dat zij van rechtswege zijn toegelaten conform het bij Ministeriële Beschikking d.d. 23 januari 1963 (A.A. no. 11362/q) vastgestelde model.

⁹ Ingevolge artikel 3, lid 2 LTU komt een persoon die valt onder f en h niet in aanmerking voor een van Rechtswege verklaring indien deze is uitgezet krachtens artikel 15 van de LTU

¹⁰ De ongehuwde partner van vreemde nationaliteit (en eventuele kinderen indien van vreemde nationaliteit) die op basis van een in Nederland afgesloten samenlevingsovereenkomst wordt toegelaten verkrijgt een vergunning tot tijdelijk verblijf verleend welke is afgestemd op de periode van rechtswege toelating van laatstgenoemde. De ongehuwde Nederlandse partner die op basis van een in Nederland afgesloten samenlevingsovereenkomst toegang verzoekt verkrijgt conform artikel art. 3 sub f een van rechtswege verklaring.

¹¹ Zie noot 10

2.2.1 Vreemdelingen¹² in dienst van de overheid

Artikel 3, lid 1, sub a LTU, dient ruim te worden uitgelegd in die zin dat niet alleen de door de overheid uitgezonden personen voor de duur¹³ dat zij in overheidsdienst zijn van rechtswege zijn toegelaten, maar dat iedere persoon op wie de LTU van toepassing is voor de duur dat hij in landelijke of eilandelijke overheidsdienst is of diensten verricht ten behoeve van de overheid van rechtswege tot de Nederlandse Antillen is toegelaten. (lees: in lands- of eilandsdienst aangestelde "vreemdelingen", doorgaans Nederlanders, niet NVT-ers), voor de tijd van hun aanstelling¹⁴

Zie voor procedure regels par. 2.3

Indien de vreemdeling niet meer in overheidsdienst werkzaam is, komt zijn van rechtswege toelating te vervallen. Indien hij op de Nederlandse Antillen wil blijven voor een ander doel dient hij een vergunning tot tijdelijk verblijf aan te vragen conform de vereiste lijst voor dat doel.

2.2.2 Toelating van rechtswege artikel 3, eerste lid LTU onder a t/m e en g

Uitgangspunt voor toelating van rechtswege is dat Nederlanders, die voor toelating van rechtswege in aanmerking komen op grond van artikel 3, eerste lid, onder a t/m e en g LTU, in eerste instantie op grond van die voorschriften hun toelating verkrijgen. Dat betekent dat de van rechtswege verklaring voor deze categorieën niet voor onbepaalde tijd geldig is maar voor de duur van de uitzending welke wordt aangegeven op de verklaring. Na verloop van de geldigheid is de verklaring komen te vervallen. Indien de Nederlander zijn verblijf op de Nederlandse Antillen wilt voortzetten dient hij een wijziging aan te vragen conform artikel 3 sub f en h.

Zie voor procedure regels onder 2.3

2.2.3 Toelating van rechtswege artikel 3, eerste lid LTU onder f en h

Hieronder vallen de volgende categorieën:

- a. Nederlanders die voor de wijziging van de LTU in 2003 reeds tien jaar of langer waren toegelaten;
- b. de op voordracht van de Nederlandse Antillen genaturaliseerde vreemdelingen;
- c. de meerderjarige Nederlanders die voldoen aan de voorwaarden;
- d. Nederlandse minderjarige kinderen die onder gezag staan van de onder f genoemde personen (sub h)

Zie voor de procedure regels par. 2.3

Deze verklaring van rechtswege is voor onbepaalde tijd geldig zolang betrokkene over voldoende geldelijke middelen, huisvesting en een medische ziektekostenverzekering beschikt. Voldoet hij niet meer aan de voorwaarden dan eindigt de toelating van rechtswege conform artikel 5 LTU .

2.2.4 Onafgebroken periode van verblijf (artikel 3, eerste lid, onderdeel i LTU)

Het in de titel van deze paragraaf genoemde onderdeel van artikel 3, eerste lid sub i, LTU spreekt van onafgebroken toelating dan wel verblijf in de Nederlandse Antillen. Ingevolge artikel 4 LTU wordt de periode bedoeld in het onderdeel i niet onderbroken door verblijf in het buitenland voor studiedoeleinden of wegens geneeskundige behandeling, tenzij betrokkene

¹² Zie noot 1.

¹³ Een persoon van vreemde nationaliteit kan, al naar gelang zijn arbeidsovereenkomst, voor onbepaalde tijd zijn toegelaten. De verklaring van rechtswege wordt dan voor onbepaalde tijd verleend.

¹⁴ Deze bepaling wordt ruim geïnterpreteerd in die zin dat een reeds toegelaten vreemdeling die in een later stadium bij de overheid in dienst treedt van rechtswege dient te worden toegelaten

blijk geeft zijn toelating hier te lande te willen opgeven en niet binnen een jaar na voltooiing van de studie of beëindiging van de behandeling is teruggekeerd.

Zie voor de procedure regels par 2.3

2.3 Procedure voor van rechtswege toelating

a. Indiening bij de respectieve Gezaghebbers

De aanvraag voor toelating van rechtswege moet schriftelijk en met reden omkleed (middels een model 4 formulier) ingediend worden bij de respectieve Gezaghebber van het eilandgebied waar belanghebbende wil verblijven of zich wil vestigen.

b. Vereisten documenten voor de aanvraag

Conform de voor de verschillende categorieën vereiste lijsten.

2.4 Het in behandeling nemen van aanvragen

Aanvragen die voldoen aan de onder 2.3 onder punt b genoemde vereiste lijsten worden in behandeling genomen.

Bijzonder punt van aandacht is het criterium van voldoende geldelijke middelen voor de categorie onder sub f.

Dit vereiste kan aangetoond worden middels:

- een door de werkgever ingevulde en ondertekende werkgeversverklaring; of
- een uittreksel van de kamer van koophandel waaruit blijkt dat de Nederlander directeur is van een rechtspersoon; of
- een duurzaam pensioen; of
- een bankverklaring dat betrokkene over voldoende geldelijke middelen beschikt¹⁵.

Indien de Nederlander ook voor zijn echtgenote of partner (mits de samenlevingsovereenkomst voor aankomst in Nederland is afgesloten) een verklaring aanvraagt dient hij aan het normbedrag van Naf. 1500, = bruto per maand aan inkomsten te voldoen.

Bij aanvragen van (voor¹⁶) kinderen van vreemde en Nederlandse (niet in de N.A. geboren) nationaliteit dienen naast het hier bovengenoemde normbedrag als aanvullende financiële zekerheid de volgende normbedragen te worden bijgeteld;

- a. kinderen tot de leeftijd van 6 jaar Naf. 250, = bruto per maand per kind
- b. kinderen tot de leeftijd van 12 jaar Naf. 350, = bruto per maand per kind
- c. kinderen tot de leeftijd van 18 jaar Naf. 500, = bruto per maand per kind.

2.5 Aanvragen die niet voldoen aan de vereisten voor het in behandeling nemen van de aanvraag om toelating

Indien niet wordt voldaan aan de vereisten voor het in behandeling nemen van een aanvraag om toelating (zie par. 2.3. onder punt b conform vereiste lijst), dient de intake ambtenaar de burger schriftelijk mede te delen welke documenten ontbreken. Deze standaardformulieren worden ingevuld door de intake ambtenaar en met een datum voorzien.

De aanvrager krijgt de gelegenheid binnen een termijn van 6 weken alsnog de ontbrekende documenten tezamen met de eerder overlegde documenten in te dienen. De aanvrager dient

¹⁵ Een verklaring van de bank dat betrokkene voldoende geldelijke middelen van bestaan heeft om in zijn eigen onderhoud en dat van zijn gezinsleden te kunnen voorzien dient ook te worden geaccepteerd. Een bank zal zeer terughoudend zijn in de afgifte van dergelijke verklaringen en de overheid kan overtuigd zijn dat betrokkenen over voldoende geldelijke middelen beschikt. Deze verklaring van de bank wordt meestal gebruikt door Nederlanders die voor de penshonado status willen opteren (zie categorie penshonado's in hoofdstuk 8).

¹⁶ Voorkinderen zijn kinderen die uit een eerder huwelijk of een eerdere relatie van een ouder, die in de Nederlandse Antillen of het buitenland een nieuwe (huwelijkse)relatie is aangegaan, zijn geboren.

daarbij het door de intake ambtenaar afgegeven standaardformulier te overleggen. Reden waarvoor deze mogelijkheid wordt gegeven is dat de burger in principe het recht heeft een verzoek (zelfs indien niet voldaan is aan alle vereisten) in te dienen¹⁷.

Indien de ontbrekende documenten binnen de gestelde termijn niet worden ingediend, ontvangt de verzoeker binnen 4 weken na de gestelde termijn een beschikking waarin wordt vermeld dat de aanvraag buiten behandeling is gesteld.

Wordt de vreemdeling of zijn gemachtigde niet of niet binnen de termijn van 4 weken schriftelijk geïnformeerd dan dient, niettegenstaande de ontbrekende gegevens, de aanvraag toch verder behandeld te worden. De uitkomst zal dan echter wel een afwijzing van de aanvraag zijn, op grond van het feit dat niet aan de toelatingsvoorwaarden is voldaan.

2.6 Voorwaarden die aan de verklaring van rechtswege worden verbonden.

De voorwaarden die aan een verklaring verbonden kunnen worden zijn conform artikel 3 lid 1 LTU:

- a. mits in dienst van de overheid;
- b. zolang niet hertrouwd;
- c. zolang in consulaire dienst;
- d. gedurende de periode van stationering in de Nederlandse Antillen;
- e. zolang beschikkende over passende huisvesting, voldoende geldelijke middelen van bestaan en een geldige ziektekostenverzekering;
- f. zolang niet van tafel en bed gescheiden;
- g. zolang de ouders of voogd voldoen aan de voorwaarden.

2.7 De lay-out van de verklaring van rechtswege

Op de verklaring wordt vermeld:

- het sub artikel waarvoor de verklaring wordt afgegeven;
- voor de categorie a, c, d en g de periode waarvoor de verklaring geldt;
- de persoonsgegevens;
- de voorwaarden waaronder de verklaring is verleend;
- de ziektekostenverzekering;
- bezwaar en beroepsmogelijkheid.

2.8 Afgifte van de verklaring van rechtswege

Bij het ophalen van de verklaring dienen de volgende documenten overlegd te worden:

- ziektekostenverzekering
- 2 pasfoto's
- datum aankomst op het eiland
- adres op het eiland

In principe dient een persoon die langer dan 4 maanden op de Nederlandse Antillen verblijft zich in te schrijven in het bevolkingsregister. De persoon dient echter voor inschrijving in het bevolkingsregister wel de intentie te hebben om zich daadwerkelijk te vestigen.

2.9 Termijn waarbinnen op de aanvraag moet worden beslist

Op in behandeling genomen aanvragen dient binnen een redelijke termijn beslist te worden. Als redelijke termijn geldt maximaal 4 maanden na de datum van in behandelingneming. Op grond van artikel 3, lid 2 van de LAR wordt met een beschikking gelijk gesteld een weigering om een

¹⁷ Dat betekent echter wel dat bijvoorbeeld voor de geldigheid van het bewijs van goed gedrag gekeken moet worden naar de datum van het eerste verzoek.

beschikking te geven wanneer de wettelijk gestelde termijn is verstreken dan wel wanneer niet binnen redelijke tijd een beschikking is gegeven.

2.10 In kennisstelling van de beslissing op verzoek

De gemachtigde of betrokkene wordt middels een oproepingsbrief in kennis gesteld dat de beslissing op het verzoek van de van rechtswegeverklaring kan worden opgehaald, alsmede van de voorschriften die daaraan verbonden zijn (artikel 3 LTU). Aan de voorschriften moet eerst worden voldaan alvorens de aanvraag kan worden ingewilligd. Wordt aan de voorwaarden voldaan dan kan de beschikking worden uitgereikt. Op het moment van uitreiking verkrijgt de beschikking formele rechtskracht. Op deze beschikking dienen de rechtsmiddelen te worden vermeld.

Indien op de aanvraag afwijzend is beschikt ontvangt de gemachtigde of betrokkene per aangetekende post de afwijzende beschikking. De beschikking krijgt formele rechtskracht op het moment dat de beschikking is verstuurd. Op deze beschikking dienen de rechtsmiddelen te worden vermeld.

2.11 Motivering van de afwijzende beschikking

De motivering zal zijn grondslag moeten vinden in het niet nakomen van de voorwaarden in artikel 3 en de afwijzingsgronden van artikel 9 LTU genoemd.

2.12 Het einde van de toelating van rechtswege

Ingevolge artikel 5 LTU eindigt de toelating van rechtswege:

- a. door het vervallen van de reden waarom zij is toegekend;
- b. wanneer degene die op grond van het bepaalde in artikel 3, lid 1, sub i LTU van rechtswege is toegelaten, een onafgebroken verblijf van drie jaren in het buitenland heeft gehad, tenzij dat verblijf een studie of het ondergaan van een geneeskundige behandeling ten doel had, op voorwaarde dat betrokkene binnen één jaar na de beëindiging van zijn studie of de geneeskundige behandeling naar de Nederlandse Antillen is teruggekeerd;
- c. wanneer degene die op grond van het bepaalde in artikel 3, lid 1, sub f LTU van rechtswege is toegelaten, niet langer beschikt over huisvesting dan wel voldoende middelen van bestaan dan wel ziektekostenverzekering;
- d. wanneer degene die op grond van het bepaalde in artikel 3, lid 1, sub h LTU van rechtswege is toegelaten, (minderjarige Nederlanders) indien een van de ouders die op grond van onderdeel f niet langer aan de voorwaarden voldoet.

Doet een van bovengenoemde omstandigheden zich voor dan beëindigt de toelating van rechtswege. De betrokkene ontvangt een mededeling dat zijn toelating is beëindigd en zal dientengevolge de Nederlandse Antillen moeten verlaten.

2.13 Definitief vertrek uit de Nederlandse Antillen

Er is sprake van vertrek uit de Nederlandse Antillen als de van rechtswege toegelaten langer dan 1 jaar onafgebroken in het buitenland heeft verbleven. Gevolg hiervan is dat de van rechtswege verklaring is komen te vervallen en dat betrokkene, indien hij wederom wenst te worden toegelaten, een nieuwe aanvraag dient aan te vragen.

Wanneer Nederlanders of vreemdelingen die van rechtswege zijn toegelaten definitief het eiland verlaten dient de volgende procedure gevolgd te worden alvorens hij het eiland kan verlaten:

- a. stempelformulier ophalen bij de vreemdelingendienst, waar de eerste stempel wordt ontvangen;
- b. tweede stempel ophalen bij het parket van de Officier van justitie; (hier wordt gecontroleerd of vreemdeling nog uitstaande boetes heeft)

- c. bij belastingen, betaling van de uitstaande inkomsten/loonbelasting en eventuele grondbelasting. Ontvangst van stempel drie van de Inspectie der Belastingen en van stempel vier van de Eilandontvanger van het desbetreffende eilandgebied;
- d. uitschrijving uit het bevolkingsregister. Uitschrijving kan alleen maar geschieden als het volledig gestempelde formulier is overlegd.
- e. met stempelformulier naar de vreemdelingendienst;
 - inleveren van stempelformulier
 - uitreisvergunning (stempel) in paspoorten conform artikel 12 Tb.

Personen door het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties uitgezonden en militairen behoeven de bovenstaande procedure niet te volgen.

2.14 Weigering van vertrek

Art. 21 lid 2 LTU noemt de gronden wanneer vertrek van personen kan worden geweigerd. Lid 2 sub d van deze bepaling stelt :“dat hij die zijn financiële verplichtingen jegens de overheid niet is nagekomen” kan worden geweigerd te vertrekken.

De uitreisambtenaren op de lucht- en zeehaven dienen te controleren of de uitschrijvingstempel **en** de uitreisvergunning (stempel) in het paspoort staan.

Indien niet aangetoond kan worden dat de uitstaande belastingen zijn betaald kan dat reden zijn voor weigering van zijn vertrek.

3. HOOFSTUK 3 - TOELATING VAN VREEMDELINGEN

3.1 Inleiding

Met het oog op de bevolking- en werkgelegenheidssituatie hier te lande dient de gezaghebber met inachtneming van de in de LTU, het Tb en de in deze instructie gegeven regels bij het verlenen van een vergunning tot verblijf een beleid te voeren, waarbij vreemdelingen in het algemeen - behoudens verplichtingen voortvloeiende uit internationale overeenkomsten - slechts voor verlening van een verblijfsvergunning in aanmerking komen, indien met hun verblijf hier te lande een wezenlijk Nederlands-Antilliaans (lees Eilandelijk) belang is gediend. Uitgangspunt is dat het algemeen belang zwaarder weegt dan het individuele belang.

3.1.1 Beleid eerste aanvraag vergunning tot tijdelijk verblijf

Verzoeken van vreemdelingen voor eerste toelating tot de Nederlandse Antillen dienen in het buitenland te worden afgewacht. Indien de vreemdeling reeds illegaal op de Nederlandse Antillen verblijft kan zijn aanvraag worden afgewezen op grond van artikel 9 van de LTU.

Per categorie vreemdelingen zijn er "vereiste" lijsten opgesteld waarop staat aangegeven welke documenten de vreemdeling moet overleggen ten einde in aanmerking te kunnen komen voor een vergunning. Deze documenten dienen conform artikel 7 lid 4 LTU met een zogenaamd model 1 formulier te worden ingediend. Op het verzoek dient zo spoedig mogelijk, in ieder geval uiterlijk 4 maanden na aanvraag, beslist te worden.

3.1.2 Beleid ten aanzien van verlenging vergunning tot tijdelijk verblijf

In de vreemdelingenpraktijk wordt onderscheid gemaakt tussen een eerste aanvraag van een tijdelijke verblijfsvergunning en een aanvraag tot verlenging van een tijdelijke verblijfsvergunning hoewel de LTU daarin geen onderscheid maakt.

Een verlenging van een verblijfsvergunning wordt als verlenging geaccepteerd indien de aanvraag vóór de verloop van de geldigheidsduur is ingediend. De aanvraag kan maximaal 4 maanden en uiterlijk op de dag van verloop van de geldigheidsduur worden ingediend.

Is hieraan voldaan dan wordt de houder van deze vergunning toegestaan op de behandeling van de aanvraag in de Nederlandse Antillen af te wachten, terwijl de verlenging alleen geweigerd kan worden indien een van de gronden aanwezig is waarop de vergunning kan worden ingetrokken (artikel 14 LTU) of indien de aanvrager niet meer aan de voorwaarden van de vergunning voldoet. De vreemdeling wordt geacht, gedurende zijn verlengingsverzoek, legaal op de Nederlandse Antillen te verblijven.

Indien de aanvraag tot verlenging niet op de uiterste datum is ingediend, maar wel binnen 3 maanden na verloop van de geldigheidsduur, (dus na datum geldigheid) dient de aanvraag nog wel als verlengingsaanvraag te worden behandeld. De aanvraag dient dus binnen de termijn van 3 maanden in behandeling te zijn genomen (met andere woorden alle vereiste documenten dienen binnen de termijn van 3 maanden te zijn overgelegd).

De vervolgens te verlenen vergunning zal dan echter worden verleend met ingang van de datum waarop de verlengingsaanvraag is ingediend. Een direct gevolg van een te late aanvraag is dat de opbouw van de verblijfsrechten van de vreemdeling weer geheel opnieuw vanaf nul zal moeten beginnen.

Wordt de verlengingsaanvraag na deze "gedoog" termijn (dus na 3 maanden) ingediend dan wordt zij met een eerste aanvraag gelijkgesteld. Dan dient betrokkene de afhandeling van de aanvraag in het buitenland af te wachten. De toetsing van deze aanvraag is op grond van artikel 9 LTU (weigeringsgronden). Bijzondere gevallen, bijvoorbeeld in geval van overmacht, dienen aan de Gezaghebber te worden voorgelegd.

3.1.3 *Beleid ten aanzien van wijziging of opheffing van de voorwaarde(n) waaronder de vergunning is verleend*

De houder van een vergunning die niet meer voldoet aan de voorwaarden (beperking) waaronder hem de vergunning is verleend of die verblijf wenst voor een ander doel dan waarvoor hem dit is toegestaan, kan een wijziging of opheffing van de beperking aanvragen. De houder van een vergunning kan te allen tijde een aanvraag wijziging van de aan zijn verblijfsvergunning verbonden beperking(en) indienen. De vreemdeling dient wel de vereiste documenten voor het andere doel te overleggen bij de aanvraag tot wijziging.

De aanvraag dient als regel te worden ingewilligd in de navolgende gevallen:
de vreemdeling voldoet niet meer aan de oorspronkelijke vereisten voor toelating maar wel voor het nieuw beoogde doel;
de vreemdeling voldoet niet meer aan een beperking waaronder hem een vergunning werd verleend, maar komt op andere gronden voor voortgezet verblijf in aanmerking.

Indien een vreemdeling zijn verblijfsdoel verandert of dit vervalt, kan dit leiden tot niet verlenging of intrekking van de verblijfsvergunning (zie artikel 14, lid 1, sub f LTU).

Daarvan kan bijvoorbeeld sprake zijn na verbreking van het huwelijk of samenleving, het beëindigen van een studie of na ontslag.

De vreemdeling is gehouden op straffe van 1 maand hechtenis of een geldboete van vijf honderd gulden conform artikel 23 lid 2 LTU onverwijld aan de vreemdelingendienst mee te delen dat het doel van zijn verblijf is vervallen. Artikel 10 van de LTU bepaalt dat "hij die handelt in strijd met de hem verleende vergunning tot tijdelijk verblijf of tot verblijf wordt geacht gehandeld te hebben zonder vergunning" .

De vreemdeling krijgt de gelegenheid om binnen 6 weken een verzoek voor wijziging van de aan zijn verblijfsvergunning verbonden beperking(en) indienen. Deze aanvraag dient te worden getoetst aan de richtlijnen.

In het geval dat de vreemdeling het nalaat om de vreemdelingendienst mede te delen dat het doel van zijn verblijf is komen te vervallen en dit later bij de vreemdelingendienst bekend wordt dan is de verblijfsvergunning op het moment van verval geacht ingetrokken te zijn. Wat gevolgen kan hebben voor zijn "te late" aanvraag wijziging/verlenging. Bijvoorbeeld dat hij zijn aanvraag voor wijziging in het buitenland dient af te wachten (idem aan verlengingsbeleid zie onder 3.1.2)

3.1.4 *Beleid ten aanzien van een herhaalde aanvraag*

Indien een vreemdeling, nadat een eerdere aanvraag om toelating is afgewezen, opnieuw een aanvraag (onder dezelfde beperking/voorwaarde) indient, is hij gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Bij gebreke daarvan zal de aanvraag direct onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking worden afgewezen.

3.1.5 *Beleid ten aanzien verblijf voor onbepaalde tijd*

De regering is van oordeel dat een vreemdeling, die gedurende een onafgebroken rechtmatig verblijf van tien jaar in de Nederlandse Antillen heeft verbleven en nadien zijn hoofdverblijf niet buiten de Nederlandse Antillen heeft gevestigd, in die periode met de Antilliaanse samenleving zodanig vergroeid is geraakt dat het niet (langer) verlenen van een verblijfsvergunning dan wel het verlenen van een vergunning met een verbod van werken een onevenredige hardheid voor de betrokken vreemdeling zou betekenen.

Aan een vreemdeling, die gedurende een onafgebroken verblijf van tien jaar in de Nederlandse Antillen verblijft en nadien zijn hoofdverblijf niet buiten de Nederlandse Antillen heeft gevestigd,

dient dan ook een vergunning tot verblijf te worden verleend, welke voorzien is van een aantekening waaruit blijkt dat aan die vergunning geen beperkingen zijn verbonden. Tien jaren aaneengesloten impliceert dat eventuele onderbrekingen van het rechtmatige verblijf, hoe kort ook, een blokkade kunnen vormen voor de verkrijging van de vergunning voor onbepaalde tijd. Onzorgvuldigheid of onoplettendheid bij het niet (tijdig) verlengen van de vergunning voor bepaalde tijd kan dan ook ernstige gevolgen hebben voor wat betreft de aanspraak op de vergunning voor onbepaalde tijd.

In tegenstelling tot de vergunning voor bepaalde tijd is de vergunning voor onbepaalde tijd geldig en hoeft niet meer te worden verlengd. De vergunning voor onbepaalde tijd wordt niet onder beperkingen verleend. De voorschriften aan de vergunning verbonden blijven van toepassing.

Uitzondering hierop zijn de vreemdelingen die vallen onder de bijzondere categorie penshonado. Deze categorie verkrijgt direct bij aanvraag een vergunning tot onbepaald verblijf vanwege het feit dat hij volgens de renteniers/penshonadowetgeving onbepaald dient te zijn toegelaten ten einde een beroep te kunnen op deze regeling. Zij krijgen echter wel een beperking op de vergunning tot verblijf en wel 'zolang rentenier/penshonado'. Pas nadat zij tien jaar rechtmatig op het eiland hebben verbleven kunnen zij een vergunning tot onbepaald verblijf aanvragen zonder beperking (Zie verder hoofdstuk 8).

Voor verval van de vergunning tot verblijf conform art. 12 LTU zie verder onder 3.20

3.2 Toelating

Toelating kan worden verkregen;

- in het kader van arbeid
- in het kader van gezinshereniging/gezinsvorming

3.2.1 In het kader van arbeid

Of de vreemdeling voor toelating in het kader van arbeid in aanmerking komt, dient aan vier vragen getoetst te worden:

1. hoort de vreemdeling tot een categorie vreemdelingen die in principe voor toelating in aanmerking komt? (Nederlands-Antilliaans (eilandelijk) belang)
2. zijn er voldoende geldelijke middelen van bestaan?
3. is er gevaar voor de openbare orde en nationale veiligheid?
4. wordt er voldaan aan de vreemdelingen voorschriften?

Door de werking van algemene beginselen van behoorlijk bestuur (zie inleiding onder 3) dient aan een vreemdeling die behoort tot een categorie die in principe voor toelating in aanmerking komt en die aan de categorie behorende voorwaarden voldoet een vergunning te worden verleend.

3.2.2 In het kader van gezinshereniging

Uitgangspunt is ook hier dat het algemeen belang zwaarder weegt dan het individuele belang. Het beleid van de Nederlandse Antillen dient daarom restrictief te zijn aangezien een te sterk groeiend aantal vreemdelingen een te groot beslag legt op de infrastructuur, zoals de gezondheidszorg, het onderwijs en de huisvesting. Dit heeft niet alleen financiële gevolgen maar ook gevolgen op de kwaliteit en invulling van de voorzieningen. Het nieuw te hanteren beleid in het kader van gezinshereniging en gezinsvorming zal verder uitgewerkt worden in hoofdstuk 4.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft herhaaldelijk benadrukt dat bij de toepassing van artikel 8 EVRM (het recht op familylife) het uitgangspunt geldt dat artikel 8 voor de landen geen algemene verplichting meebrengt de domiciliekeuze van echtparen te eerbiedigen of gezinshereniging op haar grondgebied mogelijk te maken door immigratie toe te staan. Dit geldt

zowel voor vreemdelingen gehuwd met vreemdelingen, als voor Nederlanders gehuwd met vreemdelingen.

Ondanks dit uitgangspunt is artikel 8 EVRM een belangrijke bepaling in het kader van de rechtsbescherming van vreemdelingen, aangezien de toepassing ervan meer dan eens leidt tot het toestaan van (voortgezet) verblijf.

Om na te gaan of een beslissing in overeenstemming is met het recht of respect voor gezin- en familielevens spelen de volgende vragen een rol:

- a. is er sprake van een familie- of gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM? Zo ja,
- b. levert het niet toestaan van het (voortgezet) verblijf aan die vreemdeling een inmenging op in het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven van betrokkene? Zo ja,
- c. is deze inmenging gerechtvaardigd op grond van artikel 8, tweede lid, EVRM?
- d. Indien nee, is er dan een positieve verplichting die tot een gunstige beslissing dwingt?

Deze vier vragen dienen zowel bij een eerste toelating als bij voortgezet verblijf getoetst te worden.

Daarenboven dient iedere aanvraag tevens aan de volgende vragen getoetst te worden;

- a. zijn er voldoende geldelijke middelen van bestaan?
- b. is er gevaar voor de openbare orde en nationale veiligheid?
- c. wordt er voldaan aan de vreemdelingen voorschriften?

Eerste toelating

Indien de vreemdeling niet eerder is toegelaten dan zal niet-inwilligen van de aanvraag in beginsel geen inmenging in het familie- of gezinsleven opleveren. Hier geldt het bovengenoemde uitgangspunt dat de vreemdelingen hun familielevens in hun land van herkomst kunnen voortzetten en dat een ander land niet verplicht kan worden op basis van artikel 8 EVRM gezinshereniging toe te laten.

In een dergelijk geval dient alleen bezien te worden of er voor de Nederlandse Antillen een positieve verplichting¹⁸ bestaat de aanvraag tot toelating in te willigen, om zodoende de vreemdeling in staat te stellen het familie- of gezinsleven in de Nederlandse Antillen voort te zetten. In beginsel bestaat er geen positieve verplichting, echter dient aan de volgende criteria getoetst te worden:

- a. de leeftijd;
- b. de situatie in het land van herkomst;
- c. de afhankelijkheid van familie in de Nederlandse Antillen en de Nederlandse nationaliteit van gezinsleden.

Hier dient er een redelijke afweging (fair balance¹⁹) tussen de belangen van het individu en de gemeenschap te zijn

Voortgezet verblijf

Gaat het niet om eerste toelating maar om de weigering van voortgezet verblijf dan is er sprake van inmenging. Van inmenging kan sprake zijn als de verblijfstitel die de vreemdeling in staat stelde hier familie- of gezinsleven te hebben met bepaalde personen wordt ingetrokken of de geldigheidsduur niet wordt verlengd. Er dient dan een belangenafweging plaats te vinden tussen enerzijds het algemene belang en anderzijds het persoonlijke belang van betrokkene bij het in de Nederlandse Antillen voortzetten van het gezinsleven om na te gaan of de inmenging gerechtvaardigd is.

¹⁸ Abdulaziz-zaak RV 1995, 105; positieve verplichting: de verplichting van de staat om toelating toe te staan ondanks dat er geen sprake is van inmenging in het familie- of gezinsleven.

¹⁹ Zie de overweging in Gül § 38 en Ahmut § 63: "the fair balance that has to be struck between the competing interests of the individual and of the community as a whole; and in both contexts the State enjoys a certain margin of appreciation"

Wordt het voortgezet verblijf geweigerd dan zal deze weigering moeten voldoen aan de aan het artikel 8.2 EVRM gestelde voorwaarden.

- a. in het belang van de nationale veiligheid
- b. het economisch welzijn
- c. ter voorkoming van wanordelijkheden en strafbare feiten
- d. de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of
- e. de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Bij voortgezet verblijf dient het volgende in acht te worden genomen;

- a. familie- of gezinsleven: de verhouding tussen echtgenoten die naar Nederlands-Antilliaans recht een wettig en echt huwelijk hebben gesloten, dient te worden aangemerkt als "family life". In alle gevallen moet het gaan om echtgenoten die ook daadwerkelijk samenleven dan wel beogen dit te gaan doen;
- b. de band die bestaat tussen ouders en de uit hun huwelijk geboren kinderen levert "family life" op. De familierechtelijke betrekking die tussen hen bestaat, is daarom voldoende om te spreken van familie- of gezinsleven;
- c. voldoende geldelijke middelen vereiste; Voldoet men nog aan het vereiste van voldoende geldelijke middelen wat vereist werd bij de eerste toelating?
- d. de reeds genoten verblijfsduur; hoe sterker het verblijfsrecht hoe minder er gekeken mag worden naar het voldoende geldelijke middelen vereiste;
- e. na echtscheiding of verbreking van relatie blijft familie- of gezinsleven tussen ouder en kind bestaan, ook al is er geen samenwoning meer, indien er sprake is van regelmatig en frequent contact tussen de niet verzorgende ouder en het kind al of niet via een omgangsregeling en al dan niet vergezeld van een bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van het kind. (Een bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van het kind is op zichzelf niet voldoende om te kunnen spreken van familie- en gezinsleven).
- f. Bestaan bij eventuele weigering objectieve belemmeringen om het gezins- en familieleven buiten de Nederlandse Antillen voort te zetten.

3.3 Vergunning tot (tijdelijk) verblijf

Het uitgangspunt van de LTU is dat niemand in de Nederlandse Antillen wordt toegelaten zonder een vergunning tot (tijdelijk) verblijf.

Er bestaan diverse verblijfstitels op basis waarvan een vreemdeling is toegestaan in de Nederlandse Antillen te verblijven. Allereerst dient er een onderscheid gemaakt te worden tussen verblijfstitels voor bepaalde- en die voor onbepaalde tijd.

Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd wordt altijd onder een beperking verleend. Een dergelijke beperking moet verband houden met het doel waarvoor de vergunning is verleend (het verrichten van arbeid, verblijf bij echtgenoot enz.) De beperking wordt op de verblijfsvergunning vermeld.

Per categorie worden er verschillende voorwaarden gesteld. Dat is ook de reden dat er per categorie verschillende vereisten zijn voor het aanvragen van een vergunning voor bepaalde en voor onbepaalde tijd. De vereiste lijsten waarnaar verwezen wordt, worden als bijlage toegevoegd. Het is van groot belang dat de intake ambtenaar controleert of aan alle vereisten van de relevante categorie is voldaan.

Een vergunning tot onbepaalde tijd wordt verleend aan de vreemdeling indien hij tien jaar onafgebroken rechtmatig op de Nederlandse Antillen heeft verbleven. De enige uitzondering op deze regel betreft de categorie renteniers (zie verder hoofdstuk 8)

3.3.1 *Verblijfsduur eerste aanvraag en verblijfsduur bij verlenging*

Volgens de eerste drie leden van artikel 6 LTU kunnen toelatingsvergunningen voor bepaalde of onbepaalde tijd worden verleend. Vergunningen worden in beginsel voor bepaalde tijd verleend.

Uitzonderingen op deze regel zijn:

- vreemdelingen die onafgebroken en rechtmatig tien jaar op de Nederlandse Antillen verblijf hebben, en
- de vreemdeling die een beroep doet op de renteniers/penshonado wetgeving (zie voor voorwaarden penshonado hoofdstuk 8.)

Deze twee categorieën verkrijgen een vergunning tot verblijf (dus voor onbepaalde tijd).

Geldigheidsduur:

a. verblijf met als doel arbeid;

Voor de duur van de tewerkstellingsvergunning.

Dit geldt zowel voor de vreemdeling die de arbeid verricht als voor zijn eventuele afhankelijke gezinsleden.

Zie voor procedure 3.4

b. na 5 jaar verblijf met als doel arbeid;

Nadat de vreemdeling achtereenvolgens aaneengesloten (zonder onderbrekingen van de geldigheidsduur) 5 jaar, middels een tewerkstellingsvergunning, arbeid heeft verricht komt hij in aanmerking voor een zelfstandige vergunning tot tijdelijk verblijf met als doel arbeid, mits natuurlijk voldaan aan de vereisten. De reden hiervoor is dat de werknemer inmiddels een sterk verblijfsrecht heeft opgebouwd. (Zie inleiding onder 2.)

De vreemdeling ontvangt een vergunning tot tijdelijk verblijf met als doel arbeid en zijn eventuele gezinsleden ontvangen een afhankelijk vergunning tot tijdelijk verblijf.

Duur van de verlenging **twee jaar**.

Duur van de daarop volgende verlenging **drie jaar**.

Zie voor procedure 3.4

(Het is aan de Bestuurscolleges van de desbetreffende eilandgebieden om te bepalen of de werkgever, nadat de vreemdeling 5 jaar op de eilandgebieden met tewerkstellingsvergunning is toegelaten, te ontheffen van de plicht tot het aanvragen van een tewerkstellingsvergunning.)

c. zelfstandige ondernemers/directeur

Ingevolge de vestigingsregeling voor bedrijven dienen zij, die een onderneming willen drijven, in het bezit te zijn van een vestigings – en directievergunning afgegeven door het bestuurscollege van het betrokken eilandgebied.

Conform de Landverordening Arbeid Vreemdelingen artikel 3 onder 3 zijn 'zelfstandigen' vrijgesteld van een tewerkstellingsvergunning. Dat betekent dat een directeur van een rechtspersoon die in het bezit is van een directievergunning afgegeven door het betreffende bestuurscollege slechts een vergunning tot tijdelijk verblijf behoeft aan te vragen. Hetzelfde geldt voor een vreemdeling die van het Bestuurscollege toestemming verkrijgt om ingevolge de Landsverordening Vestigingsregeling voor Bedrijven een eenmansbedrijf te mogen vestigen en bedrijven²⁰.

De vreemdeling ontvangt een verblijfsvergunning om werkzaam te zijn als directeur/zelfstandige binnen zijn eigen bedrijf. De afhankelijke gezinsleden ontvangen een afhankelijke vergunning.

²⁰ Ieder eilandgebied stelt zijn eigen richtlijnen vast ten aanzien van de vereisten van afgifte vestigings- directievergunningen en eenmansbedrijven.

- Duur periode van de eerste aanvraag **een jaar**.
- Duur periode bij verlenging **een jaar**
- Duur periode na 5 jaar onafgebroken rechtmatig verblijf conform onder ad.b gestelde. (twee jaar en vervolgens drie jaar)

Zie voor procedure 3.4

d. gezinshereniging bij personen in het bezit van de Nederlandse nationaliteit²¹

eerste aanvraag:

Indien een vreemdeling **korter dan 5 jaar** gehuwd is met een persoon van de Nederlandse nationaliteit dan zal vergunning tot tijdelijk verblijf voor een periode van 1 jaar worden verleend;

Indien de vreemdeling **langer dan 5 jaar** gehuwd is zal vergunning tot tijdelijk verblijf voor de periode van 5 jaar worden verleend.

Zie voor procedure 3.4

Verlenging van verblijf:

Indien vreemdeling korter dan 5 jaar gehuwd is zal een vergunning tot tijdelijk verblijf voor een periode van 1 jaar worden verleend;

Indien vreemdeling langer dan 5 jaar gehuwd is zal vergunning tot tijdelijk verblijf voor de periode van 5 jaar worden verleend. Deze verblijfsduur geldt tevens voor de minderjarige kinderen, van vreemde nationaliteit, die feitelijk tot het gezin behoren.

Zie voor procedure 3.4

e. samenwonenden met Nederlanders die door de overheid of Marine vanuit Nederland zijn uitgezonden (gedetacheerd)

Het komt regelmatig voor dat de door overheid of Marine uitgezonden Nederlander samenwonend is met een vreemdeling en/of stiefkinderen heeft van vreemde nationaliteit. Volgens de LTU (art. 3 lid 1 sub. g) komen zij niet in aanmerking voor een van rechtswege toelating en dienen zij een verblijfsvergunning tot tijdelijk verblijf aan te vragen. De verblijfsduur van de vergunningen voor deze categorie dient dan ook gelijk te zijn aan de periode van uitzending. Dit kan variëren van 1 tot en met 5 jaar, afhankelijk van de uitzendbeschikking die dient te worden overlegd.

Zie voor procedure 3.4

3.4 Procedureregels/aanvraag voor verblijfsvergunning toelating voor (tijdelijk) verblijf

Vooropgesteld dient te worden dat toelating van een vreemdeling een wezenlijk belang van de Nederlandse Antillen dient. Dit wezenlijke belang houdt onder meer in sociaal-economische motieven (zoals (bevordering) werkgelegenheid als ook humanitaire motieven (gezinshereniging/gezinsvorming).

De navolgende procedure geldt voor het aanvragen van:

- een vergunning tot tijdelijk verblijf;

²¹ bij vreemdelingen die voor de inwerkingtreding van deze nieuwe instructie op basis van een samenlevingsovereenkomst een vttv hebben verleend gekregen dienen conform de berekening van verblijfsduur gelijkgesteld te worden. Dit geldt tevens voor de vreemdelingen die na inwerkingtreding op basis van een samenlevingsovereenkomst van een in Nederland afgesloten samenlevingsovereenkomst een vttv krijgen verleend.

- een vergunning tot verblijf;
- verlenging van de vergunning tot (tijdelijk) verblijf;
- wijziging van het doel van de vergunning tot (tijdelijk) verblijf.
- wijziging van de voorwaarden verbonden aan de vergunning tot (tijdelijk) verblijf;

3.4.1 Indiening van de aanvraag

a. Indiening bij de respectieve Gezaghebbers

De aanvraag van een vergunning moet schriftelijk en met reden omkleed (middels het invullen van een model 1, 2 of 3) worden ingediend bij de Gezaghebber van het eilandgebied waar belanghebbende wil verblijven of zich wil vestigen (artikel 7, lid 4 LTU).

Er bestaan voor deze categorie 3 modelformulieren:

Model 1 bij eerste aanvragen tot toelating/wedertoelating;

Model 2 bij een wijziging van doel of voorwaarde van de vttv;

Model 3 bij een verlenging voor hetzelfde doel of voorwaarde.

De model formulieren dienen zorgvuldig te worden ingevuld²². De nieuwe modelformulieren bevatten een aantal verklaringen en vragen die door de vreemdelingen dienen te worden ingevuld en ondertekend.

De gemachtigde kan de model formulieren niet ondertekenen, dit dient door de betrokken vreemdeling te worden ondertekend. Kinderen boven de leeftijd van 12 jaar dienen hun aanvraag formulier zelf te ondertekenen.

b. Vereisten voor een aanvraag

Conform de desbetreffende vereiste lijsten per categorie.

3.5 Aanvragen die niet voldoen aan de vereisten voor het in behandeling nemen van de aanvraag om toelating

Indien niet wordt voldaan aan de vereisten voor het in behandeling nemen van een aanvraag om toelating (zie par. 3.4.1 onder b conform vereiste lijst), dient de intake ambtenaar de burger schriftelijk mede te delen welke documenten ontbreken. Deze standaardformulieren worden ingevuld door de intake ambtenaar en met een datum voorzien.

De aanvrager krijgt de gelegenheid binnen een termijn van 6 weken alsnog de ontbrekende documenten tezamen met de eerder overlegde documenten in te dienen. De aanvrager dient daarbij het, door de intake ambtenaar afgegeven, standaardformulier te overleggen. Reden waarvoor deze mogelijkheid wordt gegeven is dat de burger in principe het recht heeft een verzoek (zelfs indien niet voldaan is aan alle vereisten) in te dienen²³.

Indien de ontbrekende documenten binnen de gestelde termijn niet worden ingediend, ontvangt de verzoeker binnen 4 weken na afloop van de gestelde termijn een beschikking waarin wordt vermeld dat de aanvraag buiten behandeling is gesteld.

Wordt de vreemdeling of zijn gemachtigde niet of niet binnen de termijn van 4 weken schriftelijk geïnformeerd dan dient er, niettegenstaande de ontbrekende gegevens, de aanvraag toch verder behandeld te worden. De uitkomst zal dan echter wel een afwijzing van de aanvraag zijn, op grond van het feit dat niet aan de toelatingsvoorwaarden is voldaan.

²² Indien er onjuiste gegevens worden verstrekt heeft dit verstreckende gevolgen voor de desbetreffende vreemdeling

²³ Dat betekent echter wel dat bijvoorbeeld voor de geldigheid van het bewijs van goed gedrag gekeken moet worden naar de datum van het eerste verzoek

3.6 Het in behandeling nemen van aanvragen

Aanvragen waarbij is voldaan aan de in par. 3.4.1, onder b genoemde vereisten, worden in behandeling genomen.

3.7 Algemene toelatingsvoorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning tot (tijdelijk) verblijf

Nadat de aanvraag in behandeling is genomen, wordt de aanvraag getoetst aan de algemene toelatingsvoorwaarden, t.w.:

a. Voldoende middelen van bestaan (artikel 3, lid 1, sub 2 Tb)

Om voor toelating in aanmerking te komen, dienen vreemdelingen zelfstandig en duurzaam te beschikken over voldoende middelen van bestaan. De ratio van dit vereiste is dat daardoor de Nederlands -Antilliaanse overheid de zekerheid heeft dat betrokkene niet ten laste zal komen van de openbare kas.

Op grond van artikel 9 LTU is het niet voldoen aan deze voorwaarde een aan het algemene belang ontleende grond voor weigering van een vergunning tot (tijdelijk) verblijf en van verlenging van de geldigheidsduur daarvan .

Welk normbedrag dient aangetoond worden om aan de voorwaarde van voldoende geldelijke middelen te voldoen?

De volgende normbedragen zijn hiervoor vastgesteld:

Bij aanvragen van echtgeno(o)t(e)s/ partners²⁴,

1. de vreemdeling die voor zijn echtgeno(o)t(e) van vreemde nationaliteit toelating aanvraagt dient Naf. 3000,= bruto per maand aan inkomsten aan te tonen.
2. de Nederlander die voor zijn echtgeno(o)t(e) van vreemde nationaliteit toelating aanvraagt dient Naf. 1500, = bruto per maand aan inkomsten aan te tonen.

Bij aanvragen van (voor²⁵) kinderen van vreemde en Nederlandse (niet in de N.A. geboren) nationaliteit dienen naast de hier bovengenoemde normbedragen als aanvullende financiële zekerheid de volgende normbedragen te worden bijgeteld;

- a. kinderen tot de leeftijd van 6 jaar Naf. 250,= bruto per maand per kind
- b. kinderen tot de leeftijd van 12 jaar Naf. 350,= bruto per maand per kind
- c. kinderen van 12 jaar en ouder Naf. 500,= bruto per maand per kind

Het verschil in de basis normbedragen met betrekking tot de vreemdelingen onder 1 en onder 2 is te verklaren. De categorie onder 2, de echtgeno(o)t(e)s en partners²⁶ van personen met de Nederlandse nationaliteit krijgen geen werkverbod (geen beperking ten aanzien van werken) opgelegd zodat zij aan de arbeidsmarkt kunnen deelnemen en daardoor geld kunnen genereren.

Wat kan de aanvrager aantonen als inkomsten?

- een inkomen uit arbeid in loondienst;
- een inkomen uit arbeid als zelfstandige;
- een inkomensvervangende uitkering

²⁴ Onder partner wordt slechts toegestaan degene die voor inwerkingtreding van deze instructie op basis van een samenlevingsovereenkomst alhier waren toegelaten. Na inwerkingtreding van deze instructie wordt die partner slechts toegelaten die in het bezit is van een in Nederland afgesloten samenlevingsovereenkomst.

²⁵ Voorkinderen zijn kinderen die uit een eerder huwelijk of een eerdere relatie zijn geboren van een ouder, die in de Nederlandse Antillen of het buitenland daarna een nieuwe (huwelijkse)relatie is aangegaan.

²⁶ Zie noot 24 .

- (krachtens sociale verzekeringswetten/pensioen);
- een inkomen uit vermogen;
- een originele verklaring van de bank waaruit blijkt dat de vreemdeling voldoende geldelijke middelen heeft om in zijn eigen onderhoud en dat van zijn eventuele gezinsleden te voorzien.

Bij de berekening van het inkomen worden duurzame inkomsten uit nevenbetrekking meegeteld.

Als (bestanddeel van) inkomsten kan worden mee gerekend:

1. alimentatie;
2. vakantiegeld;
3. overwerkvergoeding, mits structureel;
4. uitbetaling van dertiende maand, mits contractueel vastgelegd;
5. soldij.

Niet als (bestanddeel van) inkomen wordt gerekend:

- bijdragen uit de openbare kas (te verrekenen waarde van PP-kaart); onderstanduitkering;
- dat gedeelte van de studiebeurs dat bestemd is voor de vaste kosten van de te volgen opleiding zoals college- gelden en studiemateriaal;
- deel van het inkomen dat als alimentatie afgedragen wordt aan ex echtgeno(o)t(e);
- niet periodieke giften;
- inkomsten uit aandelen en/of obligaties (tenzij duurzaam).

Duurzaamheid:

Middelen van bestaan worden als duurzaam beschouwd indien deze voor de periode van (de verlenging van) het verblijf beschikbaar zijn;

De duurzaamheid moet aangetoond worden;

- bij werknemers door het overleggen van een werkgeversverklaring
- bij zelfstandigen door het overleggen van een verklaring van de Inspectie der belastingen

Het is van groot belang dat de intake ambtenaar bij indiening van de aanvraag de aangetoonde bewijsstukken van voldoende geldelijke middelen goed controleert. De nieuwe vereiste lijsten geven duidelijk aan over wat voor normbedragen de aanvrager moet beschikken om voor gezinshereniging/vorming in aanmerking te komen.

Bewijsstukken bij werknemers:

Bij aanvragen van eerste toelating van de vreemdeling/werknemer dient de werkgevers-verklaring te worden overgelegd.

Bij aanvragen waarbij de vreemdeling/werknemer reeds is toegelaten of de Nederlander reeds werkzaam is en die gezinshereniging/vorming verzoekt dient:

- zijn persoonlijke crib nummer te worden opgegeven, en
- werkgeversverklaring te worden overgelegd.

Bovenstaande vereisten gelden ook bij verlenging van de vttv. (bij Nederlanders gehuwd/samenwonend kan bij verlenging ook een werkgeversverklaring van de echtgenote/partner (mede) overgelegd worden)

Zelfstandigen/directeur

Bij zelfstandige ondernemers dient er een bewijs te worden overgelegd van de Inspectie der Belastingen welk jaarinkomen de verzoeker van vreemde of Nederlandse nationaliteit heeft aangegeven bij de belastingen²⁷ en zijn crib nummer.

Bij een vreemdeling in het bezit van een directievergunning dient bij een eerste toelating de directievergunning als bewijs van voldoende geldelijke middelen te worden overgelegd. Bij verlenging dient bewijs van de Inspectie der Belastingen te worden overgelegd en persoonlijke cribnummer.

Gepensioneerden

Pensioengerechtigden dienen een brief van het Pensioenfonds te overleggen.

Vermogende vreemdelingen dienen een originele verklaring van de bank of van een lokaal geregistreerd accountant te overleggen waarin staat vermeld dat betrokkene over voldoende geldelijke middelen beschikt om in zijn eigen onderhoud en dat van zijn eventuele familieleden te kunnen voldoen.

Indien de vreemdeling een beroep op de fiscaal vriendelijke pensionadowetgeving doet, dient deze binnen 6 maanden na ontvangst van zijn vergunning, zijn aanmelding bij de Inspectie der belastingen aan de immigratie te overleggen.

Vreemdelingen die geen beroep doen op de pensionadowetgeving dienen bij verlenging hun persoonlijke cribnummer te overleggen.

b. Geen gevaar voor de openbare orde, publieke rust of veiligheid

Op grond van artikel 9 LTU is het opleveren van gevaar voor de openbare orde, publieke rust of veiligheid een aan het algemene belang ontleende grond voor weigering van een vergunning tot (tijdelijk) verblijf en van verlenging van de geldigheidsduur daarvan.

Onder "gevaar voor openbare orde en publieke rust" zijn mede begrepen gevaar voor de goede zeden, de volksgezondheid of de (goede) internationale betrekkingen.

Belang voor de openbare orde:

- indien onjuiste gegevens zijn verstrekt op grond waarvan tot weigering van de toelating c.q. tot verblijfsbeëindiging moet worden overgegaan;
- indien criminele antecedenten van de vreemdeling daartoe aanleiding geven;
- bij gevaar voor onderduiking;
- de openbare orde is in het bijzonder in het geding wanneer de vreemdeling een strafbaar feit (misdrijf c.q. ernstige overtreding) heeft begaan of tegen wie een strafrechtelijk onderzoek loopt.

Afhankelijk van het doel waarvoor de vreemdeling in de Nederlandse Antillen wil verblijven, gelden bijzondere toelatingsvoorwaarden. Deze bijzondere toelatingsvoorwaarden worden nader uitgewerkt in de hoofdstuk 4, 6,7 en 8.

3.8 Beperkingen en voorschriften die aan een vergunning tot tijdelijk verblijf kunnen worden verleend

Aan vergunningen kunnen de navolgende voorwaarden worden verbonden, deze worden onderverdeeld in beperkingen en voorschriften:

Uitwerking van de beperkingen:

²⁷ Deze verklaring geeft het laatste jaar van opgaaf van loon aan.

a. Vergunningsvoorwaarden (*beperkingen*)

De vergunning kan worden verleend onder een beperking.

De voornaamste betekenis van de beperking is dat de grondslag van de verblijfstitel komt te ontvallen als het doel, waarvoor de vergunning verleend werd, ophoudt te bestaan of als door de vreemdeling met zijn verblijf een ander doel wordt nagestreefd dan wat in de beperking werd aangegeven. Als gevolg daarvan kan immers de vergunning worden ingetrokken (artikel 14, lid 1, sub f LTU) of de verlenging daarvan worden geweigerd.

De voorwaarden (artikel 7, lid 6 LTU) hebben betrekking op:

- . de woonplaats;
- . het uitoefenen van een bepaald beroep of bedrijf;
- . bescherming van de openbare orde, de publieke rust of veiligheid, de goede zeden; of
- . het algemeen belang.

Naast de hierboven genoemde voorwaarden kunnen voorwaarden (beperkingen) slechts bij of krachtens regeling bij landsbesluit h.a.m. worden gesteld.

Nadere uitwerking van de voorwaarden vindt plaats per verblijfsdoel.

Per verblijfsdoel wordt aangegeven onder welke beperking(en) de vergunning verleend wordt en hoe de omschrijving daarvan luidt.

De navolgende beperking wordt verbonden aan **iedere** vergunning tot tijdelijk verblijf:

- toegelaten tot Eilandgebied. (naam Eilandgebied);
- geldig tot..... (uiterlijke geldigheidsdatum).

De overige beperkingen zijn **afhankelijk** van de categorie:

- verblijf bij echtgeno(o)t(e)..... (naam);
- verblijf bij partner..... (naam);
- verblijf bij..... (naam ouder / gezinslid);
- voor de duur van de stage bij.....(naam stageplaats);
- verblijf ten behoeve van studie.....(naam onderwijsinstelling).

b. Vergunningsvoorwaarden (*voorschriften*)

Op grond van artikel 7, lid 6 LTU evenals de artikelen 3,4, 5 en 6 Tb kunnen voorwaarden (voorschriften) aan de vergunning gesteld worden.

Ten aanzien van de diverse categorieën vreemdelingen kunnen verschillende voorwaarden gesteld worden.

Uitwerking:

b.1 Garantieverklaring

De garantieverklaring wordt omschreven als 'de verklaring van de garantsteller dat hij voor zijn rekening neemt **alle** onkosten door de overheid te maken ten behoeve van de betrokken vreemdeling, indien deze armlastig wordt, dan wel hij of zijn gezinsleden voor rekening van de overheid in een inrichting tot het verplegen van zieken wordt of worden opgenomen'. Er vloeit dus geen rechtstreekse betalingsverplichting voor de garant jegens de vreemdeling uit voort. Kosten die door particuliere instellingen ten behoeve van de vreemdeling zijn gemaakt, kunnen niet op de garant worden verhaald.

De garantstelling komt niet in de plaats van het vereiste dat men over voldoende geldelijke middelen van bestaan moet beschikken, doch dient ter meerdere zekerheid.

Wie kunnen zich garant stellen?

Als garantsteller kunnen slechts worden geaccepteerd hier te lande wonende solvabele (rechts)personen.

- rechtspersonen

Bij rechtspersonen dient de directeur of de procuratiehouder van de rechtspersoon de garantieverklaring te ondertekenen. Ondernemingen kunnen niet onbeperkt garant staan voor vreemdelingen, dat hangt af van de grootte en het kapitaal van de onderneming. Bij twijfel of de betrokken rechtspersoon over voldoende kapitaal beschikt om de bedrijfsvoering van de onderneming voort te zetten en om in het onderhoud van de vreemdelingen te kunnen voorzien, dient de rechtspersoon dit met bewijzen aan te tonen (bijv. door het overleggen van de winst- en verliesrekening).

Indien familieleden van de werkgever mee emigreren dan staat de werkgever tevens garant voor de familieleden. De werknemer kan namelijk niet garant staan voor zijn gezinsleden, aangezien zijn voldoende geldelijke middelen afhankelijk zijn van zijn inkomen bij de werkgever²⁸.

- eenmansbedrijf

Bij een eenmansbedrijf dient de eigenaar van het eenmansbedrijf naast de getekende garantieverklaring een verklaring te overleggen van de Inspectie der Belastingen dat garant heeft aangegeven een aantoonbaar inkomen van tenminste Naf. 36.000, = te hebben, conform artikel 4 lid sub g Tb.

Staat het eenmansbedrijf voor meerdere werknemers van vreemde nationaliteit garant dan dient hij voor elke volgende werknemer Naf. 18.000,= meer aan inkomen aan te tonen.

- Particulieren

Particulieren die inwonend personeel in dienst hebben dienen eveneens naast de getekende garantie verklaring een verklaring van de Inspectie der Belastingen te overleggen dat garant een aantoonbaar inkomen van tenminste Naf. 36.000, = heeft.

De garant dient ingeval hij wettig gehuwd is zijn of haar echtgeno(o)t(e) mede te laten ondertekenen.

Indien particulier voor meer inwonend personeel garant staat dient hij aan te tonen per garant over een zuiver inkomen van Naf. 36.000, = te beschikken. (dus bijvoorbeeld voor een beheerders echtpaar (2 mensen) dient hij aan te tonen over een aantoonbaar inkomen van Naf. 72.000, = per jaar te beschikken.)

Het onderscheid bij norm inkomen van eenmansbedrijven en particulieren dient als volgt te worden verklaard; de werknemers bij een eenmansbedrijf genereren werk en daardoor geld voor de garantsteller, het inwonend personeel genereert geen geld en komen volledig ten laste van de garantsteller.

- gezinshereniging /gezinsvorming

²⁸ Indien de werkgever garant staat voor de familieleden houdt dit niet automatisch in dat de familieleden in aanmerking komen voor een vittv. Er dient eveneens getoetst worden aan de andere vereisten voor toelating (zoals bijvoorbeeld voldoende geldelijke middelen van de hoofdverzoeker)

Bij gezinshereniging of gezinsvorming dient er door de aanvrager een garantieverklaring te worden ondertekend. De betrokken garantsteller moet aantonen dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om in het onderhoud van zichzelf (en eventueel zijn gezin) te kunnen voorzien. Hier dient dus gekeken te worden naar de vastgestelde vereiste normbedragen.

In geval de vreemdeling in loondienst is dient de werkgever de garantieverklaring te ondertekenen. De werknemer kan namelijk niet garant staan voor zijn gezinsleden, aangezien zijn voldoende geldelijke middelen afhankelijk zijn van zijn inkomen bij de werkgever.

Wanneer wordt de garantstelling beëindigd?

Bij beëindiging van de garantstelling dient de garantsteller de Vreemdelingendienst schriftelijk te informeren dat de garantstelling dient te worden ingetrokken. De garantsteller is verantwoordelijk voor het vertrek van de vreemdeling naar een land buiten de Nederlandse Antillen.

Zolang de vreemdeling niet is vertrokken naar een land buiten de Nederlandse Antillen blijft de garantsteller verantwoordelijk voor de kosten die de overheid moet maken met betrekking tot de vreemdeling, zoals de kosten van overtocht en eventuele ziektekosten, vreemdelingenbewaring²⁹ enz.

Indien de vreemdeling een verzoek indient voor een ander doel dan het doel waarvoor de garantverklaring diende te worden ondertekend, blijft de garantsteller tot de wijziging van het doel is verleend verantwoordelijk voor de vreemdeling.

Gevolg van de intrekking van de garantsteller voor de vreemdeling

De vergunning van de vreemdeling wordt op het moment dat de intrekking bij de Vreemdelingendienst is ontvangen ingetrokken. De vreemdeling dient te worden gehoord. (zie voor procedure onder intrekking 3.19).

Gevolgen voor de garantsteller

Indien de vreemdeling de kosten van het ticket naar zijn land van herkomst niet kan bekostigen, zullen de kosten op de garant worden verhaald. Heeft de vreemdeling een deposito betaald heeft dan zal de vreemdelingendienst bij de Landsontvanger het uitstaande deposito innen. Indien er moet worden overgegaan tot vreemdelingenbewaring dan zullen alle kosten van de vreemdelingenbewaring tezamen met eventuele andere door de overheid gemaakte kosten op de garantsteller worden verhaald.

Indien de garantsteller de kosten door de overheid gemaakt niet onverwijld betaalt zal hij alsdan in gebreke worden gesteld en indien hij niet binnen de gestelde termijn over gaat tot betaling zal de deurwaarder opgedragen worden via het gerecht een executoriale titel te verkrijgen en overgaan tot beslag.

Model Garantieverklaring

De garantieverklaring wordt vastgelegd op een zgn. model (formulier) garantieverklaring.

b.2 Deponeren van passagebiljet

Aan de vergunning tot tijdelijk verblijf kan als voorschrift worden verbonden het deponeren van een passagebiljet voor de reis naar een plaats buiten de Nederlandse Antillen waar toelating van

²⁹ De kosten van de vreemdelingenbewaring zijn vastgesteld op Naf. 200,- per 24 uur.

de vreemdeling is gewaarborgd. (artikel 3 lid 1 onder c Tb). In bijzondere gevallen kan genoeg worden genomen met het deponeren van de waarborgsom (artikel 3, lid 3 Tb).

De uitvoering van dit wetsartikel is als volgt:

Een passagebiljet kan alleen worden overgelegd als de vreemdeling voor een korte eenmalige periode op een van de eilanden werkzaam is. (Bijvoorbeeld vreemdelingen die tewerkgesteld worden voor de duur van een project korter dan 12 maanden). Datum van het passagebiljet dient gelijk te zijn aan de geldigheidsduur van de vttv.

Blijkt de vreemdeling daarna toch een wijziging of verlenging van zijn vergunning tot tijdelijk verblijf aan te vragen dient hij alsnog zijn waarborgsom te deponeren.

b.2.1 Deponeren van waarborgsom (art. 3, lid 3, 9, 10 Tb ju. 11 LTU)

Bij toelating kan aan de verblijfsvergunning het voorschrift gebonden worden van het deponeren van een waarborgsom (artikel 9, lid 1 Tb).

Wordt toelating tot verblijf verkregen na aankomst in de Nederlandse Antillen, dan dient betrokkene hieraan, binnen drie maal vierentwintig uren, te voldoen. Iedere vreemdeling dient een waarborgsom te betalen alvorens zijn vergunning te verkrijgen. Behalve de uitzonderingen genoemd in artikel 11 van de LTU.

De hoogte van de waarborgsom is afhankelijk van de nationaliteit van de vreemdeling. Voor kinderen onder de leeftijd van 10 jaar bedraagt de waarborgsom 50%.

De reden van het betalen van deze waarborgsom is dat indien de vreemdeling verwijderd wordt of uitgezet de overheid de waarborgsom kan gebruiken om de kosten van overtocht naar zijn land van herkomst te kunnen bekostigen. Deze waarborgsom blijft in 's lands kas zolang de vreemdeling op het eiland verblijft. Op het moment dat hij voorgoed het eiland verlaat kan hij deze waarborgsom bij de Landsontvanger terugvorderen. (zie onder 3.21)

Storting deposito

Indien de vreemdeling waarborgsomplichtig is dient voor afgifte van de vergunning een bewijs van depositostorting te worden opgehaald bij de Vreemdelingendienst. Met dit bewijs kan de vreemdeling of zijn gemachtigde het deposito bij de Landsontvanger betalen en ontvangt daarvoor een betalingsbewijs.

Zodra betaling van de waarborgsom heeft plaatsgevonden dient er voor de visumplichtige vreemdeling een zogenaamde "oproepingsbrief" door de vreemdelingendienst te worden afgegeven. Deze oproepingsbrief geeft de vreemdeling "toestemming" van de toelatingsautoriteit om de Nederlandse Antillen binnen te komen. Met deze oproepingsbrief dient de vreemdeling een visum bij de Nederlandse ambassade of het consulaat in zijn land van herkomst aan te vragen teneinde de Nederlandse Antillen binnen te kunnen reizen.

De niet visumplichtige vreemdeling kan, indien gewenst, een oproepingsbrief afhalen. Indien de vreemdeling reeds de Nederlandse Antillen is binnengekomen kan hij met zijn deposito bewijs en andere vereisten voor afgifte zijn vergunning ophalen.

De vreemdeling dient conform artikel 4 lid 1 onder tweede Tb binnen een week na aankomst op de Nederlandse Antillen zijn vergunning af te halen.

b.2.2. Ontheffing van het waarborgen

Op grond van artikel 11, lid 1 Tb kan een schriftelijk verzoek gericht worden aan de Minister van Justitie tot ontheffing van het storten van een waarborgsom dan wel verzoek tot toestemming om in termijnen te betalen.

In geval van ontheffing:

Voor ontheffing komen slechts bedrijven in aanmerking die over een ministeriele beschikking beschikken waarin is bepaald dat het betrokken bedrijf voor ontheffing van het storten van een waarborgsom in aanmerking komt. Artikel 11 lid 2 Tb bepaalt dat met betrekking tot personen die in dienstbetrekking werkzaam zullen zijn in ieder geval als voorwaarde wordt gesteld dat een natuurlijke of rechtspersoon schriftelijk zal verklaren voor zijn of haar rekening te nemen

- a. De overtochtkosten nodig om toelatingsplichtige werknemers en hun gezinsleden voor wie door of namens hem of haar garantiekaarten van de vreemdelingendienst zijn getekend naar het land van herkomst terug te zenden;
- b. Alle onkosten door de overheid te maken ten behoeve van toelatingsplichtige werknemers van andere dan Nederlandse nationaliteit voor wie door of namens hem of haar garantiekaarten van de vreemdelingendienst zijn getekend indien deze armlastig worden, dan wel indien zij of hun gezinsleden voor rekening van de overheid in een inrichting tot het verplegen van zieken worden opgenomen.

Conform artikel 11 lid 3 Tb kan een aansprakelijkheidsverklaring als bedoeld in het vorige lid slechts worden afgegeven door een natuurlijke of rechtspersoon, die naar het oordeel van de minister van justitie over voldoende middelen beschikt om zijn (haar) verplichting als garant na te komen. Dit geldt conform lid 4 niet voor die instellingen die reeds voor de inwerkingstelling van het Toelatingsbesluit ontheffing van het storten van waarborgsommen verleend hebben gekregen.

Het beleid tot het geven van toestemming met betrekking tot het betalen van waarborgsommen in termijnen is als volgt vastgesteld;

De minister zal uitsluitend deze toestemming verlenen aan vreemdelingen die op grond van klemmende redenen van humanitaire aard een vergunning verleend krijgen.

Indien de vreemdeling toestemming heeft zijn deposito in termijnen te betalen, dient de vreemdelingendienst, na bewijs van zijn eerste aanbetaling, zijn vttv af te geven.

(mits aan de andere vereisten voor afgifte is voldaan).

b.3. Ziektekostenverzekering

Artikel 5 Tb stelt dat huispersoneel en zelfstandigen een verzekering dienen te overleggen dat aantoonst dat er voor hen specialistisch medische behandeling en verpleging in een ziekeninrichting voor tenminste 90 dagen is afgesloten.

Gelet op de financiële situatie van het Land, onder andere ten aanzien van de hoge kosten in de gezondheidszorg is als beleid vastgesteld dat bij afgifte van iedere vergunning een ziektekostenverzekering dient te worden overgelegd, welke een geldigheidsduur heeft van een jaar.

Dit dient aangetoond te worden hetzij door een verklaring dat de vreemdeling bij de SVB is verzekerd hetzij door het overleggen van een (lokale) particuliere medische ziektekostenverzekering. Deze verzekering dient de kosten van huisarts, geneesmiddelen, specialistische medische behandelingen en verpleging in een ziekeninrichting te dekken.

Alleen de door de overheid geaccrediteerde ziektekostenverzekeringen³⁰ worden geaccepteerd. Op het verzekeringsbewijs dient te worden vermeld dat de verzekering, gedurende het verzekeringsjaar niet opzegbaar is. Bij tussentijdse opzegging zal de verzekeringsmaatschappij aansprakelijk worden gesteld voor de eventueel door de overheid gemaakte ziektekosten.

Opzegging van de verzekering is alleen mogelijk indien de vreemdeling bij de desbetreffende verzekeringsmaatschappij met bewijsstukken aantoonst dat hij vertrekt of dat hij verzekerd is bij een andere verzekeringsmaatschappij die door de overheid geaccrediteerd is of SVB.

³⁰ De door de overheid geaccrediteerde ziektekostenverzekeringen worden als bijlage toegevoegd.

3.9 Woonplaatsverandering

Bij het verlenen van een vergunning aan een vreemdeling wordt uitgegaan van het feit dat betrokkene zijn woonplaats zal hebben binnen de Nederlandse Antillen. Adreswijzigingen op hetzelfde eilandgebied dienen door de vergunninghouder terstond door het invullen van een zogenaamd model 5 formulier te worden afgegeven aan de Vreemdelingendienst. Afhankelijk van het verblijfsdoel kan een adreswijziging gevolgen hebben voor de geldigheid van de vergunning. Dit kan het geval zijn bij:

- verhuizing van het ene Eilandgebied naar een ander Eilandgebied;
- verplaatsing van het hoofdverblijf buiten de Nederlandse Antillen.

Deze indeling worden in de navolgende paragrafen uitgewerkt.

3.9.1 Verhuizing van het ene eilandgebied naar een ander eilandgebied

Woonplaatsverandering binnen de Nederlandse Antillen heeft de navolgende consequenties voor de vergunninghouder:

1. in het geval van een vergunning tot tijdelijk verblijf houdt een woonplaatsverandering in dat niet meer wordt voldaan aan de beperking betreffende de woonplaats binnen een bepaald Eilandgebied. Op grond van artikel 14, lid 1, sub f LTU kan deze vergunning worden ingetrokken. Indien de vergunninghouder zijn vergunning v.w.b. de woonplaats wenst te wijzigen dan dient de betrokkene hiertoe een aanvraag (model 2) bij de desbetreffende gezaghebber van het Eilandgebied, waar men wil verblijven, in te dienen (artikel 7, lid 4 LTU). Er vindt een inhoudelijke toetsing van de vergunningsaanvraag plaats. De aanvraag wordt behandeld als een aanvraag tot wijziging/verlenging. De vreemdeling blijft tenslotte binnen de Nederlandse Antillen. Dat betekent dat alleen die documenten, noodzakelijk voor een wijziging, dienen te worden overgelegd. Er hoeft dus bijvoorbeeld geen bewijs van goed gedrag te worden overgelegd.
2. in het geval van een vergunning tot verblijf houdt een woonplaatsverandering in dat eveneens niet meer wordt voldaan aan het woonplaatsvereiste. Ook hier dient een aanvraag (model 2) te worden ingediend voor wijziging van eilandgebied. Ook hier dient de aanvraag als een wijziging te worden beschouwd.
3. In het geval van toelating van rechtswege dient opnieuw een van rechtswege voor dat betreffende eilandgebied te worden aangevraagd. Ook hier geldt dat de aanvraag (model 4) als een wijziging te worden beschouwd.

3.9.2 Woonplaatsverandering c.q. verplaatsen van het hoofdverblijf buiten de Nederlandse Antillen

Uit de jurisprudentie over de vraag wanneer er sprake is van het verplaatsen van het hoofdverblijf³¹ komt het volgende naar voren:

- het doel waarvoor naar het buitenland werd vertrokken;
- de duur van het verblijf aldaar;
- de redenen waarom niet eerder werd teruggekeerd;
- uitschrijving uit de basisadministratie (bevolkingsregister);
- het nemen van ontslag of bedrijfsbeëindiging;
- het opzeggen van een bank- of girorekening;
- het aanvragen van een uitreisvergunning (artikel 12 Tb);
- afmelding bij de belastingdienst wegens vertrek naar het buitenland;
- ontruiming van de woning en het over de grens brengen van de inboedel.

³¹ Het betreft hier jurisprudentie uit de Nederlandse vreemdelingenpraktijk, die analoog voor de Nederlands Antilliaanse vreemdelingenpraktijk is toegepast. Dit houdt dus in dat "verplaatsing van het hoofdverblijf naar het buitenland" voor de Nederlands Antilliaanse situatie betekent, verplaatsing van het hoofdverblijf buiten het desbetreffende Eilandgebied c.q. buiten de Nederlandse Antillen.

Bij een onafgebroken verblijf buiten het desbetreffende eiland in de Nederlandse Antillen van meer dan 6 maanden³² binnen een tijdvak van een jaar, wordt aangenomen dat de vreemdeling zijn hoofdverblijf elders heeft, ongeacht de wil van de vreemdeling. Gedwongen verblijf in het buitenland (bijv. door strafrechtelijke detentie/ behandeling elders van ziekte) levert op zichzelf geen onderbreking van het hoofdverblijf op.

3.9.3 Aantonen verplaatsing hoofdverblijf

Indien de vreemdeling metterwoon het eiland verlaat dient hij dit schriftelijk te melden bij de vreemdelingendienst. Op grond van artikel 12 LTU heeft dit als gevolg dat de toelating van de vreemdeling is beëindigd.

Indien de vreemdeling zich niet heeft afgemeld bij de vreemdelingendienst en er twijfel bestaat of de vreemdeling het eiland heeft verlaten blijkt uit rechtspraak³³ dat de overheid moet aantonen dat het hoofdverblijf verplaatst is. Dit houdt in dat vooralsnog ervan uitgegaan moet worden dat het Land (c.q. Eilandgebied) moet aantonen of het hoofdverblijf al dan niet verplaatst is.

Indien de vreemdelingendienst de vergunning intrekt omdat wordt aangenomen dat de vreemdeling zijn hoofdverblijf elders heeft, dient de intrekking (op grond van artikel 14 lid 1 onder f LTU) schriftelijk met redenen omkleed te worden toegezonden naar het laatste adres van de vreemdeling op het eiland.

3.10 Beleid eerste aanvraag – verlenging en verplaatsing hoofdverblijf

Een bijzonder geval doet zich voor als een vreemdeling na een periode van afwezigheid, om een verlenging van de vergunning tot tijdelijk verblijf vraagt, dan wel om verlening van een nieuwe vergunning op een ander eilandgebied. Doorslaggevend is of de vergunning is ingetrokken en of er een schriftelijke beschikking was verstuurd. Is dat het geval dan dient het beleid voor eerste toelating te worden toegepast. Heeft er geen intrekking plaatsgevonden en is de vergunning nog geldig dan dient het als een wijziging/verlengingsverzoek te worden behandeld.

3.11 In kennisstelling van de beslissing op verzoek

De gemachtigde of betrokkene wordt middels een oproepingsbrief in kennis gesteld dat de beslissing op het verzoek om vergunning tot (tijdelijk) verblijf kan worden opgehaald, alsmede van de voorschriften die daaraan verbonden zijn (artikel 17 LTU). Aan de voorschriften moet eerst worden voldaan alvorens de aanvraag kan worden ingewilligd. Wordt aan de voorwaarden voldaan dan kan de beschikking worden uitgereikt. Op het moment van uitreiking verkrijgt de beschikking formele rechtskracht. Op deze beschikking dienen de rechtsmiddelen te worden vermeld.

Indien op de aanvraag afwijzend is beschikt ontvangt de gemachtigde of betrokkene per aangetekende post de afwijzende beschikking. De beschikking krijgt formele rechtskracht op het moment dat de beschikking is verstuurd. Op deze beschikking dienen de rechtsmiddelen te worden vermeld.

3.12 Afgifte vergunningen

Bij het ophalen van de vergunning tot tijdelijk verblijf dient de vreemdeling of zijn gemachtigde het volgende te overleggen:

1. de deposito storting (indien noodzakelijk)
2. de ziektekostenverzekering of SVB
3. 2 paspoort foto's

³² Aangesloten wordt bij de Regeling basisadministratie van de Eilandgebieden, dat voorschrijft dat ambtshalve uitschrijving uit het bevolkingsregister eerst plaats vindt na afwezigheid van meer dan 6 maanden.

³³ Rb A'dam, 14-7-1983, KG '83, 233.

4. de datum van aankomst op de Nederlandse Antillen (vervalt bij verlenging)
5. het adres op het eiland
6. bij de functie van kok een geldige GGD keuringskaart

Heeft de vreemdeling aan de bovengenoemde voorschriften voldaan dan wordt de vergunning afgegeven aan de vergunninghouder of zijn gemachtigde. De vergunning krijgt op het moment van afgifte formele rechtskracht.

3.12.1 Termijn afgifte

Indien de aanvrager niet binnen redelijke termijn (2 maanden na oproep) gehoor geeft aan de oproep dient de vergunning te worden afgewezen wegens geen belang bij de aanvraag. Op deze beschikkingen dienen de rechtsmiddelen te worden vermeld.

3.13 De lay-out van de vergunning

Op de vergunning wordt vermeld:

- datum van het verzoek (aanvraag)
- de persoonsgegevens van de vreemdeling met paspoortfoto;
- de tijdsduur ervan;
- doel van de vergunning;
- overwegingen;
- de gronden waarop de vergunning is verleend;
- de beslissing;
- eventuele beperkingen;
- eventuele voorwaarden;
- ziektekostenverzekering;
- de bezwaar en beroepsmogelijkheid (rechtsmiddelen verwijzing).

Op de vergunning dient te worden vermeld dat de vreemdeling zich (binnen 5 dagen na afgifte) moet inschrijven in het bevolkingsregister.

Inschrijving kan alleen maar plaatsvinden indien de vergunning een geldigheid heeft van tenminste 4 maanden. Is de vergunning korter dan 4 maanden geldig dan is het niet mogelijk om ingeschreven te worden.

3.14 Termijn waarbinnen op de aanvraag moet worden beslist

Op in behandeling genomen aanvragen dient binnen een redelijke termijn beslist te worden. Als redelijke termijn geldt maximaal 4 maanden na de datum van in behandelingneming. Op grond van artikel 3, lid 2 van de LAR wordt met een beschikking gelijk gesteld een weigering om een beschikking te geven wanneer de wettelijk gestelde termijn is verstreken dan wel wanneer niet binnen redelijke tijd een beschikking is gegeven. (zie verder over rechtsmiddelen hoofdstuk.11)

3.15 Bewijs van terugkeer of re-entry permit

Artikel 8 lid 1 Tb bepaalt dat in verband met het passagiersverkeer de autoriteit die bevoegd is tot het verlenen van vergunningen tot verblijf of tijdelijk verblijf op verzoek van belanghebbende een bewijs van terugkeer zal afgeven aan personen die krachtens vergunning tot verblijf of tijdelijk verblijf zijn toegelaten. Een bewijs van terugkeer is een verklaring waaruit blijkt tot welk tijdstip en onder welke voorwaarden betrokkene het recht heeft om in de Nederlandse Antillen terug te keren. Door deze woordkeuze laat de wetgever het aan de belanghebbende over of hij in verband met het passagiersverkeer al dan niet een beschikking als zodanig van het bestuursorgaan behoeft. Dit betekent dat er geen verplichting op de belanghebbende rust om een zogenaamde bewijs van terugkeer in bezit te hebben in verband met het passagiersverkeer. Betrokkene beschikt immers over een vergunning tot (tijdelijk) verblijf. Volledigheidshalve; op grond van jurisprudentie

verblijft een vreemdeling legaal in de Nederlandse Antillen indien hij beschikt over een bewijs van de aanvraag tot verlenging van zijn geldigheidsduur van zijn vergunning.

Het bewijs van terugkeer is een beschikking en wordt voor een bepaald periode afgegeven. Deze beschikking mag dan ook voor meerdere reizen en voor die periode gebruikt worden.

3.16 Het niet inwilligen van de aanvraag

Indien het verzoek van de aanvraag niet wordt ingewilligd ontvangt de gemachtigde of de verzoekende schriftelijke mededeling (een zogeheten beschikking) omtrent de afwijzing van het verzoek. (artikel 17 LTU). Dit betekent dat bekendmaking van een beschikking schriftelijk geschiedt en in beginsel door de toezending of uitreiking daarvan aan de vreemdeling dan wel aan zijn wettelijke vertegenwoordiger of zijn gemachtigde wordt bekendgemaakt. De beschikking zelf moet gemotiveerd zijn en moet het rechtsmiddel vermelden dat daartegen kan worden ingesteld en de wijze waarop dit moet gebeuren.

Bij een eerste aanvraag wordt de afwijzende beschikking per aangetekende post naar de gemachtigde van de vreemdeling verstuurd. De formele rechtskracht treedt in werking op het moment dat de beschikking is verzonden.

Bij een verlenging of wijziging wordt de afwijzende beschikking per aangetekend post naar de vreemdeling of zijn gemachtigde verstuurd. Ook hier treedt de formele rechtskracht in werking op het moment dat de beschikking is verstuurd.

In verband met de bezwaar- en beroepsmogelijkheid is van belang voor de vreemdeling dat de gemachtigde of vreemdeling zijn post/huisadres duidelijk op de aanvraag vermeldt en dat hij bij eventuele wijziging van adres dit per omgaande de vreemdelingendienst middels het invullen van een model 5 formulier informeert. Het beginsel van behoorlijk burgerschap vereist dit. De burger kan niet de overheid verwijten de beschikking nooit te hebben ontvangen als hij zijn woonadres niet duidelijk op het verzoek heeft opgegeven of dat gedurende de procedure van de aanvraag de vreemdeling of gemachtigde van adres is gewijzigd.

Ingevolge artikel 7 van de Landsverordening Administratieve Rechtspraak kan de belanghebbende binnen zes weken in beroep komen tegen een afwijzende beschikking bij het Gerecht. Daarnaast is er de mogelijkheid van bezwaar ingevolge artikel 55 LAR binnen dezelfde termijn bij hetzelfde bestuursorgaan, die de beslissing genomen heeft. Het bestuursorgaan moet ingevolge artikel 56, lid 4 LAR een mededeling doen van de mogelijkheid van het indienen van het bezwaar bij het bestuursorgaan en de beroepstermijn.

Belangrijk is de belanghebbende mede te delen dat indien hij een bezwaarschrift heeft ingediend en binnen 4 maanden geen antwoord heeft ontvangen dat hij dan in beroep dient te gaan. Wacht belanghebbende langer dan zal hij door de LAR rechter niet ontvankelijk worden verklaard (zie verder hoofdstuk 11 over rechtsmiddelen).

Belangrijk verschil tussen de behandeling van een bezwaarschrift en de behandeling van een beroepschrift is de volgende:

- bij bezwaar toetst de bezwaarcommissie ex nunc, d.w.z. met inachtneming van alle feiten en omstandigheden, het nieuwe beleid en het nieuwe geldende recht op het tijdstip van de behandeling van het bezwaar;
- bij beroep toetst de administratieve rechter ex tunc, dat betekent dat de rechter beoordeelt of de beslissing op het tijdstip van de afwijzing van de beschikking rechtmatig was. Of een beschikking uit oogpunt van beleid juist is komt niet aan de orde bij de rechter.

Bij een afwijzende beschikking van een verlenging of wijziging van een vergunning moet de vreemdeling volgens de LAR de beslissing op bezwaar of beroep in het buitenland afwachten. Wil

de vreemdeling op het eiland blijven dan zal bij de LAR rechter om een voorlopige voorziening moeten worden gevraagd.

3.17 Weigeringsgronden

De weigeringsgronden (artikel 9 LTU) zijn:
met het oog op de openbare orde of het algemene belang, waaronder economische redenen mede worden begrepen;
indien niet kan worden aangetoond dat degene voor wie toelating wordt verzocht over voldoende middelen van bestaan zal beschikken.

3.18 Motivering van de afwijzende beschikking

De weigeringsgrond dient in de afwijzende beschikking gemotiveerd te worden. Goede onderbouwing van de afwijzing is essentieel.

Met het oog op de openbare orde³⁴ of het algemene belang, waaronder economische redenen mede worden begrepen;

Niet voldoende is bijvoorbeeld om in de beschikking te vermelden dat het verzoek is afgewezen "met het oog op het algemene belang", zonder dat daarbij wordt aangegeven op welke concrete feiten en gronden de vttv is afgewezen. Indien betrokkene bijvoorbeeld al illegaal op het eiland was gedurende de eerste aanvraag dient er concreet te worden onderbouwd wanneer en onder welke omstandigheden betrokkene op het eiland is aangetroffen. Het zou best mogelijk kunnen zijn dat betrokkene hier gedurende een toeristisch verblijf (van 30 dagen of verlengd tot 3 maanden) heeft verbleven en vervolgens binnen de toegestane tijd wederom het eiland heeft verlaten. Anders zou het zijn indien betrokkene gedurende zijn toeristisch verblijf illegaal op de werkvloer is aangetroffen, dit dient concreet met data en een proces verbaal te worden aangegeven.

Indien niet kan worden aangetoond dat degene voor wie toelating wordt verzocht over voldoende middelen van bestaan zal beschikken.

Uitgangspunt is dat indien betrokkene over een tewerkstellingsvergunning beschikt hij voldoende geldelijke middelen heeft aangetoond.

In geval van gezinshereniging/vorming moet er worden voldaan aan een vastgesteld normbedrag (afhankelijk van de gezinssituatie). Indien dit normbedrag niet kan worden aangetoond door middel van de vereiste documenten dient de aanvraag te worden afgewezen. De jurisprudentie stelt dat de overheid bij het afwijzen van een eerste aanvraag (een eerste toelating) geen actieve inbreuk maakt op het familieleven (artikel 8 EVRM). Er heeft namelijk op dat moment nog geen family life op de Nederlandse Antillen plaatsgevonden.

Bij afwijzing van een verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning heeft de overheid een vergunning verleend op basis van gezinshereniging. Wordt de verlenging op deze grond afgewezen dan maakt de overheid wel een actieve inbreuk op family life en zal de overheid gemotiveerd moeten aantonen dat een actieve inbreuk op family life in dat concrete geval gerechtvaardigd is. Bijvoorbeeld een wezenlijke achteruitgaan in de financiële positie vergeleken bij eerdere toelating.

3.19 Het intrekken van de verblijfsvergunning

De wetgever heeft de bevoegdheid om verblijfsvergunningen in te trekken verleend aan de Minister van Justitie of diens gemachtigde(n) (zie artikel 14, lid 1, aanhef LTU). De Gezaghebbers zijn en blijven de enige gemachtigden in deze.

Intrekking kan op grond van:

³⁴ AR 26-6-1978, RV '78, 24: "bij de beslissing op de aanvraag van een vergunning tot verblijf heeft illegale binnenkomst negatieve invloed, omdat dit beschouwd kan worden als inbreuk op de openbare orde".

a. veroordeling wegens een overtreding artikel 24 en/of 25 LTU, of tot meer dan 3 maanden wegens een misdrijf:

Artikel 24 LTU stelt degene strafbaar die onjuiste inlichtingen heeft verstrekt ter verkrijging van een vergunning of van bepaalde voorwaarden bij die vergunning. De rechtspraak stelt als vaste eis voor de rechtmatigheid van de intrekking dat vaststaat dat de verblijfsvergunning niet zou zijn verleend of verlengd indien de juiste gegevens bekend waren geweest. Onjuiste gegevensverstrekking, of het wel of niet opzettelijk geschiedt, betekent dat dit zelfs vele jaren na verblijf, bij ontdekking, nog de oorzaak van de intrekking kan zijn. Dit betekent dus dat onjuiste gegevens verstrekking, in beginsel gedurende het verblijf van de vreemdeling op de Nederlandse Antillen als een zwaard van Damocles boven zijn hoofd blijft hangen.³⁵

b. goede zeden of algemeen belang:

Goede zeden en het algemene belang zijn ruime begrippen; onder het algemene belang vallen ook de openbare orde en veiligheid.

Bij openbare orde en veiligheid wordt vooral bedoeld op de territoriale integriteit, rechtshandhaving en defensie. In de praktijk gaat het bij bedreiging van de veiligheid om terroristische activiteiten.

Het plegen van strafbare feiten en het vormen van gevaar voor de goede zeden worden strijdig met de openbare orde geacht.

c. vergaande behoefte:

Van vergaande behoefte is er bijvoorbeeld sprake, als er tot bedelarij en/of landloperij (geen onderkomen) wordt vervallen.

d. overtreding van de vergunningsvoorwaarden.

Het is niet altijd eenvoudig om vast te stellen of sprake is van een "gewone" intrekking dan wel van een intrekking als sanctie:

- intrekking omdat niet meer aan de beperking wordt voldaan, mist het karakter van een sanctie. Immers beperkingen hebben niet te maken met het gedrag van de vreemdeling, maar met werking van de vergunning naar tijd, plaats en doel.

Voorbeelden bij intrekking omdat niet meer aan de beperking wordt voldaan:

- samenleving is beëindigd
- garantsteller heeft zijn garantie ingetrokken
- werkgever heeft de tewerkstellingsvergunning ingetrokken.

Hier is de intrekking geen sanctie vandaar dat de mogelijkheid voor bepaalde categorieën een wijziging van de voorwaarden in te dienen. (zie verder voor procedure onder 3.4).

- Intrekking van een vergunning wegens overtreding van (een van) de aan de vergunning verbonden voorwaarden heeft wel het karakter van een sanctie. Een dergelijke intrekking is een reactie op een overtreding.

Voorbeeld: vreemdeling heeft afhankelijke vergunning en heeft werkverbod. Hij wordt toch op de werkvloer aangetroffen. Hij is in overtreding.

Hier is de intrekking wel een sanctie. Reden waarom de vreemdeling bij aanvraag wijziging van de voorwaarden zal worden afgewezen.

³⁵ Volgens jurisprudentie kan de vttv nog worden ingetrokken als er sedert de verlening van de betreffende vttv twaalf jaar is verstreken

Overtreding van de voorwaarden is strafbaar gesteld (artikel 23, lid 2 LTU).

Voordat de Gezaghebber overgaat tot intrekking van een vergunning, dient de Vreemdelingendienst belanghebbende behoorlijk op te roepen, zodat hij gehoord kan worden; indien deze verschijnt, moet hij hem (doen) horen (artikel 17, lid 3 van de LTU).

3.19.1 Motiveren van de intrekkingbeschikking

Een intrekking is een beschikking en dient daarom altijd schriftelijk aan de betrokkene te worden medegedeeld met verwijzing naar de rechtsmiddelen.

In de aanhef van artikel 14, lid 1 LTU is uitdrukkelijk bepaald, dat het besluit om een vergunning in te trekken, met redenen omkleed moet worden. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur vereisen een motivering; deze beginselen eisen ook, dat die motivering èn deugdelijk moet zijn èn het besluit moet kunnen dragen. Indien de motivering niet aan de normen voldoet kan het besluit in beroep of na bezwaar vernietigd worden. (art 15 c.q. 55 LAR)

Voordat tot intrekking wordt overgegaan, moet de betrokkene gehoord worden althans behoorlijk worden opgeroepen. Dit laatste houdt in dat de belanghebbende in elk geval een duidelijke kans moet hebben gekregen om te zeggen wat hij van de voorgenomen intrekking en de motivering denkt. Alleen als degene, tot wie het besluit zich richt, werkelijk onvindbaar is, kan de gezaghebber direct tot intrekking van de vergunning overgaan.

Daarna krijgt de betrokkene maximaal 6 weken de tijd, nadat de intrekkingbeschikking is verzonden, om uit eigen beweging de Nederlandse Antillen te verlaten.

Het verblijf van een vreemdeling wordt echter niet beëindigd om reden van het niet meer voldoen aan de beperking waaronder de vergunning was verleend, indien de houder daarvan op grond van het algemene toelatingsbeleid of om andere redenen voortgezet verblijf moet worden toegestaan.

3.20 Het einde van de toelating tot (tijdelijk) verblijf

De toelating tot tijdelijk verblijf of tot verblijf eindigt ingevolge artikel 12 LTU door:

- a. verloop van de tijd waarvoor de vergunning tot tijdelijk verblijf is afgegeven;
- b. vertrek uit de Nederlandse Antillen, indien het betreft een vergunning tot tijdelijk verblijf;
- c. het verlaten van zijn woonplaats in de Nederlandse Antillen met het doel zijn woonplaats buiten de Nederlandse Antillen te vestigen, indien het betreft een vergunning tot verblijf;
- d. een onafgebroken verblijf buiten de Nederlandse Antillen gedurende een periode van langer dan één jaar, tenzij betrokkene wegens studiedoeleinden of voor een geneeskundige behandeling buiten de Nederlandse Antillen heeft verbleven, mits hij binnen één jaar na de beëindiging van zijn studie of de geneeskundige behandeling naar de Nederlandse Antillen is teruggekeerd;
- e. het verkrijgen van een toelating van rechtswege;
- f. intrekking van de vergunning;
- g. uitzetting (zie hoofdstuk 9).

3.21 Procedure definitief vertrek

Wanneer vreemdelingen definitief het eiland verlaten dient de vreemdeling de volgende procedure te volgen alvorens hij het eiland kan verlaten:

- stempelformulier ophalen bij de vreemdelingendienst, waar de eerste stempel wordt ontvangen;
- tweede stempel ophalen bij het parket van de Officier van justitie; (hier wordt gecontroleerd of vreemdeling nog uitstaande boetes heeft)
- bij belastingen, betaling van de uitstaande inkomstenbelasting en eventuele

- grondbelasting. Ontvangst van stempel drie van de Inspectie der Belastingen en van stempel vier van de Eilandsontvanger van het desbetreffende eilandgebied;
- uitschrijving uit het bevolkingsregister.

Vreemdelingen kunnen zich alleen uitschrijven na het overleggen van het volledige gestempelde formulier.

Zodra alle stempels zijn opgehaald dient de vreemdeling zich te vervoegen bij de vreemdelingendienst.

- inleveren van stempelformulier
- ontvangst van uitreisvergunning (stempel) in paspoorten conform artikel 12 Tb
- indien een waarborgsom is betaald door vreemdeling dan ontvangt hij een strookje om de waarborgsom terug te vorderen bij de Landsontvanger.

3.22 Weigering van vertrek

Art. 21 lid 2 LTU noemt de gronden wanneer vertrek van personen kan worden geweigerd.

Lid 2 sub d van deze bepaling stelt

“dat hij zijn financiële verplichtingen jegens de overheid niet is nagekomen” .

De uitreisambtenaren op de lucht- en zeehaven dienen te controleren of de uitschrijvingstempel en de uitreisvergunning (stempel) in het paspoort staan.

Indien niet aangetoond kan worden dat de uitstaande belastingen zijn betaald kan dat reden zijn voor weigering van zijn vertrek.

4. HOOFDSTUK 4 - GEZINSHERENIGING EN GEZINSVORMING

INLEIDING EUROPEES HOF VOOR DE RECHTEN VAN DE MENS TEN AAN ZIEN VAN FAMILIE- OF GEZINSLEVEN

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft herhaaldelijk benadrukt dat bij de toepassing van artikel 8 EVRM het uitgangspunt geldt dat artikel 8 voor de landen geen algemene verplichting meebrengt de domiciliekeuze van echtparen te eerbiedigen of gezinshereniging op haar grondgebied mogelijk te maken door immigratie toe te staan. Dit geldt zowel voor vreemdelingen gehuwd met vreemdelingen, als voor Nederlanders gehuwd met vreemdelingen.

Ondanks dit uitgangspunt is artikel 8 EVRM een belangrijke bepaling in het kader van de rechtsbescherming van vreemdelingen, aangezien de toepassing ervan meer dan eens leidt tot het toestaan van (voortgezet) verblijf.

Om na te gaan of een beslissing in overeenstemming is met het recht of respect voor gezins- en familielevens spelen de volgende vragen een rol:

is er sprake van een familie- of gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM? Zo ja, levert het niet toestaan van het (voortgezet) verblijf aan die vreemdeling een inmenging op in het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven van betrokkene? Zo ja, is deze inmenging gerechtvaardigd op grond van artikel 8, tweede lid, EVRM? Indien nee, is er dan een positieve verplichting die tot een gunstige beslissing dwingt?

Deze vier vragen dienen zowel bij een eerste toelating als bij voortgezet verblijf getoetst te worden.

Eerste toelating

Indien de vreemdeling niet eerder is toegelaten dan zal niet-inwilligen van de aanvraag in beginsel geen inmenging in het familie- of gezinsleven opleveren. Hier geldt het bovengenoemde uitgangspunt dat de vreemdelingen hun familielevens in hun land van herkomst kunnen voortzetten en dat een ander land niet verplicht kan worden op basis van artikel 8 EVRM gezinshereniging toe te laten.

In een dergelijk geval dient alleen bezien te worden of er voor de Nederlandse Antillen een positieve verplichting³⁶ bestaat de aanvraag tot toelating in te willigen, om zodoende de vreemdeling in staat te stellen het familie- of gezinsleven in de Nederlandse Antillen voort te zetten. In beginsel bestaat er geen positieve verplichting, echter dient aan de volgende criteria getoetst te worden:

- a. de leeftijd;
- b. de situatie in het land van herkomst;
- c. de afhankelijkheid van familie in de Nederlandse Antillen en de Nederlandse nationaliteit van gezinsleden.

Hier dient er een redelijke afweging (fair balance³⁷) tussen de belangen van het individu en de gemeenschap in zijn geheel plaats te vinden. In de beslissing dient dit naar voren te komen. Inwilliging op basis van een eventuele positieve verplichting dient door de Gezaghebber beoordeeld te worden.

³⁶ Abdulaziz-zaak RV 1995, 105; positieve verplichting: de verplichting van de staat om toelating toe te staan ondanks dat er geen sprake is van inmenging in het familie- of gezinsleven.

³⁷ Zie de overweging in Gül § 38 en Ahmut § 63: "the fair balance that has to be struck between the competing interests of the individual and of the community as a whole; and in both contexts the State enjoys a certain margin of appreciation"

Voortgezet verblijf

Gaat het niet om eerste toelating maar om de weigering van voortgezet verblijf dan is er sprake van inmenging. Van inmenging kan sprake zijn als de verblijfstitel die de vreemdeling in staat stelde hier familie- of gezinsleven te hebben met bepaalde personen wordt ingetrokken of de geldigheidsduur niet wordt verlengd. Er dient dan een belangenafweging plaats te vinden tussen enerzijds het algemene belang en anderzijds het persoonlijke belang van betrokkene bij het in de Nederlandse Antillen voortzetten van het gezinsleven om na te gaan of de inmenging gerechtvaardigd is.

Wordt het voortgezet verblijf geweigerd dan zal deze weigering moeten voldoen aan de aan het artikel 8.2 EVRM gestelde voorwaarden.

- in het belang van de nationale veiligheid
- het economisch welzijn
- ter voorkoming van wanordelijkheden en strafbare feiten
- de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of
- de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Bij voortgezet verblijf dient het volgende in acht te worden genomen;

- a. familie- of gezinsleven: de verhouding tussen echtgenoten die naar Nederlands-Antilliaans recht een wettig en echt huwelijk hebben gesloten, dient te worden aangemerkt als "family life". In alle gevallen moet het gaan om echtgenoten die ook daadwerkelijk samenleven dan wel beogen dit te gaan doen;
- b. de band die bestaat tussen ouders en de uit hun huwelijk geboren kinderen levert "family life" op. De familierechtelijke betrekking die tussen hen bestaat, is daarom voldoende om te spreken van familie- of gezinsleven;
- c. voldoende geldelijke middelen vereiste; Voldoet men nog aan het vereiste van voldoende geldelijke middelen wat vereist werd bij de eerste toelating?
- d. de reeds genoten verblijfsduur; hoe sterker het verblijfsrecht hoe minder er gekeken mag worden naar het voldoende geldelijke middelen vereiste;
- e. na echtscheiding of verbreking van relatie blijft familie- of gezinsleven tussen ouder en kind bestaan, ook al is er geen samenwoning meer, indien er sprake is van regelmatig en frequent contact tussen de niet verzorgende ouder en het kind al of niet via een omgangsregeling en al dan niet vergezeld van een bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van het kind. (Een bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van het kind is op zichzelf niet voldoende om te kunnen spreken van familie- en gezinsleven).
- f. bestaan bij eventuele weigering objectieve belemmeringen om het gezins- en familieleven buiten de Nederlandse Antillen voort te zetten. (Deze vraag zal worden voorgelegd aan de Nederlandse Ambassade van dat betreffende land).

4.1 Algemeen beleid

De wet van de Nederlandse Antillen kent alleen het juridische huwelijk. Er bestaat geen andere, in de wet erkende, samenlevingsvorm. De Nederlandse Antillen heeft echter de laatste tijd gedoogd dat vreemdelingen aan een samenlevingsovereenkomst, anders dan het wettelijk huwelijk, een verblijfstitel ontleenden.

Er is een enorme toename geconstateerd van aanvragen verblijfsvergunning op grond van een samenlevingsovereenkomst. Veel van deze samenlevingsovereenkomsten zijn echter 'schijn' overeenkomsten, die alleen zijn aangegaan met als doel de vreemdeling een verblijfsrecht te verschaffen.

Aan deze samenlevingsovereenkomst zijn, anders dan in Nederland, nauwelijks wettelijke consequenties verbonden. Ook bestaat er geen register van samenlevingsovereenkomsten zodat niet vastgesteld kan worden dat de betrokkenen ongehuwd zijn, dan wel niet reeds een ander samenlevingsovereenkomst zijn aangegaan. Gevolg hiervan is dat toezicht op vreemdelingen die aan de samenleving een verblijfstitel hebben ontleend niet of nauwelijks mogelijk is hetgeen

'schijn' samenleving bevordert. In geval van een huwelijk bestaat er een wettelijke verplichting tot samenwonen en zijn de gegevens te achterhalen bij de burgerlijke stand. De wens is op korte termijn tot een wettelijke invulling te komen van deze samenlevingsvorm.

Als voorlopige voorziening zal daarom alleen een verblijfstitel worden verleend op basis van een wettelijk erkend huwelijk.

Uitzondering hierop betreffen de Nederlanders die vanuit Nederland naar de Nederlandse Antillen emigreren. In Nederland worden andere samenlevingsvormen, namelijk partnerregistratie en een notarieel afgesloten samenlevingsovereenkomst, wettelijk erkend. Met inwerking treding van de herziene instructie zal alleen die categorie op basis van deze twee samenlevingsvormen worden toegelaten. Voor wat betreft de samenlevingsovereenkomst deze dient in Nederland, voor aanvraag van toelating, te zijn afgesloten.³⁸ Indien de Nederlander een samenlevingsovereenkomst heeft met een partner van vreemde nationaliteit dient de partner aan te tonen op basis van deze samenleving in Nederland over een geldige verblijfstitel te hebben beschikt.

Beleid Gezinshereniging:

Gezinshereniging is het verblijf op grond van een huwelijk dat reeds bestond toen beide echtgenoten nog buiten de Nederlandse Antillen verbleven. Voor toelating van kinderen die uit dit huwelijk zijn geboren zie par 4.8 en verder.

Indien bij eerste toelating de intentie bestaat gezinshereniging te verzoeken dient dit direct bij aanvraag door verzoeker te worden aangegeven. De verzoeker krijgt uiterlijk een jaar de tijd een verzoek voor gezinshereniging in te dienen.

De termijn van een jaar wordt gegeven omdat er rekening gehouden wordt met het feit dat de verzoeker eerst huisvesting, school e.d. wilt regelen voordat de afhankelijke gezinsleden overkomen. Daarna wordt gezinshereniging niet meer toegestaan. Zie par. 4.8 en 3.2.2

Beleid Gezinsvorming:

Gezinsvorming is verblijf op grond van een huwelijk, gesloten op een tijdstip dat een van de echtgenoten al binnen de Nederlandse Antillen verbleef. Toelating voor gezinsvorming is alleen mogelijk indien maximaal 1 jaar na het sluiten van het huwelijk het verzoek tot toelating is ingediend. Toelating van kinderen behorend tot het gezin van de buitenlandse echtgeno(o)t(e) zie par. 4.8. en 3.2.2.

4.2 Voorwaarden

Zowel bij gezinshereniging als gezinsvorming gelden de volgende voorwaarden:

- de persoon bij wie toelating wordt verzocht dient duurzaam en zelfstandig te beschikken over voldoende middelen van bestaan (zie voor normbedragen hoofdstuk 3.7 onder a);
- er dient passende huisvesting te zijn; de persoon die de toelating aanvraagt, moet duurzaam beschikken over een passende huisvesting die ook daadwerkelijk beschikbaar is. Indien de aanvrager inwonend is dient er geen bezwaar tegen de bewoning of inwoning van de toe te laten familieleden te bestaan. De regels van de sociale woningbouw van het betreffende eilandgebied zijn van toepassing.
- de vreemdeling die om toelating verzoekt, mag geen gevaar vormen voor de openbare orde. Aan familieleden worden dezelfde eisen gesteld als ten aanzien van de overige aanvragers van verblijfsvergunningen.

³⁸ Als we in dit hoofdstuk praten over toelating op basis van een samenlevingsovereenkomst dan dient dat als volgt geïnterpreteerd te worden

- zij die voor 1 juli 2006 zijn toegelaten op basis van een samenlevingsovereenkomst
- de Nederlanders die na 1 juli 2006 zijn toegelaten, waarbij de samenlevingsovereenkomst, voor aanvraag van toelating, in Nederland was afgesloten.

Er dient een onderscheid gemaakt te worden tussen twee categorieën:

1. De vreemdeling die gehuwd of samenwonend is met een persoon van de Nederlandse nationaliteit.
2. De vreemdeling die gehuwd is (of voor 1 juli 2006 samenwonend is en voor 1 juli een vttv heeft verleend gekregen) met een vreemdeling.

De vreemdelingen onder 1 zijn vrijgesteld van een tewerkstellingsvergunning. Dat betekent in concreto dat zij mogen werken en aan de arbeidsmarkt deelnemen.

De vreemdelingen onder 2 zijn niet vrijgesteld van een tewerkstellingsvergunning en kunnen in beginsel niet deelnemen aan de arbeidsmarkt.

4.3 Vereisten voor toelating van de echtgeno(o)t(e)

De algemene vereisten zijn in hoofdstuk 3 in grote punten uiteengezet onder andere de normbedragen ten aanzien van voldoende geldelijke middelen.

De overige vereisten zijn:

- geldigheid van het huwelijk
- samenwoning

4.3.1 Geldigheid van het huwelijk

Het huwelijk is geldig indien:

- het huwelijk is gesloten voor een Nederlands-Antilliaanse ambtenaar van de burgerlijke stand;
- het huwelijk is gesloten volgens de wet in het land waar de huwelijksvoltrekking heeft plaatsgevonden en door het Koninkrijk is erkend.

Het bestaan van een geldig huwelijk moet met gelegaliseerde documenten worden aangetoond. Indien het huwelijk, gesloten buiten het Koninkrijk, wegens strijd met de openbare orde, niet voor erkenning door de Nederlandse Antillen in aanmerking komt, dan heeft dit tot gevolg dat aan dat huwelijk niet de rechtsgevolgen kunnen worden toegekend van een rechtsgeldig en erkend huwelijk. Een dergelijk huwelijk kan niet de basis vormen voor verlening van een vergunning tot (tijdelijk) verblijf.

4.3.2 Schijnhuwelijk

Een schijnhuwelijk is een huwelijk dat wordt aangegaan met als oogmerk de nog niet dan wel niet meer tot de Nederlandse Antillen toegelaten buitenlandse partner een verblijfsrecht te verschaffen. Het betreft hierbij voorgenomen huwelijken die op de Nederlandse Antillen zullen plaatsvinden en huwelijken die in het buitenland zijn gesloten.

Huwelijken met vreemdelingen die tijdens het rechtmatig verblijf van de vreemdeling of Nederlander worden gesloten buiten de Nederlandse Antillen dienen voordat er een verzoek tot gezinsvorming kan worden ingediend eerst ingeschreven te worden in het bevolkingsregister. Bij twijfel zal de vreemdelingendienst worden verzocht een onderzoek in te stellen.

Indien huwelijk binnen de Nederlandse Antillen plaatsvindt zal het bevolkingsregister bij twijfel eveneens de vreemdelingendienst verzoeken een onderzoek te laten plaatsvinden.

Aan huwelijken gesloten binnen of buiten de Nederlandse Antillen kunnen geen rechten voor het verkrijgen van een verblijfstitel worden ontleend. Andere criteria, zoals voldoende geldelijke middelen, dienen te worden overlegd ten einde een vergunning tot tijdelijk verblijf in het kader van gezinsvorming te verkrijgen. (zie 4.20.1)

4.3.3 Polygame huwelijken en vergelijkbare situaties

In het geval dat er sprake is van een polygame situatie, kan er maar één vrouw en de uit haar geboren minderjarige kinderen worden toegelaten tot de Nederlandse Antillen³⁹.

Ook indien de in de Nederlandse Antillen verblijvende hoofdpersoon met een andere man of vrouw duurzaam samenleeft wordt geen verblijf toegestaan aan de wettelijke echtgenote en eventuele andere gezinsleden⁴⁰.

4.3.4 Samenwoning

De echtgenoten dienen feitelijk samen te wonen bijv. door het voeren van een gemeenschappelijke huishouding en op hetzelfde adres in de persoonsadministratie te zijn ingeschreven. Dit adres dient ook naar buiten toe als een zelfde adres te worden gevoerd. Geen feitelijke samenwoning is een grond voor intrekking of afwijzing van de vergunning. Dit in het kader van de openbare orde (artikel 9 LTU).

4.3.5 Klemmende redenen van humanitaire aard

In zeer uitzonderlijke gevallen, waarin niet aan alle voorwaarden voor toelating in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming wordt voldaan, is bij uitzondering toelating op grond van klemmende redenen van humanitaire aard mogelijk. Daarvoor zijn primair de persoonlijke omstandigheden van het gezinslid in het buitenland bepalend.

Bijvoorbeeld:

omdat de vreemdeling nauwe banden heeft met de in de Nederlandse Antillen wonende personen; of

omdat terugkeer naar het land van herkomst redelijkerwijs niet verlangd kan worden; of omdat betrokkene de zorg heeft voor kinderen die in de Nederlandse Antillen zijn geboren.

De vraag of een verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard behoort te worden toegestaan, dient uiteraard per concreet geval bekeken te worden. Deze verzoeken dienen aan de Gezaghebber te worden voorgelegd

4.4 Beperkingen en voorschriften

- a. beperkingen: de vergunning wordt verleend onder de beperking:
"verblijf bij echtgeno(o)t(e).....(naam)";
toegelaten tot Eilandgebied..... (naam Eilandgebied).
geen werk verrichten, zoeken of aannemen
- b. voorschriften: aan de vergunning wordt het navolgende bijzondere voorschrift verbonden:
het sluiten van een ziektekostenverzekering (deze verzekering dient de kosten van de geneesmiddelen, huisarts, specialistische medische behandelingen en verpleging in een ziekeninrichting te dekken)

³⁹ Zie arrest RV 1998, 20 Polygamie beleid: "een onderscheid tussen de verblijfsrechtelijke gevolgen van twee tegelijkertijd bestaande huwelijken en die van twee elkaar opvolgende huwelijken wordt niet gerechtvaardigd door de openbare orde, het economisch welzijn en het eventuele gevaar voor misbruik".

⁴⁰ Montoya/Solognier vs Land Aruba 20 september 1994 TAR-J 1995 nr. 3.

4.5 De vreemdeling gehuwd met een persoon van de Nederlandse nationaliteit

De vreemdeling die gehuwd is met een Nederlander ontvangt een vergunning tot tijdelijk verblijf (zie verblijfsduur hoofdstuk 3), zonder werkverbod. Dat betekent dat zij ontheven is van het aanvragen van een tewerkstellingsvergunning en deel kan nemen aan de arbeidsmarkt.

4.5.1 De vreemdeling samenwonend met een Nederlander⁴¹

De vreemdeling die samenwonend is met een Nederlander ontvangt een vergunning tot tijdelijk verblijf (zie verblijfsduur hoofdstuk 3), zonder werkverbod. Dat betekent dat zij ontheven is van het aanvragen van een tewerkstellingsvergunning en deel kan nemen aan de arbeidsmarkt.

4.6 Verbreking huwelijk

Bij verbreking van het huwelijk dient te worden beoordeeld of de vreemdeling voor voortgezet verblijf in aanmerking komt. Verbreking van het huwelijk doet zich voor indien:

- a. het huwelijk op grond waarvan verblijf was toegestaan feitelijk is verbroken of juridisch is ontbonden (echtscheiding, overlijden); of
- b. degene bij wie verblijf was toegestaan zich vrijwillig in het buitenland heeft gevestigd (na onafgebroken verblijf van 6 maanden zie 3.12.2); of
- c. de toelating van degene bij wie toelating is verzocht is beëindigd.

4.6.1 Verbreking relatie

Verbreking van een relatie doet zich voor:

- a. de samenlevingsovereenkomst is ontbonden; of
- b. er geen feitelijke samenwoning is; of
- c. degene bij wie verblijf was toegestaan zich vrijwillig in het buitenland heeft gevestigd (na onafgebroken verblijf van 6 maanden zie 3.12.2); of
- d. de toelating van degene bij wie toelating is verzocht is beëindigd.

4.6.2 Huwelijk/samenlevingsovereenkomst korter dan vijf jaar

Indien het huwelijk of de samenleving minder dan vijf jaar heeft bestaan en betrokkene minder dan vijf jaar op grond van dat huwelijk of samenleving toelating was verleend, dan komt de vreemdeling in beginsel niet in aanmerking voor voortgezet verblijf, tenzij er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard (zie 4.3.5).

De volgende procedure dient te worden gevolgd:

- de vergunning dient te worden ingetrokken;
- bij een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning dient deze te worden geweigerd;
- bij een verzoek om wijziging van de beperkingen verbonden aan de vergunning dient, behoudens de uitzonderingsgevallen, deze te worden geweigerd.
Uitzonderingsgeval kan zijn b.v.: indien de betrokkene een HBO/Universitaire opleiding heeft, welke van toegevoegde waarde voor het eiland is.

De reden voor de verbreking of de ontwrichting van het huwelijk/samenleving is in beginsel niet relevant. Hierbij gelden twee uitzonderingen. Zo wordt bijvoorbeeld ontwrichting na (seksuele) mishandeling binnen de relatie nadrukkelijk als (mogelijke) grond gezien om van het normale beleid betreffende het niet verlenen van voortgezet verblijf af te wijken. De tweede uitzondering geldt ten aanzien van vreemdelingen wier echtgenoot/partner is overleden nog voordat aan de

⁴¹ Zie voetnoot 40

betreffende 'vijf-jaren' eisen is voldaan. Hen wordt, tenzij de overledene een tijdelijk verblijfsrecht had, als regel voortgezet verblijf toegestaan.

Deze aanvragen dienen aan de Gezaghebber te worden voorgelegd.

Betrokkene dient in de gelegenheid te worden gesteld orde op zaken te stellen. (uiterlijk binnen 6 weken). Indien redelijkheid dat gebiedt kan een langer termijn worden gegeven om zaken zoals verhuizing van de boedel, afhandeling van de echtscheiding etc. te regelen. Deze verzoeken dienen aan de Gezaghebber te worden voorgelegd

4.6.3 Huwelijk/samenlevingsovereenkomst vijf jaar of langer

De echtgeno(o)t(e) kan voor een zelfstandige verblijfstitel (tijdelijk en zonder beperkende voorwaarde) in aanmerking komen, indien het huwelijk/samenleving is ontbonden. meer dan 5 jaar nadat op grond van dat huwelijk/samenleving aan betrokkene toelating is verleend. Betrokkene dient voorts te voldoen aan de algemene toelatingsvoorwaarden.

Ook bij deze categorie gelden de normale regels voor wat betreft tijdige indiening aanvraag wijziging van de vergunning. (zie 3.3 verlenging/wijziging)

4.7 Gezinsvorming van vreemdelingen die eerder zelf in het kader van gezinshereniging zijn toegelaten

- a. een vreemdeling die zelf in het kader van gezinshereniging is toegelaten, dient vijf jaar toegelaten te zijn en er moeten geen bezwaren zijn tegen verlening van een zelfstandige vergunning, alvorens een buitenlandse partner kan worden toegelaten en
- b. toelating in het kader van nieuwe relatie (gezinsvorming) is mogelijk indien beide partners meerderjarig zijn.

4.8 Kinderen

Verzoek tot gezinshereniging wordt alleen toegestaan maximaal een jaar na eerste (aanvraag) binnenkomst van de verzoeker. Bij aanvraag dient de verzoeker te kennen te geven dat hij/zij de intentie heeft zijn echtgeno(o)t(e), wettige kinderen binnen een jaar over te laten komen. Er wordt hierbij rekening gehouden met het feit dat de verzoeker eerst huisvesting, school e.d. wilt regelen voordat de afhankelijke gezinsleden overkomen. Daarna wordt gezinshereniging niet meer toegestaan.

Verzoek tot gezinsvorming is alleen mogelijk indien maximaal 1 jaar na het sluiten van het huwelijk het verzoek tot toelating is ingediend. Daarna wordt gezinsvorming niet meer toegestaan.

De kinderen die worden toegelaten dienen aan te tonen dat zij zijn aangemeld en/of ingeschreven op school.

Voor verdere voorwaarden zie 4.2 en de normbedragen genoemd in 3.7 onder a.

Voor toelating onder bovenstaande restrictieve voorwaarden komen alleen in aanmerking:

- a. de uit het huwelijk geboren minderjarige kinderen die feitelijk behoren tot het gezin;
- b. de niet uit het huwelijk geboren minderjarige kinderen die feitelijk behoren tot het gezin (de bewijslast ligt bij verzoeker);
- c. de meerderjarige kinderen tot de leeftijd van 27 jaar zolang studerend en financieel afhankelijk.

De minderjarigheid wordt beoordeeld naar Nederlands- Antilliaans recht. Minderjarig zijn kinderen die de leeftijd van 18 jaar nog niet bereikt hebben en niet gehuwd zijn en ook nooit gehuwd zijn geweest.

Aan meerderjarige kinderen (niet studerend) kan toelating op grond van klemmende redenen van humanitaire aard worden verleend, bijvoorbeeld indien achterlating een onevenredige hardheid

oplevert. Hiervan is sprake indien achterlating leidt tot een schrijnende situatie. Deze verzoeken dienen aan de gezaghebber te worden voorgelegd.

4.9 Model 1 formulier

Zoals reeds in 4.1 neergeschreven worden partners en (voor) kinderen slechts toegelaten maximaal 1 jaar na aankomst van degene die een zelfstandige titel heeft verkregen. Op het model 1 formulier van deze aanvrager dient reeds vermeld te staan dat hij de intentie heeft binnen de termijn van 1 jaar gezinshereniging te verzoeken.

4.10 Feitelijk behoren tot het gezin

In gevolge het nieuwe beleid zal het feitelijk behoren tot het gezin nauwelijks meer als grond van afwijzing worden gebruikt. Het kan echter in bepaalde concrete gevallen voorkomen dat toch getoetst dient te worden.

De centrale vraag in veel toelatingsprocedures betreffende kinderen is die of de feitelijke gezinsband met de ouders is verbroken. Uitgangspunt is dat op het moment de moeder c.q. vader de kinderen achterlaat het feitelijke gezinsverband wordt geacht te zijn verbroken.

Recente jurisprudentie stelt dat er een verschil moet worden gemaakt of de scheiding tussen ouder(s) en kind korter dan wel langer dan 5 jaar heeft geduurd. De achterliggende gedachte is dat minderjarige kinderen in beginsel bij hun ouders behoren te verblijven, maar dat Nederlandse Antillen niet het aangewezen land voor gezinshereniging is indien gedurende langere tijd geen signalen zijn afgegeven dat men gezinshereniging wil. Wordt de aanvraag ingediend indien de scheiding tussen ouders en kind korter dan 5 jaar is dan wordt aangenomen dat het kind nog feitelijk behoort tot het gezin.

Deze regel kent drie uitzonderingen:

1. het kind gaat zelfstandig wonen en voorziet in zijn eigen onderhoud;
2. het kind heeft zelf een nieuw gezin gevormd door het aangaan van een huwelijk;
3. ten aanzien van het kind is een maatregel van kindbescherming opgelegd of een gezagsvoorziening getroffen. (de achterliggende gedachte hiervan is dat in een dergelijk geval de overkomst van het kind naar de ouders niet in het belang is van het kind).

Heeft de scheiding van ouders en kind langer geduurd dan 5 jaar dan wordt aangenomen dat de gezinsband is verbroken.

Deze regel kent twee uitzonderingen:

1. indien voor het kind geen aanvaardbare toekomst is weggelegd. Aan dit vereiste wordt niet voldaan op grond van het enkele feit dat het in de Nederlandse Antillen meer materiele welvaart heeft;
2. in geval het kind in een "oorlog" situatie onvindbaar is geweest, waardoor het voor de in de Nederlandse Antillen verblijvende ouder het niet mogelijk was het kind binnen 5 jaar te laten overkomen.

De bewijslast dat zich een van de beide uitzonderlijke situaties voordoet, ligt bij de vreemdeling. Deze aanvragen dienen aan de Gezaghebber te worden voorgelegd.

4.11 De meerderjarige kinderen tot de leeftijd van 27 jaar zolang studerend en financieel afhankelijk.

Kinderen die feitelijk tot het gezin behoren en meerderjarig zijn (18 jaar) dienen te worden toegelaten mits is aangetoond dat het kind nog studerend is en financieel afhankelijk van zijn ouders. Bij een eerste toelating dient zorgvuldig te worden getoetst of het kind is ingeschreven op een middelbare school of bij een voortgezette opleiding op het desbetreffende eiland.

Kinderen die reeds als minderjarige waren toegelaten en inmiddels de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt ontvangen een voortgezet verblijf bij ouders zolang financieel afhankelijk en studierend. Dit kan ook inhouden dat het kind in het buitenland een Universitaire studie volgt. Het kind is alleen voor studie doeleinden in het buitenland en blijft recht op een vergunning houden totdat zijn studie is voltooid en hij financieel afhankelijk is van zijn in de Nederlandse Antillen verblijvende ouders. Bij aanvraag verlenging dient steeds een bewijs van schoolgaan te worden overlegd.

4.12 Toelating bij moeder of vader

Kinderen die alleen bij moeder of alleen bij vader worden aangevraagd, terwijl de (biologische) vader of moeder in het land van herkomst achterblijft, dienen aan de volgende voorwaarde, naast de gebruikelijke voorwaarden, te voldoen:

- a. een verklaring dat de vader c.q. moeder toestemming verleent dat het kind bij vader c.q. moeder in de Nederlandse Antillen mag verblijven; of
- b. een gerechtelijke uitspraak dat het ouderlijke gezag /voogdij aan de in de Nederlandse Antillen verblijvende moeder of vader is toegewezen.

4.13 Beperkingen en voorschriften

- a. beperkingen: de vergunning wordt verleend onder de beperking:
- "verblijf bij vader/moeder.....(naam)";
- b. voorschriften: aan de vergunning wordt het navolgende bijzondere voorschrift verbonden: het sluiten van een ziektekostenverzekering. (deze verzekering dient de kosten van geneesmiddelen, huisarts, specialistische medische behandelingen en verpleging in een ziekeninrichting te dekken)

4.14 Verbreking gezinsband

Bij verbreking van de gezinsband dient te worden beoordeeld of het kind voor voortgezet verblijf in aanmerking komt. Verbreking van de gezinsband doet zich voor indien:

- a. de gezinsband op grond waarvan verblijf was toegestaan, is verbroken doordat het kind zelfstandig is gaan wonen, een relatie of huwelijk is aangegaan of kinderen heeft gekregen; of
- b. de ouder(s) bij wie verblijf was toegestaan is/zijn overleden; of
- c. de ouder(s) bij wie verblijf was toegestaan zich vrijwillig in het buitenland heeft/hebben gevestigd of (langer dan 6 maanden in het buitenland zie 3.12.2); of
- d. het verblijf van de hoofdpersoon is beëindigd.

4.14.1 Verblijf korter dan vijf jaar

Indien het verblijf minder dan vijf jaar heeft bestaan en de vreemdeling ouder is dan 18 jaar, dan komt hij in beginsel niet in aanmerking voor voortgezet verblijf, tenzij er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard (par. 4.3.5)

De volgende procedure dient te worden gevolgd:

1. de vergunning dient te worden ingetrokken;
2. bij een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning dient deze te worden geweigerd;
3. bij een verzoek om wijziging van de beperkingen verbonden aan de vergunning c.q. het doel van de vergunning dient, behoudens de uitzonderingsgevallen (zie 3.4), deze te worden geweigerd.

4.14.2 Verblijf vijf jaar of langer

Het kind kan voor een zelfstandige verblijfstitel in aanmerking komen, indien wordt voldaan aan de algemene toelatingsvoorwaarden. (zie hoofdstuk 3)

4.15 Verruimde gezinshereniging (hardheidsclausule)

Het gaat hier met name om ouders op leeftijd, die bij een volwassen kind willen komen wonen. De familierechtelijke relatie dient te worden aangetoond aan de hand van officiële gelegaliseerde documenten. Ook hier wordt de eis gesteld dat achterlating van de persoon die om toelating verzoekt een onevenredige hardheid oplevert.

4.15.1 Bijzondere vereisten voor toelating

De bijzondere vereisten voor toelating zijn de volgende:

- a. betrokkene is alleenstaande in het land van herkomst; dit dient met gelegaliseerde documenten te worden aangetoond;
- b. (vrijwel) alle kinderen van betrokkene wonen in de Nederlandse Antillen. Indien er één of meer kinderen in het land van herkomst wonen die geacht kunnen worden om voor de opvang van betrokkene zorg te dragen, is toelating op grond van dit beleid niet mogelijk;
- c. alle in de Nederlandse Antillen verblijvende kinderen zijn in het bezit van een verblijfsvergunning en van een sterk verblijfsrecht;
- d. een van de kinderen beschikt of de kinderen beschikken duurzaam over voldoende middelen van bestaan om mede te kunnen voorzien in de kosten van levensonderhoud van betrokkene. Met andere woorden kinderen mogen gezamenlijk aantonen aan het middelenvereiste te voldoen.

Bij de toelating van senioren zou het algemene toelatingsvereiste "beschikken over een geldige ziektekostenverzekering" een probleem kunnen veroorzaken. Normaliter kunnen ouderen boven de 60 jaar moeilijk of tegen zeer hoge kosten medische verzekerd worden. Het niet aantonen van een medische ziektekostenverzekering heeft dus een weigering van verlening van een verblijfsvergunning als gevolg.

4.16 Kinderen in bezit van de Nederlandse nationaliteit

Als het gaat om familie- of gezinsleven met een kind dat de Nederlandse nationaliteit heeft⁴² op wie de LTU niet van toepassing is levert de weigering van voortgezet verblijf aan de vreemdeling die het kind verzorgt en opvoedt een inmenging op als hij/zij voordien een verblijfstitel had die hem/haar tot dit familie- of gezinsleven in staat stelde. Van belang hierbij is de mate van integratie van het kind in de Nederlands Antilliaanse samenleving waarbij de leeftijd een rol kan spelen en verblijf van langer dan drie jaar een hoge mate van integratie aangeeft.

Inmenging in het familie- of gezinsleven tussen een vreemdeling en een kind met de Nederlandse nationaliteit is in het algemeen gerechtvaardigd, indien dit kind zeer jong is en nog geen onderwijs volgt en daardoor nauwelijks in de samenleving is geïntegreerd⁴³.

In het geval er wel sprake is van familie- of gezinsleven, maar weigering van voortgezet verblijf geen inmenging oplevert in het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven, moet de vraag worden onderzocht of zich in dat geval zodanige feiten of omstandigheden voordoen dat het recht op het familie- of gezinsleven voor de Nederlandse Antillen de positieve verplichting meebrengt de vreemdeling voortgezet verblijf toe te staan. Er dient dan aan de volgende criteria getoetst te worden:

1. de leeftijd;

⁴² NJ 1992/708, zie r.o. 4 van het hof "dat als regel het belang van een Nederlander meebrengt dat hij in de gelegenheid wordt gesteld in Nederland minst genomen zijn jeugdijaren door te brengen en onderwijs te ontvangen en te worden opgevoed door zijn ouders of door een van hen, zodat hij kan wortelen in het land waarvan hij de nationaliteit heeft."

⁴³ GEA/NA-Curaçao 29 februari 1996, Pikerie/Escalante tegen de openbare rechtspersoon de Nederlandse Antillen. In dit vonnis oordeelde het GEA dat de persoonlijke belangen van Escalante en haar kind zwaarder wegen dan het algemeen belang. Geconcludeerd werd dat het kind gelet op zijn leeftijd reeds in verregaande mate in de Nederlands-Antilliaanse samenleving is geworteld (r.o. 5.8.). Deze worteling werd versterkt door de banden welke dit Nederlands-Antilliaanse kind heeft met zijn eveneens Nederlands-Antilliaanse en in de Nederlandse Antillen verblijvende, vader (r.o.5.9)

2. de situatie in het land van herkomst (vraag zal worden voorgelegd aan de Nederlandse Ambassade van het desbetreffende land);
3. de afhankelijkheid van familie in de Nederlandse Antillen en de Nederlandse nationaliteit van gezinsleden.

Hier dient er een redelijke afweging (fair balance⁴⁴) tussen de belangen van het individu en de gemeenschap in zijn geheel plaats te vinden. In de beslissing dient dit naar voren te komen. Ook in deze gevallen dienen aanvragen aan de Gezaghebber te worden voorgelegd.

4.17 Kinderen erkend door Nederlander maar nog niet in het bezit van de Nederlandse nationaliteit

Onder de gewijzigde Rijkswet moet een minderjarig buitenlands kind, dat na geboorte door een Nederlander is erkend, eerst drie jaar door de erkenner zijn verzorgd en opgevoed voordat het de Nederlandse nationaliteit kan verkrijgen. Deze maatregel is bedoeld om schijnerkenningen tegen te gaan.

Indien verbreking van de relatie vóór de in de wet gestelde drie jaar plaatsvindt dan zal verder verblijf worden geweigerd voor de vreemdeling (moeder) en het kind. In het geval dat de Nederlandse vader alleen het ouderlijk gezag heeft zal het kind een verlenging van de vergunning worden verleend.

Voor verder bepalingen die hier niet zijn opgenomen wordt verwezen naar hoofdstuk 2 voor personen met de Nederlandse nationaliteit en naar hoofdstuk 3 voor vreemdelingen.

⁴⁴ Zie de overweging in Gül § 38 en Ahmut § 63: "the fair balance that has to be struck between the competing interests of the individual and of the community as a whole; and in both contexts the State enjoys a certain margin of appreciation"

5. HOOFDSTUK 5 - TOERISTEN

5.1 Inleiding

Het toerisme is een van de belangrijkste bronnen van inkomsten op de Nederlandse Antillen. Het is daarom van groot belang de toerist het gevoel te geven welkom te zijn op de Nederlandse Antillen. De toelating bij de toelatingsautoriteiten betekent voor de toerist de eerste kennismaking met de Nederlandse Antillen. Correcte en efficiënte afhandeling, kennis van de vereisten voor toelating en service gerichtheid zijn daarom essentieel.

Helaas kent de Nederlandse Antillen, evenals andere landen, het probleem van de illegalen. Vreemdelingen die als toerist binnenkomen en het land niet meer verlaten als het toeristisch verblijf is komen te vervallen. Vandaar dat de toelatingsautoriteiten genoodzaakt zijn de vereisten voor toelating strikt te controleren. Voldoet de toerist niet aan de wettelijk vereisten dan zal hem de toegang worden geweigerd (zie verder onder 5.6).

5.2 Toegang en toelating

Alvorens een vreemdeling de Nederlandse Antillen kan binnenkomen dient hij zich eerst toegang tot de Nederlandse Antillen te verschaffen. Onder toegang wordt in het vreemdelingenrecht verstaan het feitelijk binnenkomen in de Nederlandse Antillen door het passeren van de grens of van de personencontrole op lucht- en zeehavens. Het begrip 'toegang' moet worden onderscheiden van het begrip 'toelating'.

'Toegang' heeft betrekking op een feitelijk geografisch gegeven en houdt geen rechtmatig verblijf in.

'Toelating' betekent daarentegen dat de autoriteiten instemmen met een verblijf van een vreemdeling in de Nederlandse Antillen.

Toelating wordt ook door de autoriteiten gegeven aan de transitoreizigers die de luchthaven verlaten voor korte of langere tijd.

5.3 Definitie van een toerist

Artikel 8, lid 2 LTU verstaat onder een toerist een ieder die niet langer dan drie maanden in de Nederlandse Antillen blijft voor ontspanning, sport, gezondheidsredenen, familieaangelegenheden, studie, godsdienstige doeleinden of zakenbezoeken en die tijdens zijn verblijf in de Nederlandse Antillen geen werkzaamheden tegen beloning verricht.

5.4 Vereisten van toelating

Wanneer een vreemdeling de Nederlandse Antillen in reist is hij op grond van artikel 3 lid 1 onder a en b Tb verplicht aan de immigratie autoriteit;

- zijn reisdocument⁴⁵ (paspoort) te overleggen, en indien afkomstig uit een visumplichtig land zijn visum. (bijlage visumlanden)
- overleggen van zijn retourpassage biljet naar het land van herkomst of elders buiten de Nederlandse Antillen
- indien de toelatingsautoriteit dit verzoekt, inlichtingen te geven over doel, adres en duur van zijn voorgenomen verblijf, en
- op verzoek van de toelatingsautoriteit aan kunnen tonen dat hij over voldoende geldelijke middelen beschikt (art. 3 lid 2 Tb).
- indien hij middels een garantsteller is uitgenodigd dient hij een kopie van de garantstellingsbrief te overleggen.

⁴⁵ In principe dient er een geldig paspoort overlegd te worden. Uitzonderingen hierop zijn o.a. toeristen met de nationaliteit van de Verenigde Staten en Canada. Deze toeristen kunnen ook andere reisdocumenten overleggen zoals geboorteakte of identiteitskaart. Zie verder bijlage MB 92, 7 december 2004

Ten slotte mag de vreemdeling geen gevaar opleveren voor de openbare orde, de publieke rust of veiligheid of de goede zeden. Van dit is onder meer sprake indien de vreemdeling gesignaleerd staat als ongewenste vreemdeling of als hij een strafbaar feit heeft gepleegd.

5.4.1 Het paspoort

Het paspoort heeft verschillende functies. De belangrijkste functie is dat het de identiteit (en meestal de nationaliteit) van de houder en het land van afgifte aangeeft. Het kennen van de identiteit van een vreemdeling is van belang om na te gaan of er bezwaren (bijvoorbeeld vanuit het oogpunt van de openbare orde) bestaan tegen zijn binnenkomst. Verder is het vooral van belang in de relatie tot het land van afgifte van het paspoort. Het land van afgifte is namelijk verplicht betrokkene terug te nemen en wil daarbij weten om wie het gaat. Een staat is gehouden zijn eigen onderdanen weer toe te laten. Dit is een voorwaarde voor het internationale personenverkeer. Immers, zonder de mogelijkheid een vreemdeling weer weg te sturen zal een staat niet snel bereid zijn hem toe te laten, mede omdat een andere internationale regel bepaalt dat verwijdering of uitzetting van een persoon niet mag plaatsvinden naar een land dat daar niet mee instemt. Het gaat hier om regels van volkenrechtelijke gewoonterecht, die voortvloeien uit het respect dat staten ten opzichte van elkaar moeten betrachten; ze moeten elkaar niet opzadelen met de last van personen wier aanwezigheid niet voor (onbepaalde tijd) is gewenst.

De verplichting personen terug te nemen geldt ten aanzien van personen waarvoor die staat verantwoordelijk mag worden gehouden. Dat zijn in elk geval de personen met de nationaliteit van de staat. In de praktijk is van groot belang hoe die nationaliteit kan worden vastgesteld. Een paspoort is daartoe een eenvoudig hulpmiddel. Een geldig nationaal paspoort wordt gezien als een indicatie van nationaliteit waar een andere staat op mag afgaan, tenzij deze had kunnen weten dat het document vals is of ten onrechte is afgegeven.

Het stellen van het paspoortvereiste bij toegang dient vooral ter voorkoming van problemen met een eventuele toekomstige verwijdering of uitzetting. Het blijkt namelijk niet zelden lastig (of soms ook onmogelijk) te zijn om van een 'documentloze' vreemdeling de nationaliteit en identiteit te achterhalen, hetwelk verwijdering kan vertragen of zelfs geheel verhinderen.

5.4.2 Visum

Functie van het visum is de vreemdeling voor zijn vertrek te onderwerpen aan een onderzoek naar de geoorloofdheid en de wenselijkheid van een verblijf dat de aanvrager van het visum beoogt. Visa aanvragen worden behandeld door personeel op diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen in het buitenland

5.4.3 Voldoende geldelijke middelen

Bij de toegang gaat het erom dat de vreemdeling de kosten kan betalen van zijn verblijf in de Nederlandse Antillen en over een retour passage biljet beschikt of een passage biljet naar elders (art.3 lid 1 onder d Tb).

Een normbedrag van US \$ 1000, = per week wordt aangehouden. Toeristen reizen veelal niet met cash op zak, maar hebben creditcard(s) en/of (pin) bankpas(sen) bij zich. Het overleggen van creditcard en/of bankpas is voldoende. Indien dit niet overlegd kan worden dient er cash geld te worden overlegd.

Het voldoende geldelijke middelen vereiste hoeft niet te worden aangetoond bij vreemdelingen die een schriftelijke garantstelling kunnen overleggen van een solvabele ingezetene van de Nederlandse Antillen.

5.5 Duur van het toeristisch verblijf

De maximale verblijfsduur is afhankelijk van de nationaliteit van de toerist. Er dient hier een verdeling gemaakt te worden in 4 verschillende categorieën.

5.5.1 Rijksgenoten

Toeristen met de Nederlandse nationaliteit verkrijgen toelating voor een periode van 6 maanden. In principe mag de rijksgenoot maximaal 3 maanden verblijven (ex art. 2 Tb). Het verblijf kon vroeger worden verlengd met nog eens drie maanden kort verblijf.

Nieuw beleid is dat de rijksgenoten automatisch een kort verblijf van 3 maanden na hun toeristisch termijn verkrijgen.

Dat betekent niet dat de Nederlander gedurende zijn toeristisch en kort verblijf zich op de werkvloer mag bevinden, noch voor stage doeleinden nog voor betaalde werkzaamheden. Indien de Nederlander gaat werken of stage lopen dient hij een van rechtswege verklaring aan te vragen (zie verder hoofdstuk 2)

5.5.2 Onderdanen van de Europese Unie, Verenigde Staten, Canada, Australië, Nieuw Zeeland en Japan

Toeristen met een nationaliteit die onder deze categorie vallen krijgen toelating voor 3 maanden. Bij toelating van deze categorie wordt direct de termijn van 3 maanden in het paspoort gestempeld.

5.5.3 Onderdanen van niet visumplichtige landen

Toeristen die onder deze categorie vallen kunnen in beginsel toelating verkrijgen tot 30 dagen of zoveel korter als het retourticket aangeeft (ex artikel 2 Tb).

Indien de toerist van deze categorie langer dan 30 dagen wilt verblijven dient hij 5 – 7 dagen vóór het verstrijken van deze termijn een verlenging van zijn toeristisch verblijf bij de Vreemdelingendienst aan te vragen.

De toerist dient het volgende te overleggen:

- zijn geldig paspoort, en
- zijn retourpassage (de datum van verlenging is gelijk aan de datum van vertrek vermeldt op het retourticket);
- zijn hotel of verblijfsadres op het eiland en het telefoonnummer waar hij bereikt kan worden;
- aan kunnen tonen dat hij voor de periode van verlenging over voldoende geldelijke middelen beschikt, aan te tonen middels creditcard en/of bankkaart, cashgeld of garantstelling van een ingezetene.

Indien aan bovengenoemde vereisten is voldaan plaatst de immigratie een stempel van verlenging van het toeristisch verblijf in het paspoort.

5.5.4 Onderdanen uit landen waarvoor visum verplicht is gesteld

De verblijfsduur van deze categorie is gekoppeld aan de geldigheidsduur van het visum. Indien de duur van het visum langer is dan 30 dagen (bijvoorbeeld 90 dagen) behoeft hij geen verlenging aan te vragen bij de Immigratie. De reden hiervoor is dat toetsing reeds op de Nederlandse Ambassade of Nederlands Consulaat heeft plaatsgevonden.

Het visum geeft echter aan dat op het moment van afgifte geen bezwaar bestaat tegen de binnenkomst voor een tijdelijk verblijf. Het bezit van een visum geeft geen onherroepelijk recht op binnenkomst. Ook bij inreis dient te worden aangetoond dat aan de voorwaarden van binnenkomst wordt voldaan.

Een visum kan in beginsel niet worden verlengd tenzij er sprake is van bijzondere omstandigheden. Dergelijke verzoeken dienen te worden voorgelegd aan de Gezaghebber.

Vrijgesteld voor visumvereiste

De volgende personen, met een nationaliteit waarvoor visum verplicht is, zijn vrijgesteld:

- houders van een geldige verblijfsvergunning voor de Verenigde Staten, Canada of het Schengengebied;
- kinderen onder de twaalf jaar die reizen onder begeleiding van ouder of voogd;
- gezagvoerders, dan wel passagiers of bemanningsleden van schepen of luchtvaartuigen die gedurende een aaneengesloten periode van niet langer dan 48 uur in de Nederlandse Antillen aangemeerd of geland zijn, en geen gevaar opleveren voor de openbare orde en de veiligheid van de Nederlandse Antillen;
- vreemdelingen die een vergunning tot verblijf op Aruba hebben voor een verblijf van langer dan 6 maanden;
- passagiers van cruiseschepen die minder dan 48 uur op het eiland verblijven.

Voor alle 4 hierboven genoemde categorieën geldt dat er geen verlenging op de maximale toegestane verblijfsduur wordt verleend.

5.6 Vereisten van toelating van vreemdelingen die ingezetenen zijn van de Nederlandse Antillen

De vreemdeling die ingezetene is van een van de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen dient op verzoek van de immigratie autoriteit de volgende documenten te overleggen;

- geldig paspoort, en
- geldig origineel verblijfsdocument (de vttv of de van rechtswege verklaring) of
- een bewijs van terugkeer (re-entry permit) of een kopie van de aanvraag verlenging van zijn vttv. De re-entry permit is een beschikking welke op verzoek van de belanghebbende kan worden aangevraagd en dient te worden afgegeven door de gezaghebber. De re-entry permit is voor een bepaalde tijd geldig (artikel 8 lid 1 Tb). Dat betekent dat de re-entry voor meerdere reizen kan worden gebruikt, dus net zolang als de op de re-entry permit aangegeven geldigheid. (het bewijs van terugkeer kan dus niet worden ingenomen)

Bij twijfel over de echtheid van het verblijfsdocument, het kopie cliënt bij verlenging of het bewijs van terugkeer kan er een onderzoek worden ingesteld of nadere inlichtingen aan de vreemdeling worden gevraagd⁴⁶.

5.7 Weigering van de toegang

Vreemdelingen die toegang vragen en niet aan de onder 5.4. genoemde vereisten van toelating voldoen dienen toegang te worden geweigerd. Bij weigering ontvangt de vreemdeling een schriftelijke beschikking waarin staat vermeld om welke reden de vreemdeling de toegang is geweigerd. In de beschikking staan tevens de rechtsmiddelen vermeld waarop een beroep kan worden gedaan door de vreemdeling.

Nogal wat weigeringen van toegang komen voort uit gerezen twijfel van de immigratie ambtenaar over de bedoelingen van de vreemdeling. Hierbij gaat het om twijfel omtrent de juistheid van het (eerder) opgegeven reisdoel, de duur van het verblijf of omtrent de verblijfsomstandigheden. Uit jurisprudentie dient te worden afgeleid dat alleen indien er concrete twijfel bestaat omtrent de juistheid van de (eerder) door de vreemdeling verstrekte gegevens, daarvan nader bewijs aan de vreemdeling kan worden gevraagd.⁴⁷ Vestigingsgevaar (gevaar dat de toerist zich illegaal zal gaan

⁴⁶ De immigratie ambtenaar kan bij twijfel in het Navas registratie systeem kijken of de vreemdeling daadwerkelijk een verlenging van zijn vttv heeft aangevraagd, of de vttv daadwerkelijk aan de vreemdeling is afgegeven of dat inmiddels de aanvraag van de vreemdeling is afgewezen.

⁴⁷ Zie RB. Den Haag (Amsterdam) 19 mei 1998, JV 1998, 151 (weigering toegang niet visumplichtige; enkele grond dat betrokkene nog niet kan aangeven wat hij gaat doen tijdens zijn reis is onvoldoende grond voor weigering toegang).

vestigen) mag geen reden zijn om de toegang te weigeren⁴⁸ mits uit het Nave systeem blijkt dat de persoon meerdere malen zijn toeristisch verblijf heeft overschreden. Dit dient dus met concrete feiten en omstandigheden worden onderbouwd en niet alleen met vage vermoedens en algemeenheden.

5.7.1 Verplichting gezagvoerder

Conform artikel 22 LTU juncto 15B Tb heeft de gezagvoerder van luchtvaartuigen en schepen de plicht, indien personen die niet tot verblijf gerechtigde personen heeft aangebracht, deze weer uit de Nederlandse Antillen te vervoeren of te doen vervoeren.

De luchtvaartbedrijven en de scheepvaartbedrijven hebben de plicht de nodige maatregelen te treffen om te voorkomen dat vreemdelingen zonder de juiste documenten op Nederlands-Antilliaans grondgebied aankomen. Het luchtvaart en scheepvaart personeel dient te controleren of aan de vereisten van een geldig paspoort, retourpassage biljet en indien nodig visum is voldaan. Blijkt bij de toelating dat de vreemdeling niet over deze documenten beschikt dan is de gezagvoerder verplicht de vreemdelingen weer terug te vervoeren. Ook de kosten van de tijdelijke inbewaringstelling kunnen op de luchtvaartbedrijven en de scheepvaartbedrijven worden verhaald (art 22 lid 2 LTU).

5.8 Einde van het verblijf

De verblijfstitel vervalt van rechtswege na verloop van de verkregen termijn. Het recht op verblijf vervalt ook indien de vreemdeling de vereisten voor toelating niet naleeft.

Bijvoorbeeld:

- wanneer hij niet meer beschikt over een geldig paspoort (verloren geraakt en niet aangemeld bij de politie), of
- voor de categorie onder 5.5.3 als hij niet voor het verloop van de 30 dagen een verlenging van zijn toeristisch verblijf heeft verzocht, of
- het niet meer beschikken over voldoende geldelijke middelen, of
- indien de vreemdeling een gevaar oplevert voor de openbare orde, of
- indien de vreemdeling gedurende zijn verblijf een strafbaar feit begaat of indien er concrete aanwijzingen zijn om aan te nemen dat dat het geval is.

⁴⁸ De Pres. RB Den Haag (Amsterdam) bepaalde 16 juni 1994 (AWB 94/4057) dat weigering aan de grens i.v.m. vestigingsgevaar in strijd met het vertrouwensbeginsel was nu aan betrokkene een visum was verleend. Heeft de grensbewakingsbeambte twijfel dan zou van de bevoegdheid opleggen meldingsplicht gebruik kunnen worden gemaakt

6. HOOFDSTUK 6 - STUDENTEN

6.1 Inleiding

De Nederlandse Antillen wil zich gaan profileren als studiecentrum van het Caribische gebied. Toelating van de student dient dan ook aan dit profiel bij te dragen. Het betreft dan ook alleen die studenten die een HBO of Universitaire studie of daaraan gelijkwaardig opleiding gaan volgen. Het is van belang een soepele toelating van studenten, die daarvoor in aanmerking komen, te garanderen. De regering hanteert echter wel een restrictief toelatingsbeleid t.a.v. studenten die een beroep doen op ander onderwijs dan de hierboven genoemde onderwijsinstellingen. De verzoekers van een studievergunning kunnen niet met een beroep op artikel 2 protocol no. 1 EVRM (vrijheid van onderwijs) toelating tot een verdragsstaat claimen ten einde daar onderwijs te kunnen volgen aan een der bestaande instellingen, aangezien het recht van artikel 2 van het protocol alleen toekomt aan wie zich reeds onder de jurisdictie van de verdragsstaat bevindt.

6.2 Welke student kan worden toegelaten?

Vreemdelingen of Rijksgenoten komen in aanmerking voor een verblijfsvergunning of een van rechtswege verklaring voor studie, wanneer zij toegelaten worden tot een voltijds opleiding aan een universiteit, hoge school of particuliere onderwijsinstelling. De particuliere onderwijsinstelling dient door het Departement van Onderwijs als HBO te zijn erkend⁴⁹.

6.2.1 Studenten die reeds in het bezit zijn van verblijfstitel op basis van gezinshereniging

Speciale aandacht voor vreemdelingen die reeds vanwege gezinshereniging op de Nederlandse Antillen woonachtig zijn. De kinderen van deze vreemdelingen die hier reeds met geldige verblijfstitel zijn behoeven geen vergunning tot tijdelijk verblijf voor studie doeleinden aan te vragen. Hier wordt verwezen naar hoofdstuk 4.8 en verder.

6.3 De duur van het verblijf

De eerste vergunning tot tijdelijk verblijf zowel als de verlenging van de vergunning wordt afgegeven voor een periode van 1 jaar.

De maximale verblijfsduur is gelijk aan de maximale diplomatermijn die voor de betreffende studie geldt, eventueel vermeerderd met een extra termijn van maximaal 1 jaar om af te ronden. Een vreemdeling die een vergunning verkrijgt met als doel studie bouwt geen verblijfsrecht op.

De Nederlander ontvangt een van rechtswege verklaring voor de duur van de studie plus een jaar.

6.4 Procedure

a. Indiening bij de respectieve Gezaghebbers

De aanvraag moet schriftelijk en met redenen omkleed (middels een model 1, 2 of 3 formulier) worden ingediend bij de Gezaghebber van het eilandgebied waar belanghebbende de studie wilt volgen.

b. Vereisten documenten voor de aanvraag

Conform de vereiste lijst en bijlagen.

⁴⁹ Bijlage erkende onderwijsinstellingen

6.5 Het in behandeling nemen van aanvragen

Aanvragen die voldoen aan de onder 6.4 onder b genoemde vereiste lijst worden in behandeling genomen.

6.6 Toestemming om reeds aanwezig te zijn op de Nederlandse Antillen bij indiening van het verzoek en gedurende de behandeling daarvan

Uitgangspunt is dat vreemdelingen waarvoor een eerste aanvraag tot toelating wordt ingediend, bij indiening en gedurende de behandeling van de vergunning niet op de Nederlandse Antillen aanwezig mogen zijn.

Studenten zijn echter op basis van artikel 8, lid 2 LTU toegestaan 3 maanden als toerist te verblijven in afwachting van de verlening van de vergunning tot tijdelijk verblijf. De definitie van toerist in artikel 8, lid 2 LTU stelt dat onder een toerist wordt verstaan een ieder die niet langer dan drie maanden in de Nederlandse Antillen blijft voor ontspanning, sport, gezondheidsredenen, familieaangelegenheden, **studie**, godsdienstige doeleinden of zakenbezoeken en die tijdens zijn verblijf in de Nederlandse Antillen geen werkzaamheden tegen beloning verricht.

Indien na 3 maanden toeristisch verblijf de vergunning tot tijdelijk verblijf met als doel studie niet is verleend vervalt de toelating van de student van rechtswege en dient de student alsnog het eiland te verlaten. De student kan pas terugkeren zodra de vergunning is verleend. Dit heeft nadelige gevolgen voor de student. Om studie onderbreking te voorkomen dienen deze aanvragen snel afgehandeld te worden.

Dit soepele beleid wordt gehanteerd aangezien de Nederlandse Antillen zich willen profileren als *het* studiecentrum voor het Caribische gebied.

Voor wat betreft de student die een nationaliteit heeft waarvoor een visumplicht is opgelegd geldt deze versoepeling helaas niet. Hij/zij heeft slechts toelating voor de periode die door de Nederlandse ambassade of consulaat van hun land van herkomst is vastgesteld. Indien de vttv niet binnen de visa periode is verleend dient hij/zij de verlening van de vttv in het buitenland af te wachten. Uitzonderingen voor eventuele verlenging van het verblijf dienen te worden voorgelegd aan de gezaghebber.

6.7 Vereisten voor toelating en verlenging

De buitenlandse student dient behalve aan de algemene toelatingsvereisten (van 3.7.1) tevens aan de volgende voorwaarden te voldoen:

1. Voldoende geldelijke middelen.

Het normbedrag van voldoende geldelijke middelen is bij studenten anders dan de normbedragen genoemd in 3.7.

Uitgangspunt is dat de student over voldoende geldelijke moet beschikken om college- en/of lesgeld, studie en levensonderhoud te kunnen bekostigen. Hierbij wordt als normbedrag gehanteerd Naf. 1000, = per maand exclusief collegegeld en studiemateriaal.

Deze middelen van bestaan moeten voor tenminste een jaar aangetoond worden. Dit kan worden aangetoond middels;

- een verklaring van de bank dat er maandelijks geld zal worden overgeboekt op rekening van de student of een lokale bankstatement van de student waar tenminste Naf. 12.000,- opstaat, of
- bewijs van studie financiering
- een garantstelling van een op de Nederlandse Antillen solvabele rechtspersoon of particulier (zie voor voorwaarden en aansprakelijkheid garant 3.8 onder b1)

2. Studentenverklaring

De student dient een verklaring te ondertekenen waarbij hij verklaart dat het hem bekend is dat het verblijf slechts wordt toegestaan voor het volgen van de studie of opleiding en dat hij de Nederlandse Antillen zal verlaten na voltooiing of tussentijdse beëindiging van de studie alsmede dat verandering van onderwijsinstelling doorgegeven moet worden aan de Vreemdelingendienst.

Tevens dient betrokkene te verklaren ervan op de hoogte te zijn dat het hem niet is toegestaan gedurende zijn studieverblijf in de Nederlandse Antillen werkzaam te zijn. Deze verklaring dient, indien betrokkene minderjarig is, ondertekend te worden door diens ouder(s) of voogd. Bij overtreding van het verbod om werkzaam te zijn zal zijn vergunning ex artikel 14, eerste lid, onderdeel f LTU worden ingetrokken.

3. de student moet jaarlijks voldoende studieresultaten hebben behaald, zulks ter beoordeling van de onderwijsinstelling (slechte studieresultaten leiden tot weigering van de verlenging van de vergunning);
4. op het moment van afgifte van de tijdelijke verblijfsvergunning moet vaststaan dat de student is ingeschreven bij de instelling waar hij de studie of opleiding wil gaan volgen. Bij afgifte van de studievergunning dient de inschrijving te worden overlegd.

De onder 2, 3 en 4 vereisten worden niet gesteld aan studenten met de Nederlandse nationaliteit, niet in de Nederlandse Antillen geboren.

6.8 Aanvragen die niet voldoen aan de vereisten voor het in behandeling nemen van de aanvraag om toelating

Zie voor procedure 3.5

6.8.1 Voorwaarden die aan de vergunning of aan de van rechtswege verklaring verbonden worden

De voorwaarden die aan de vergunning of de van rechtswege verklaring worden verbonden zijn:

- de algemene voorwaarden
- zolang studierend bij (naam onderwijsinstelling)

6.9 De lay-out van de vergunning tot tijdelijk verblijf of de van rechtswege verklaring

Een verblijfsvergunning tot tijdelijk verblijf (zie hoofdstuk 3) met als doel studie.

Een van rechtswege verklaring (hoofdstuk 2) met beperking van periode van afgifte (dus periode van studie plus een jaar).

6.10 In kennisstelling van de beslissing op verzoek

De gemachtigde of betrokkene wordt middels een oproepingsbrief in kennis gesteld dat de beslissing op het verzoek om vergunning tot (tijdelijk) verblijf of de van rechtswege verklaring kan worden opgehaald, alsmede van de voorschriften die daaraan verbonden zijn (artikel 17 LTU). Aan de voorschriften moet eerst worden voldaan alvorens de aanvraag kan worden ingewilligd. Wordt aan de voorwaarden voldaan dan kan de beschikking worden uitgereikt. Op het moment van uitreiking verkrijgt de beschikking formele rechtskracht. Op deze beschikking dienen de rechtsmiddelen te worden vermeld.

Indien op de aanvraag afwijzend is beschikt ontvangt de gemachtigde of betrokkene per aangetekende post de afwijzende beschikking. De beschikking krijgt formele rechtskracht op het moment dat de beschikking is verstuurd. Op deze beschikking dienen de rechtsmiddelen te worden vermeld.

6.11 Afgifte van de vergunning tot tijdelijk verblijf of van rechtswege verklaring

Bij het ophalen van de vergunning dienen de volgende documenten overlegd te worden:

- deposito betaling (bij eerste aanvraag) uitgezonderd de Nederlandse studenten;
- inschrijvingsbewijs van de onderwijsinstelling;
- ziektekostenverzekering;
- 2 pasfoto's;
- datum aankomst op het eiland (bij eerste aanvraag);
- adres op het eiland.

6.12 Wijziging van onderwijsinstelling

Voor verandering van onderwijsinstelling moet een wijziging worden aangevraagd van de beperking waaronder de vergunning is verleend. De wijziging wordt getoetst aan de bijzondere toelatingsvoorwaarden. Indien de buitenlandse student ook ten aanzien van zijn nieuwe studie aan alle voorwaarden voldoet kan de aanvraag tot wijziging worden ingewilligd.

6.13 Wijziging van verblijfsvergunning voor een ander doel:

De vreemdeling die als student een vttv heeft verleend gekregen kan geen beroep doen op een sterk verblijfsrecht. Verblijfsrecht wordt niet opgebouwd door studie.

Blijkt toelating van de afgestudeerde vreemdeling van toegevoegde waarde voor het Nederlands-Antilliaans (lees Eilandelijk) belang, dan dient de volgende procedure te worden gehanteerd:

- de studie vergunning dient te worden ingetrokken;
- de aanvraag voor een verblijfsvergunning met als doel Arbeid dient als wijziging/verlenging te worden behandeld.

Voor alle duidelijkheid de opbouw van het verblijfsrecht van deze vreemdeling vangt aan op het moment dat de vreemdeling over een vttv beschikt met als doel arbeid.

Bij de verblijfsduur voor afgifte van de vttv wordt verwezen naar hoofdstuk 3.3

Voorheen diende de student zich uit te schrijven en de aanvraag van een verblijfsvergunning met als doel arbeid in het buitenland af te wachten. Met ingang van de nieuwe instructie is dit beleid gewijzigd en wel om de volgende redenen.

- naturalisatie gevaar. Voorheen werd er bij het aanvragen van naturalisatie in principe uitsluitend gekeken naar de inschrijvingsdatum in het bevolkingsregister. Vanwege de verscherping controle en wijzigingen voor het verkrijgen van het Nederlanderschap dienen ook de opeenvolgende verblijfsvergunningen te worden overgelegd. Een student die vijf jaar op de Nederlandse Antillen verblijft kan dus geen Nederlanderschap verkrijgen.
- de student die alhier zijn studie heeft gevolgd en die van toegevoegde waarde is voor het Nederlands-Antilliaanse (lees eilandelijk) belang dient in de gelegenheid te worden gesteld een vttv aan te vragen. Het voordeel van deze categorie vreemdelingen is;
 - a. dat zij reeds geïntegreerd zijn in onze samenleving; en
 - b. dat arbeid door de vreemdeling, vanwege de door de overheid gemaakte kosten van zijn opleiding, als een investering dient te worden beschouwd voor de ontwikkeling van de economie van de Nederlandse Antillen.

6.14 Intrekking van de vergunning

Verwezen wordt naar de algemene voorwaarden van intrekking (zie 3.19)

Specifieke intrekkingsoorzaken voor deze categorie.

- a. indien een student naast zijn studie werkt ,behalve voor de noodzakelijke stage (zie voor procedures stage hoofdstuk 7); of

b. indien de student zijn studie niet meer voortzet/beëindigt.

Voor verder bepalingen die hier niet zijn opgenomen wordt verwezen naar hoofdstuk 2 voor personen met de Nederlandse nationaliteit en naar hoofdstuk 3 voor vreemdelingen.

7. HOOFDSTUK 7 - STAGIAIRES

7.1 Wie is een stagiair(e)?

Een stagiair(e) is een vreemdeling of Nederlander, niet op de Nederlandse Antillen geboren, die op de Nederlandse Antillen een stage loopt welke noodzakelijk is voor zijn studie.

7.2 Stagiaires in het bezit van de Nederlandse nationaliteit

Een student in het bezit van de Nederlandse nationaliteit verkrijgt een van rechtswege toelating. De verklaring van rechtswege wordt echter niet voor onbepaalde tijd afgegeven, maar wordt verleend voor de periode die staat aangegeven in de stage overeenkomst.

7.2.1 Bijzondere vereisten aanvraag van rechtswege

Naast de vereiste genoemd in hoofdstuk 2 dient de stagiaire:

- een stage overeenkomst te overleggen. De stage overeenkomst dient tevens als bewijs van voldoende geldelijke middelen.
- een verklaring van de onderwijsinstelling dat de stage in het kader van een opleiding noodzakelijk is.

7.3 Stagiaires van vreemde nationaliteit

Stagiaires van vreemde nationaliteit dienen in principe een tewerkstellingsvergunning aan te vragen voor de duur van de stage overeenkomst.

Het betreft hier vreemdelingen die in hun land van herkomst een opleiding volgen en in de Nederlandse Antillen een stage wensen te lopen welke noodzakelijk is voor hun studie.

Hier gelden de algemene vereisten van hoofdstuk 3. Wat betreft het voldoende geldelijke middelen criterium voldoet de stage overeenkomst.

Voor de afgifte van de tewerkstellingsvergunning is onder meer vereist dat de stage maximaal een jaar duurt en noodzakelijk is ter voltooiing van zijn opleiding. De vereisten genoemd in 7.2.1 dienen bij vreemdelingen bij de aanvraag van de tewerkstellingsvergunning te worden overlegd.

7.4 Studenten conform hoofdstuk 6 die stage dienen te volgen

Een vreemdeling die reeds als student is toegelaten op de Nederlandse Antillen dient in de gelegenheid gesteld te worden ook stage te kunnen lopen. De werkgever dient (indien vereist door het Bestuurscollege van het betreffende eilandgebied) een tewerkstellingsvergunning aan te vragen. Voor de afgifte van de tewerkstellingsvergunning is onder meer vereist dat de stage maximaal een jaar duurt en noodzakelijk is ter voltooiing van zijn opleiding. (zie verder onder 7.3.)

7.5 Aantal stagiaires binnen een onderneming

Het aantal stagiaires in een onderneming mag niet meer dan 10% van het personeelsbestand bedragen.

7.6 Praktikanten

Praktikanten vallen onder de categorie stagiaires. Dit zijn vreemdelingen die door een in het buitenland gevestigde onderneming in een Nederlands-Antilliaans bedrijf (bij voorbeeld een zuster- of dochter bedrijf) ondergebracht worden om kennis en ervaring op te doen. Aan deze categorie wordt maximaal 6 maanden verblijfsvergunning toegestaan. De werkgever dient voor de praktikan een tewerkstellingsvergunning aan te vragen.

Hier gelden de algemene vereisten van hoofdstuk 3. Wat betreft het voldoende geldelijke middelen criterium voldoet de praktikanten-overeenkomst

7.7 Procedure

a. Indiening bij de respectieve Gezaghebbers

De aanvraag moet schriftelijk en met redenen omkleed (middels een model 1 formulier) worden ingediend bij de Gezaghebber van het eilandgebied waar belanghebbende de stage wilt volgen.

b. Vereisten documenten voor de aanvraag

Conform de vereiste lijst en bijlagen.

7.8 Het in behandeling nemen van aanvragen

Aanvragen die voldoen aan de onder 7.7 onder b genoemde vereiste lijst worden in behandeling genomen.

7.9 De lay-out van de vergunning tot tijdelijk verblijf/van rechtswege verklaring

Een verblijfsvergunning tot tijdelijk verblijf (zie hoofdstuk 3) met als doel stage/praktikant. Een van rechtswege verklaring (zie hoofdstuk 2) De verklaring van rechtswege wordt echter niet voor onbepaalde tijd afgegeven, maar wordt verleend voor de periode die staat aangegeven in de stage overeenkomst.

7.10 In kennisstelling van de beslissing op verzoek

De gemachtigde of betrokkene wordt middels een oproepingsbrief in kennis gesteld dat de beslissing op het verzoek om vergunning tot (tijdelijk) verblijf of de van rechtswege verklaring kan worden opgehaald, alsmede van de voorschriften die daaraan verbonden zijn (artikel 17 LTU). Aan de voorschriften moet eerst worden voldaan alvorens de aanvraag kan worden ingewilligd. Wordt aan de voorwaarden voldaan dan kan de beschikking worden uitgereikt. Op het moment van uitreiking verkrijgt de beschikking formele rechtskracht. Op deze beschikking dienen de rechtsmiddelen te worden vermeld.

Indien op de aanvraag afwijzend is beschikt ontvangt de gemachtigde of betrokkene per aangetekende post de afwijzende beschikking. De beschikking krijgt formele rechtskracht op het moment dat de beschikking is verstuurd. Op deze beschikking dienen de rechtsmiddelen te worden vermeld.

7.11 Afgifte van de vergunning tot tijdelijk verblijf/van rechtswege verklaring

Bij het ophalen van de vergunning dienen de volgende documenten overlegd te worden:

- retour passage biljet (behalve voor de stagiaires van Nederlandse nationaliteit en stagiaires van vreemde nationaliteit die op de Nederlandse Antillen hun studie volgen, zij zijn reeds in het bezit van deposito betaling)
- ziektekostenverzekering
- 2 pasfoto's
- datum aankomst op het eiland (komt te vervallen voor de student die reeds voor studie is toegelaten)
- adres op het eiland.

7.12 Wijziging van verblijfsvergunning voor een ander doel

Wijziging van verblijfsvergunning voor een ander doel is in principe niet mogelijk.

Voor verder bepalingen die hier niet zijn opgenomen wordt verwezen naar hoofdstuk 2 voor personen met de Nederlandse nationaliteit en naar hoofdstuk 3 voor vreemdelingen.

8. HOOFDSTUK 8 - PENSHONADO/RENTENIER

VREEMDELINGEN EN RIJKSGENOTEN DIE EEN BEROEP DOEN OP DE PENSHONADO/RENTENIERSWETGEVING

8.1 Definitie van een penshonado/rentenier

Een vreemdeling of Nederlander die opteert voor de fiscaal vriendelijke penshonado/renteniers (wetgeving) status.

De Landsregering heeft deze wetgeving in het leven geroepen om het voor vermogende personen aantrekkelijk te maken zich op de Nederlandse Antillen te vestigen. Deze categorie stimuleert de economie door het doen van grote uitgaven zoals de aankoop van een huis en door het doen van investeringen. Hierdoor komen veel buitenlandse deviezen de Nederlandse Antillen binnen.

8.2 Waarom een bijzondere categorie?

In de Landsverordening Inkomstenbelasting staan de voorwaarden vermeld waaraan de vreemdeling of de Nederlander dient te voldoen ten einde een beroep te kunnen doen op deze regeling. Een van de voorwaarden is dat de rentenier onbepaald toegelaten dient te zijn.

8.3 Voorwaarden om te opteren voor de penshonado/renteniers wetgeving.

De gepensioneerde/rentenier die opteert voor de penshonado status dient ingevolge de Landsverordening Inkomstenbelasting onder artikelen 23B, 23C, 23D en 23E aan de volgende voorwaarden te voldoen:

- a. direct voorafgaand aan het jaar van aanvraag gedurende een aaneengesloten periode van minimaal 5 jaar niet op de Nederlandse Antillen woonachtig te zijn geweest;
- b. op het moment van inschrijving in het bevolkingsregister de leeftijd van 50 jaar te hebben bereikt;
- c. binnen twee maanden na inschrijving in het bevolkingsregister zich bij de bevoegde Inspecteur der Belastingen te hebben aangemeld als belastingplichtige die in aanmerking wil komen voor de penshonado status, hetgeen in de vergunning moet worden opgenomen;
- d. binnen 18 maanden na inschrijving in het bevolkingsregister een woning in eigendom en voor eigen gebruik, onverhuurd, ter beschikking te hebben, welke op het tijdstip van verkrijging een waarde heeft van tenminste Naf. 450.000,=;
- e. toegelaten te zijn als bedoeld in artikel 1 LTU of krachtens de LTU te zijn toegelaten op grond van een vergunning tot verblijf of een verklaring van rechtswege.

Ingevolge deze Landsverordening dient de betrokkene een vergunning tot verblijf te worden verleend met als verblijfsdoel: (gebruik maken van de) "penshonadoregeling". Voldoet hij niet meer aan de status dan wordt zijn vergunning geacht te zijn ingetrokken.

8.4 Procedure

a. Indiening bij de respectieve Gezaghebbers

De aanvraag moet schriftelijk en met redenen omkleed (middels een model 1 formulier) worden ingediend bij de Gezaghebber van het eilandgebied waar belanghebbende zich vestigt.

b. Vereisten documenten voor de aanvraag

Conform de vereiste lijst.

Bij deze categorie zal veelal als bewijs van voldoende geldelijke middelen een verklaring van een bank worden overgelegd waarin deze verklaart dat betrokkene over voldoende geldelijke middelen beschikt om in zijn eigen onderhoud en dat van zijn gezinsleden te voorzien.

8.5 Het in behandeling nemen van aanvragen

Aanvragen die voldoen aan de onder 8.4 onder b genoemde vereiste lijst worden in behandeling genomen.

8.6 De lay-out van de van rechtswege verklaring

Conform de van rechtswege verklaring (hoofdstuk 2)

8.6.1 De lay-out vergunning tot verblijf

Een verblijfsvergunning tot verblijf (hoofdstuk 3) met als verblijfsdoel: (gebruik maken van de) "pensionaderegeling". Op de vergunning dienen de volgende extra voorwaarden te staan: zolang rentenier en indien binnen 6 maanden de regeling is overgelegd.

8.7 In kennisstelling van de beslissing op verzoek

De gemachtigde of betrokkene wordt middels een oproepingsbrief in kennis gesteld dat de beslissing op het verzoek om vergunning tot verblijf of de van rechtswege verklaring kan worden opgehaald, alsmede van de voorschriften die daaraan verbonden zijn (artikel 17 LTU). Aan de voorschriften moet eerst worden voldaan alvorens de aanvraag kan worden ingewilligd. Wordt aan de voorwaarden voldaan dan kan de beschikking worden uitgereikt. Op het moment van uitreiking verkrijgt de beschikking formele rechtskracht. Op deze beschikking dienen de rechtsmiddelen te worden vermeld.

Indien op de aanvraag afwijzend is beschikt ontvangt de gemachtigde of betrokkene per aangetekende post de afwijzende beschikking. De beschikking krijgt formele rechtskracht op het moment dat de beschikking is verstuurd. Op deze beschikking dienen de rechtsmiddelen te worden vermeld.

8.8 Afgifte van de van rechtswege verklaring

Bij het ophalen van de vergunning dienen de volgende documenten overgelegd te worden:

1. ziektekostenverzekering
2. 2 pasfoto's
3. datum aankomst op het eiland
4. adres op het eiland

8.9 Afgifte van de vergunning tot verblijf

Bij het ophalen van de vergunning dienen de volgende documenten overgelegd te worden:

1. deposito betaling
2. ziektekostenverzekering
3. 2 pasfoto's
4. datum aankomst op het eiland
5. adres op het eiland

8.10 Ziektekostenverzekering

Het overleggen van een ziektekostenverzekering kan problemen opleveren, vanwege de leeftijd van deze categorie. Het is daarom van belang bij afgifte van de vergunning te controleren of betrokkene over een particuliere ziektekosten verzekering beschikt die de medische kosten in de Nederlandse Antillen dekt. Indien het een buitenlandse ziektekostenverzekering betreft dient er een verklaring van de buitenlandse verzekering te worden overlegd ,waarin de verzekering verklaart dat de medische kosten, ondanks emigratie van betrokkene(n) naar de Antillen, gedekt wordt.

Voor verder bepalingen die hier niet zijn opgenomen wordt verwezen naar hoofdstuk 2 voor personen met de Nederlandse nationaliteit en naar hoofdstuk 3 voor vreemdelingen.

GEPENSIONEERDEN OF RENTENIERS DIE GEEN BEROEP DOEN OP DE PENSHONADO/RENTENIERS WETGEVING

8.11 Tijdelijke verblijfsvergunning voor gepensioneerde en/of rentenier

Indien Rijksgenoten of vreemdelingen geen beroep doen op de penshonado/renteniers status, is het toch mogelijk een vergunning tot tijdelijk verblijf aan te vragen om zich hier als gepensioneerde of rentenier te vestigen.

Zolang:

de Nederlander aan de voorwaarden gesteld in hoofdstuk 2 en

de vreemdeling aan de voorwaarden gesteld in hoofdstuk 3

voldoen kan een van rechtswege verklaring of een vergunning tot tijdelijk verblijf verleend worden.

Zie voor ziektekostenverzekering onder 8.10

8.12 Duur van de toelating

Zowel bij eerste toelating als bij verlenging wordt een periode van 1 jaar verleend. Na 5 jaar conform 3.3.1 onder b.

8.13 Procedure

Zie onder 8.4 en 8.5.

8.14 De lay-out van de van rechtswege verklaring

Een van rechtswege verklaring (zie verder hoofdstuk 2).

8.15 De lay-out vergunning tot tijdelijk verblijf

Een verblijfsvergunning tot tijdelijk verblijf (hoofdstuk 3) met als doel: "rentenier/gepensioneerde".

8.16 In kennisstelling van de beslissing op verzoek

Zie onder 8.7

8.17 Afgifte van de van rechtswege verklaring/vergunning tot tijdelijk verblijf

Zie onder 8.8 en 8.9

Voor verder bepalingen die hier niet zijn opgenomen wordt verwezen naar hoofdstuk 2 voor personen met de Nederlandse nationaliteit en naar hoofdstuk 3 voor vreemdelingen.

9. HOOFDSTUK 9 - VERWIJDERING EN UITZETTING

9.1 Inleiding

In de voorgaande hoofdstukken is ingegaan op de wijze waarop de toegang en het recht op verblijf van vreemdelingen in de Nederlandse Antillen is geregeld. Daaruit is duidelijk geworden dat het lang niet alle vreemdelingen is toegestaan in de Nederlandse Antillen te verblijven. Ter handhaving van de bepalingen van de Landsverordening Toelating en Uitzetting bevat de regelgeving een aantal instrumenten.

Ingevolge de Landsverordening Identificatieplicht⁵⁰ dient iedere burger dus ook de vreemdeling zijn identiteit- en verblijfsdocumenten te allen tijde bij zich te hebben en is hij verplicht deze ter inzage te verstrekken aan de opsporingsambtenaren⁵¹.

De LTU geeft de overheid de bevoegdheid om vreemdelingen die hier niet mogen verblijven, met behulp van de sterke arm van het Nederlands-Antilliaanse grondgebied te verwijderen, terwijl door de maatregel van ongewenst verklaring of weigering van de toegang voor bepaalde duur hun eventuele terugkeer naar de Nederlandse Antillen geweigerd wordt. Verwijdering geschiedt door de Gezaghebber. Een nog zwaardere sanctie is de uitzetting van de vreemdeling. Uitzetting geschiedt door de procureur generaal.

9.2 Toezicht

Toezicht in het vreemdelingenrecht heeft in het algemeen enerzijds het oog op het orderlijk verloop van de binnenkomst van vreemdelingen en vervolgens de registratie van het legaal verblijf van hen die zijn toegelaten. Anderzijds heeft het betrekking op de verwijdering van vreemdelingen die niet of niet langer in de Nederlandse Antillen mogen verblijven.

De maatregelen van toezicht vinden hun grondslag in de regelgeving en literatuur. Deze maatregelen betreffen onder meer de identificatieplicht, de kennisgeving van wijziging van woon- of verblijfplaats in de Nederlandse Antillen. Verder betreffen het de vrijheidsbeperkende en ontnemende maatregelen, de staande houding, de ophouding en het ongewenst verklaren van een vreemdeling.

Behoudens ter voorkoming van illegale binnenkomst en verblijf, dient het vreemdelingentoezicht er ook toe inzicht te krijgen in de gedragingen van vreemdelingen die legaal in de Nederlandse Antillen verblijven, voorzover deze gedragingen relevant zijn in verband met de uitvoering van de LTU en het vreemdelingenbeleid. Zo kunnen de feitelijke gegevens (aantal vreemdelingen, hun verblijfplaatsen en verblijfsdoel, hun gezinssamenstelling en hun woon- en werkomstandigheden) die de basis moeten vormen van het te voeren vreemdelingenbeleid geheel of gedeeltelijk via het vreemdelingentoezicht worden verkregen.

De directe controle voor wat betreft ambtenaren belast met het toezicht aan de grens, de grensbewaking en het binnenlandse toezicht wordt uitgeoefend door de respectieve vreemdelingendiensten en opsporingsambtenaren bedoeld in artikelen 184 en 185 van het Wetboek van Strafvordering.

9.3 Identificatieplicht, staande houden en ophouden

In het kader van de Landsverordening Identificatieplicht hebben opsporingsambtenaren, bedoeld in de artikelen 184 en 185 van het Wetboek van Strafvordering de bevoegdheid een ieder staande te houden ter controle van identiteit, nationaliteit en verblijfsstatus. Ook vervoermiddelen kunnen met dit doel worden onderzocht. Voorwaarde is wel dat een dergelijk optreden noodzakelijk is ter bestrijding van illegaal verblijf. De verplichting tot identificatie rust op personen. Ook Nederlanders kunnen derhalve worden onderworpen aan het dwangmiddel van overbrenging naar een politiebureau ter vaststelling van hun identiteit.

⁵⁰ Landsverordening van de 20 ste mei 2002 houdende bepalingen inzake de identificatieplicht, no. 76

⁵¹ Art. 1 leden 1 en 3 van deze Landsverordening

Op grond van het evenredigheidsbeginsel beperkt de toepassing van een aan een toezichthouder toegekende bevoegdheden tot de gevallen waarin de toepassing voor de uitvoering van de taak redelijkerwijs nodig is. Dat geldt voor de uitoefening van alle bevoegdheden⁵².

Welke identiteitspapieren een vreemdeling moet overleggen, is afhankelijk van de juridische grondslag van zijn verblijfsrecht in de Nederlandse Antillen. Indien de vreemdeling voor langere tijd is toegelaten dient hij zijn verblijfsdocument te overleggen⁵³.

Dat kan zijn:

1. geldige sedula en originele vttv, of
2. "verlopen" sedula, zijn "verlopen" originele vttv en originele aanvraag kopie cliënt (verlengingsverzoek)

Andere vreemdelingen moeten de beschikking hebben over een voor toegang tot de Nederlandse Antillen vereist document voor grensoverschrijding. In de praktijk betekent dit dat zij een geldig paspoort moeten kunnen overhandigen dat voorzien is van een inreisstempel en, indien uit visumplichtig land, een visum.

Het zal niet altijd aanstonds mogelijk zijn om de identiteit of het verblijfsrecht van iemand die staande is gehouden in verband met de uitoefening van vreemdelingentoezicht vast te stellen. Zo kan het zijn dat de betrokkene weigert te voldoen aan het bevel tot stilstaan of weigert te antwoorden op de gestelde vragen, maar ook kan het voorkomen dat de betrokkene niet direct een identiteitspapier of verblijfsdocument kan tonen waaruit zijn verblijfsrecht blijkt. In deze gevallen kan van de betreffende persoon zijn reisdocument (paspoort) tijdelijk worden ingenomen.

⁵⁴ Bij tijdelijke inname dient de opsporingsambtenaar een met redenen omkleed bewijs van inname aan de persoon te verstrekken.

De vreemdeling kan verplicht worden tot medewerking aan het vastleggen van gegevens met het oog op zijn identificatie, zoals het tonen van bescheiden, het fotograferen en het laten nemen van vingerafdrukken. Voor het nemen van vingerafdrukken moet wel een gegronde reden bestaan⁵⁵. De betreffende persoon kan ook worden overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor. Tijdens het oponthoud mogen de vreemdeling alleen beperkingen worden opgelegd indien deze ten dienste staan aan het identiteit onderzoek, respectievelijk het onderzoek naar het verblijfsrecht. De vreemdelingendienst is niet verplicht de vreemdeling in het kader naar identiteit en/of verblijfsrecht te horen. De ambtenaar kan ook in het Navas registratiesysteem kijken.

De plaats van verhoor is meestal het politiebureau. De vrijheidsbeneming duurt maximaal 6 uur. Bij de berekening van deze termijn wordt de periode tussen de staande houding van de vreemdeling en de aankomst op een plaats bestemd voor verhoor (de overbrenging) niet meegeteld. Ook de uren tussen 10.00 en 07.00 worden niet meegeteld.

Indien na verloop van de zesuurtermijn nog geen helderheid is verkregen en er nog grond bestaat voor het vermoeden dat de opgehouden persoon geen rechtmatig verblijf heeft dan kan de daarmee belaste ambtenaar van de vreemdelingendienst besluiten de termijn met maximaal 48 uur te verlengen. De overgebrachte persoon moet medegedeeld worden dat op zijn verzoek derden (daaronder begrepen de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van zijn land) van de verlenging van de termijn van ophouding op de hoogte zullen worden gebracht. In geval van minderjarigen moeten degene die de ouderlijke macht of voogdij uitoefenen te allen tijde op de hoogte worden gebracht. Als de woon- of verblijfplaats van ouders of voogd niet bekend is, dan moet de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van de staat waarvan betrokkene de nationaliteit heeft, ingelicht worden. Is de verblijfsrechtelijke positie duidelijk, dan kan hij onder bepaalde voorwaarden in bewaring worden gesteld of dient hij in vrijheid te worden gesteld.

⁵² ABRvS 17 juli 2001, JV 2001, 235

⁵³ Art. 1 en 2 sub d Landsverordening Identificatieplicht

⁵⁴ Art. 1 lid 4 Landsverordening Identificatieplicht

⁵⁵ HR RV 1993, 70

Indien er gronden aanwezig zijn voor verwijdering dient de vreemdeling te worden verwijderd. Indien er besloten wordt over te gaan tot in bewaring stelling dan dient er een schriftelijke en gemotiveerde beschikking te worden opgesteld, waarvan een kopie aan de vreemdeling wordt gegeven. Deze beschikking dient te worden ondertekend door de Gezaghebber. De inhoud van de beschikking met inbegrip van de rechtsmiddelen dient in een voor hem begrijpelijke taal aan de vreemdeling kenbaar te worden gemaakt. (zie verder bewaring hoofdstuk 10)

De vreemdelingendienst is niet verplicht de vreemdeling in het kader van het onderzoek naar identiteit en/of verblijfsrechtelijke positie te horen. Het onderzoek kan ook plaatsvinden doordat de vreemdelingendienst andersoortige onderzoekshandelingen verricht⁵⁶. Daarbij kan gedacht worden aan controle van aangetroffen documenten in het vreemdelingenadministratiesysteem.

Van belang is verder dat de overgebracht persoon meegedeeld moet worden dat op zijn verzoek derden (daaronder begrepen de diplomatiek of consulaire vertegenwoordiging van zijn land) van de verlenging van de termijn van ophouding op de hoogte worden gesteld. Als woon- of verblijfsplaats van ouders of voogd niet bekend is, dan moet de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van de staat waarvan betrokkene de nationaliteit heeft, ingelicht worden.

9.4 Gronden voor verwijdering

Uitgangspunt is dat de vreemdeling die niet (langer) rechtmatig in de Nederlandse Antillen verblijft de Nederlandse Antillen dient te verlaten.

De Gezaghebber kan verwijderen:

- personen die in strijd met de wettelijke bepalingen nopens toelating en uitzetting het land zijn binnengekomen;
- personen die tot tijdelijk verblijf werden toegelaten, wanneer zij in het land worden aangetroffen nadat de geldigheidsduur van hun tijdelijke verblijfsvergunning is verstreken of de vergunning door enige andere oorzaak is vervallen.

9.4.1 Redenen voor verwijdering

De redenen voor verwijdering zijn uiteenlopend.

Bijvoorbeeld:

- de ingevolge artikel 2, lid 1 Tb toegestane verblijfsperiode van de vreemdeling als toerist is geëindigd;
- de vreemdeling is de Nederlandse Antillen binnengekomen zonder te voldoen aan de vereisten voor toegang.
- de geldigheidsduur van de vergunning tot tijdelijk verblijf is inmiddels verlopen en er is na 3 maanden van verloop van geldigheidsduur geen aanvraag voor verlenging ingediend.
- de vergunning van de vreemdeling (ongeacht het type of duur van de vergunning) is ingetrokken en de procedure voor intrekking heeft reeds plaatsgevonden (oproeping, hoor en wederhoor zie procedure hoofdstuk 3)

9.4.2 Verwijdering van gezinsleden

Indien een zelfstandig toegelaten vreemdeling uit de Nederlandse Antillen moet worden verwijderd, geldt in het algemeen dat de tot zijn gezin behorende vreemdelingen, met een niet zelfstandige vergunning, zoveel mogelijk met deze worden verwijderd. (artikel 13 LTU)

9.4.3 Redelijk termijn

Indien de vreemdeling op basis van een vttv was toegelaten en zijn vttv is ingetrokken of de duur van zijn vttv is overschreden en het verzoek van de verlenging van de vttv is na 3 maanden niet

⁵⁶ ABRvS 20 juli 2001, JV 2001/236

ingediend kan aan de betrokken vreemdeling een redelijke termijn gegund worden om op eigen gelegenheid het land te verlaten. Wat 'een redelijke termijn' is (artikel 14, lid 2 LTU), hangt mede af van de persoonlijke omstandigheden van de vreemdeling. Hij of zij moet in staat zijn orde op zaken te stellen (zoals het opzeggen van de huur, regelen retourreis en van verhuizing van inboedel etc.). Maximale termijn is 6 weken. Indien de vreemdeling een langer termijn wenst zal dit verzoek aan de Gezaghebber dienen te worden voorgelegd.

Indien het belang van de openbare orde of de publieke rust of veiligheid en goede zeden zich hiertegen verzet of de vreemdeling geacht mag worden zich aan zijn verwijdering te zullen onttrekken wordt een 'redelijke termijn' niet toegekend. De vreemdeling kan in zo een geval vrijwillig zijn paspoort afgeven of in bewaring worden gesteld. (Voor inbewaringstelling zie hoofdstuk 10.)⁵⁷

9.5 Gronden voor uitzetting

De Procureur-generaal kan uitzetten:

- a. personen die na verlies van hun toelating van rechtswege of na intrekking van hun vergunning tot (tijdelijk) verblijf niet binnen een te stellen termijn de Nederlandse Antillen hebben verlaten;
- b. personen voor wie ingevolge de LTU toelating is vereist en wier verblijf met het oog op de zedelijkheid, de openbare orde of de publieke rust of veiligheid niet wenselijk wordt geacht.

9.6 Verschillen in de bevoegdheden van de Gezaghebber respectievelijk de Procureur-generaal

De Gezaghebber mag alleen personen verwijderen die zich hier te lande bevinden zonder verblijfstitel, hetzij wanneer zij die nooit hebben gehad, hetzij wanneer daarvan de geldigheidsduur is verstreken dan wel deze vergunning door enige andere oorzaak is vervallen.

Voor wat betreft het laatste geldt de bevoegdheid alleen ten aanzien van vergunningen tot tijdelijk verblijf.

De Gezaghebber mag dus niet verwijderen:

- a. personen met een geldige verblijfstitel;
- b. personen wier toelating van rechtswege is geëindigd;
- c. personen wiens vergunning tot verblijf voor onbepaalde tijd door enige oorzaak is vervallen.

Personen voor wie toelating (van rechtswege dan wel krachtens vergunning) is vereist en derhalve ook zij, die hierboven onder a tot en met c zijn genoemd, mogen door de Procureur-generaal worden uitgezet, mits hun verblijf hier te lande met het oog op de zedelijkheid, de openbare orde of publieke rust of veiligheid niet wenselijk wordt geacht.

Ook buiten dit laatste geval mag de Procureur-generaal de onder b en c vermelde personen uitzetten, mits zij niet binnen een gestelde termijn het land hebben verlaten. (Hoewel de wet spreekt van "vergunning tot verblijf" moet hij toch geacht worden ook personen met de minder zware status van vergunninghouder tot tijdelijk verblijf te kunnen uitzetten).

9.7 Wijze waarop verwijdering/uitzetting kan plaatsvinden

Verwijdering/uitzetting kan plaats vinden:

- a. door overgave aan de buitenlandse grensautoriteit;
- b. door plaatsing aan boord van een vliegtuig of schip.

⁵⁷ In de Nederlandse vreemdelingenwet is opgenomen dat de illegale vreemdeling de plicht heeft Nederland te verlaten

In beide gevallen geldt dat de vreemdeling:

- voorzien is van zijn bagage;
- beschikt over zijn geld en andere eigendommen.

9.7.1 Naar welk land dient de vreemdeling verwijderd te worden?

Vertrek dient plaats te vinden naar een land buiten de Nederlandse Antillen waar toelating gewaarborgd is.

Vreemdelingen die uit de Nederlandse Antillen worden verwijderd, zijn in beginsel vrij zich te begeven naar het land van hun keuze, mits de betrokkene aannemelijk kan maken dat hij toegang heeft tot het land dat hij wil binnen reizen (bijv. door het aantonen van een geldig verblijfsdocument)

9.8 Strafbare feiten

Ingevolge artikel 23 van de LTU wordt handelen in strijd met de verplichtingen aangemerkt als en strafbaar feit (overtreding).

Artikel 23 lid 1 De persoon die zich toegang heeft verschaft zonder dat hem toelating was verleend met hechtenis van ten hoogste 3 maanden of een geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 23 lid 2 De persoon die na de termijn waarvoor een vergunning was afgegeven zich nog op de Nederlandse Antillen bevindt of de aan zijn toelating verbonden voorwaarden, beperkingen niet nakomt met een hechtenis van ten hoogste een maand of een geldboete van ten hoogste vijf honderd gulden.

Artikel 23 lid 3 De persoon die de voorschriften en regelen overtreedt met een geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 24 van de LTU stelt dat bij het geven van opzettelijke onjuiste inlichtingen ter verkrijging van toelating voor zich of voor een ander dan wel tot het verkrijgen van bepaalde voorwaarden daaraan verbonden of ter voorkoming van de intrekking van de vergunning tot toelating gestraft wordt met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste duizend gulden. Bovendien wordt het in dit artikel strafbaar gesteld feit in tegenstelling met artikel 23 als misdrijf beschouwd.

Artikel 25 stelt dat de in artikel 23 en 24 strafbare feiten door of vanwege een rechtspersoon de strafvervolging wordt ingesteld en de straf wordt uitgesproken tegen de bestuurders/of commissarissen en bij afwezigheid tegen de vertegenwoordigers van een andere rechtspersoon.

9.9 Gedetineerde vreemdelingen

De vreemdeling die gedetineerd is dient zo spoedig mogelijk (afhankelijk van de feitelijke omstandigheden van zowel de overheid als de gedetineerde) na zijn ontslag uit de gevangenis/huis van bewaring uit de Nederlandse Antillen te worden verwijderd. Hiertoe dienen de voorbereidingen voorafgaand aan zijn ontslag te worden genomen. Dit kan zijn:

- procedures voor de ontzegging van voortgezet verblijf: opmaken en uitreiking van beschikking tot weigering van de verlenging van de geldigheidsduur, dan wel tot intrekking van de verblijfsvergunning van de vreemdeling;
- ongewenst verklaring;
- het verkrijgen van reisdocumenten cq. het opmaken van reisdocumenten.

9.10 Ongewenst verklaren

Artikel 2 onder 4 Tb geeft de mogelijkheid aan de vreemdeling die als toerist is toegelaten en die het toeristisch verblijf heeft overschreden⁵⁸ ongewenst te verklaren. Dit is een administratieve maatregel die ten doel heeft bepaalde vreemdelingen, aan wie het niet langer is toegestaan in de Nederlandse Antillen te verblijven uit ons land te weren. In de verwijderingsbeschikking dient te worden opgenomen dat de vreemdeling gedurende een bepaalde periode niet in de Nederlandse Antillen mag terugkeren. De strafrechtelijke sanctie op overtreding hiervan is te vinden in artikel 203 van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen. De periode van ongewenst verklaring is gesteld op drie jaar.

9.11 Toegang weigeren voor een bepaalde duur

De vreemdeling die zijn rechtmatige verblijfsduur overschreden heeft, dan wel waarvan zijn vttv is ingetrokken, zal, op basis van art. 9 LTU (openbare orde), bij verwijdering een sanctie opgelegd krijgen waarbij hem voor een bepaalde periode de toegang tot de Nederlandse Antillen wordt geweigerd.

⁵⁸ Lar 2005/26 grondslag voor ongewenst verklaring gebaseerd op artikel 2 vierde lid. Bepaling ziet op toeristen die hun toeristisch verblijf hebben overschreden.

10. HOOFDSTUK 10 - BEWARING

10.1 Inleiding

De inbewaringstelling van vreemdelingen is een maatregel van vrijheidsontneming uit de Landsverordening Toelating en Uitzetting. De vreemdeling wordt niet vastgehouden omdat hij een strafbaar feit heeft gepleegd maar omdat hij de Nederlandse Antillen zo snel mogelijk moet verlaten.

De vreemdelingenbewaring wordt niet door een rechterlijke instantie bevolen maar namens de Gezaghebber. Voorts stelt de wet ten aanzien van vreemdelingen die geen rechtmatig verblijf in de Nederlandse Antillen genieten, in beginsel geen beperkingen omtrent de duur van de vreemdelingenbewaring.

10.2 Gronden voor inbewaringstelling

Bewaring kan volgens artikel 16 LTU (bij uitzetting) cq. artikel 19, lid 2, LTU (verwijdering) worden toegepast indien betrokkene gevaar oplevert voor de openbare orde, de publieke rust/veiligheid of de goede zeden, dan wel indien er gegronde vrees bestaat dat de betrokkene zich aan de verwijdering/uitzetting zal onttrekken.

10.3 Wanneer wel en wanneer niet de maatregel van bewaring toepassen.

De inbewaringstelling moet onvermijdbaar zijn. Vereist is dat de bewaring noodzakelijk moet zijn in het belang van de openbare rust, van de openbare orde of van de nationale veiligheid. Het proportionaliteitsbeginsel brengt daarbij mee dat pas tot inbewaringstelling kan worden overgegaan, indien vaststaat dat niet met een lichter controlemiddel, zoals een vrijwillige meldingsplicht of vrijwillige afgifte van het paspoort, kan worden volstaan. De vraag wanneer een inbewaringstelling dient te worden gevorderd zal in zijn algemeenheid gerechtvaardigd zijn indien zonder toepassing van de bewaring de vreemdeling zich vrijwel zeker aan de verwijdering zal onttrekken. Hieruit volgt dat inbewaringstelling aan de orde kan komen indien er concrete aanwijzingen zijn dat de vreemdeling bijvoorbeeld;

- wil onderduiken, of
- weigert mee te werken aan de vaststelling van zijn identiteit, of
- zich heeft onttrokken aan het vreemdelingentoezicht, of
- indien de criminele antecedenten van de vreemdeling daartoe aanleiding geven, of
- indien de vreemdeling onjuiste of tegenstrijdige informatie geeft.

In de navolgende gevallen kan er aanleiding zijn de maatregel van bewaring niet toe te passen:

- er zijn betrouwbaar geachte particulieren of instanties bereid gevonden zich voor het onderbrengen van de vreemdeling garant te stellen gedurende de tijd dat nog over de verwijdering moet worden beslist of de verwijdering niet kan worden geëffectueerd;
- er bestaat geen uitzicht op verwijdering van de vreemdeling naar enig land, met name omdat hij niet in het bezit is of kan komen van geldige reisdocumenten;
- de vreemdeling heeft een vaste woon- en verblijfplaats in de Nederlandse Antillen
- er kan een lichter middel worden toegepast (bijv. een meldingsplicht of afgifte van zijn paspoort)

10.4 De procedure van inbewaringstelling

10.4.1 Verwijdering

De beslissing tot inbewaringstelling wordt genomen door de Gezaghebber of een op grond van artikel 19, lid 4, LTU daartoe door deze gemandateerde politiefunctionaris, t.w.:

- een 'hulpofficier van justitie' belast met vreemdelingenzaken
- een van de hiertoe gemandateerde personen conform artikel 16 resp. 19, lid 2, LTU.

Hij/zij toetst door middel van het horen van de desbetreffende vreemdeling of de maatregel van inbewaringstelling aan de desbetreffende vreemdeling kan worden opgelegd. Na het horen wordt aan de vreemdeling een kopie van het bevelschrift tot inbewaringstelling uitgereikt. Het bevel moet met redenen zijn omkleed. Bij dit gesprek mag een advocaat aanwezig zijn.

10.4.2 Uitzetting

Van bewaring met het oog op uitzetting is in de LTU alleen geregeld dat de mededeling schriftelijk moet geschieden en zoveel mogelijk in persoon moet worden uitgereikt, terwijl de betrokkene daartoe tevoren gehoord of behoorlijk opgeroepen moet worden. Hier dient echter ook te gelden dat de beschikking met redenen moet worden omkleed. Aan de Procureur-generaal is geen mandaterings-bevoegdheid gegeven.

10.5 Termijn van inbewaringstelling

Er bestaat geen wettelijke maximale termijn, maar de inbewaringstelling dient redelijkerwijs niet langer te duren dan de tijd die nodig is om de vreemdeling daadwerkelijk uit de Nederlandse Antillen te verwijderen. Voor de maximumtermijn van de inbewaringstelling zonder ambtshalve rechterlijke toetsing wordt aansluiting gezocht bij artikel 89 van het Wetboek van Strafvordering, 3 maal 24 uur.⁵⁹ Tijdens de inbewaringstelling kan de vreemdeling bovendien zelf bij de rechter om zijn invrijheidstelling verzoeken (vergelijk artikel 91 van het Wetboek van Strafvordering). Beide artikelen zijn uitwerkingen van artikel 5 EVRM.

De vreemdelingenbewaring wordt voortgezet indien:

- a. binnen de voorgeschreven termijn de vreemdeling niet verwijderd c.q. uitgezet kan worden wegens specifieke redenen bijvoorbeeld omdat het onderzoek naar de identiteit van de vreemdeling nog niet is afgerond;
- b. de daadwerkelijke verwijdering c.q. uitzetting mislukt is (door onder meer fysiek weerstand van de vreemdeling)⁶⁰.

Uit het feit dat de vreemdelingenbewaring een ordemaatregel is kan worden afgeleid dat deze niet voor onbepaalde tijd kan voortduren, ook niet wanneer de vreemdeling niet aan zijn verwijdering meewerkt. Als het anders was dan zou de bewaring het karakter van een strafsancie krijgen, zonder dat daaraan een bepaling ingevolge het strafrecht ten grondslag ligt. In de rechtspraak zijn inzake de duur een aantal beoordelingscriteria ontwikkeld. Uitgangspunt is dat wanneer na 6 maanden nog geen verwijdering heeft plaatsgevonden, in beginsel wordt aangenomen dat geen zicht op verwijdering bestaat, en dat de bewaring dient te worden opgeheven. Voor het langer laten voortduren van de bewaring kan echter aanleiding zijn indien de vreemdeling willens en wetens het onderzoek naar zijn identiteit frustreert of als het zeer waarschijnlijk is dat de vreemdeling korte tijd na het verstrijken van de zes maanden verwijderd kan worden. De termijn kan echter korter zijn dan 6 maanden, indien het ondanks inspanningen van de vreemdeling niet lukt om een uitreisdocument te verkrijgen, de kans op verwijdering na een bepaalde tijd van onderzoek nog slechts gering moet worden geacht of de gezaghebber onvoldoende voortvarendheid heeft betracht bij het instellen en voortzetten van het verwijderingonderzoek.

⁵⁹dat is gebaseerd op de jurisprudentie van het Europees Hof van de rechten van de mens (Brogan criterium).

⁶⁰ NJ' 93, 564: tweede vreemdelingenbewaring na mislukte uitzetting is voortzetting en geen nieuwe vreemdelingenbewaring.

10.6 Rechten van de inbewaring gestelde vreemdeling

De inbewaring gestelde moet in het algemeen op grond van verdragsrechtelijke bepalingen dezelfde rechten worden toegekend als een op grond van het Wetboek van Strafvordering van zijn vrijheid beroofde persoon.

De advocaat heeft vrije toegang tot de in bewaring gestelde. Hij mag hem spreken buiten tegenwoordigheid van derden en hem deskundige bijstand verlenen. Naaste verwanten en een in de Nederlandse Antillen gevestigde consulaire vertegenwoordiger worden op verzoek van de vreemdeling ingelicht. Bij minderjarigen worden op verzoek de ouders van de vreemdeling of de wettelijke vertegenwoordiger zo spoedig mogelijk op de hoogte gesteld.

10.6.1 In bewaringstelling en artikel 5 EVRM⁶¹

Het feit dat de LTU geen aparte rechtsgang heeft op grond waarvan tegen de inbewaringstelling (duur en de verdere modaliteiten van die vrijheidsbeneming) in beroep kan worden gegaan, levert geen schending op met het EVRM aangezien de rechtsgang van het kortgeding bij de civiele rechter aan de vereisten van artikel 5 EVRM voldoet.

10.7 Opheffing van de inbewaringstelling

De inbewaringstelling wordt opgeheven als:

- a. de vreemdeling uit de Nederlandse Antillen verwijderd is naar een land waar zijn toelating gewaarborgd is;
- b. de rechter de maatregel van de inbewaringstelling opheft;
- c. de Gezaghebber of een van de gemandateerden ex. artikel 19, lid 4, LTU om een andere reden (bijvoorbeeld vanwege gezondheid of andere klemmende redenen van humanitaire aard) de inbewaringstelling opheft.

10.8 Periodieke rapportage

De inbewaringstelling geschiedt op last van de Gezaghebber. Ten einde inzicht te verkrijgen in ondermeer het aantal in bewaring gestelde vreemdelingen, de nationaliteit en de gemiddelde duur van inbewaringstelling, dient maandelijks aan de gezaghebber een schriftelijke rapportage plaats te vinden.

⁶¹ NJ'91, 594: Fratoni: " uit artikel 5-1 en 5-4 EVRM in onderling verband beschouwd, volgt geenszins dat de Nederlands Antilliaanse wetgeving een specifieke op opheffing van de vreemdelingenbewaring gerichte rechtsgang moet inhouden".

11. HOOFDSTUK 11 - RECHTSMIDDELEN

11.1 Inleiding

Sinds de inwerkingtreding van de Landsverordening Administratieve Rechtspraak (LAR PB 2001, 79) is de mogelijkheid bij de Gouverneur in beroep te gaan tegen beslissingen van de Gezaghebber inzake toelating en uitzetting vervallen. Alle beslissingen omtrent toelating en uitzetting genoemd in de LTU dan wel de daarop gebaseerde uitvoeringsregelgeving zijn beschikkingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 van de LAR, te weten schriftelijke besluiten van bestuursorganen inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling die niet van algemene strekking is.

11.2 Opsomming van beschikkingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 LAR

Het betreft in deze:

1. beslissingen van de Gezaghebber bedoeld in artikel 17, lid 1 LTU:
 - a. de (afwijzende) beslissing op een verzoek om een vergunning tot (tijdelijk) verblijf, alsmede de aan een toewijzende beschikking verbonden voorwaarden;
 - b. de beslissing, houdende wijziging van een vergunning of van de aan een vergunning verbonden voorwaarden, beperkingen of bepalingen; hieronder valt volgens de letter van de wet niet het afwijzen van het verzoek om de voorwaarden op te heffen of te wijzigen, maar een afwijzende beschikking op een daartoe strekkend verzoek is wel een beschikking als bedoeld in artikel 3, lid 1 LAR;
 - c. de beslissing van de gezaghebber tot ambtshalve opleggen van de vttv;
 - d. de beslissing tot intrekking van een vergunning;
 - e. de (afwijzende) beslissing op een verzoek als bedoeld in artikel 3, lid 5 LTU;
2. de beslissing van de Gezaghebber dat de toelating van rechtswege is geëindigd (artikel 5 LTU);
3. de beslissing van de Gezaghebber dat de toelating bij vergunning is geëindigd (artikel 12 LTU);
4. de beslissing van de Gezaghebber tot verwijdering, alsmede de op die verwijdering gebaseerde beslissing tot inbewaringstelling van betrokkene (artikel 19 LTU);
5. de door of namens de Minister van Justitie gegeven beslissing tot weigering van binnenkomst of ontzegging van langer verblijf aan een toerist die als ongewenst wordt beschouwd (art 2, lid 4 Tb) (Het Tb stelt in artikel 2, lid 4, dat tegen deze besluiten geen beroep is toegelaten, maar een landsbesluit kan niet de bepalingen van de LAR opzij zetten, zodat het genoemde artikellid onverbindend moet worden geacht. Een uitsluiting van appelmogelijkheid zal immers bij landsverordening moeten gebeuren);
6. de beslissing van de Gezaghebber tot het niet in behandeling nemen van een aanvraag of verzoek als hierboven onder 1 genoemd⁶²;
7. de afwijzende beslissing van de Gezaghebber op een verzoek tot afgifte van de verklaring ex artikel 8, lid 1 onder 2de Tb;
8. de afwijzende beslissing van de Gezaghebber op een verzoek tot afgifte van een bewijs van terugkeer (art 8, lid 1 onder 1ste Tb)⁶³;
9. de beslissing van de Procureur-generaal tot uitzetting ex artikel 15 LTU alsmede de op die uitzetting gebaseerde beslissing tot inbewaringstelling van betrokkene (artikel 16 LTU).

11.2.1 Gelijkstelling weigering met beschikking

Ingevolge artikel 3, lid 2, LAR wordt een weigering om een beschikking te geven met een beschikking gelijkgesteld.

Van een weigering om een beschikking te geven is sprake zodra de wettelijk gestelde termijn, waarbinnen de beschikking moet worden gegeven, is verstreken.

⁶² De jurisprudentie zal moeten uitmaken of een dergelijke beslissing een publiekrechtelijke rechtshandeling inhoudt zoals artikel 3, lid 1 LAR vereist; zo niet dan zou er sprake kunnen zijn van een fictieve weigering tot het nemen van een beslissing op de aanvraag of het verzoek als onder dit punt bedoeld. Is ook dit niet het geval dan zal de civiele rechter benaderd moeten worden.

⁶³ Als bijlage VIII is opgenomen een modelbeschikking weigering van een verzoek om afgifte van een "Bewijs van terugkeer".

Is er door de wet geen termijn gesteld, dan geldt dat een redelijke termijn moet zijn verstreken voordat er sprake is van een weigering (artikel 3, lid 3 LAR). In deze instructie is aangegeven dat een termijn van 4 maanden redelijk is te achten.

11.3 Vermelden van de rechtsmiddelen op de beschikkingen.

Op iedere beschikking opgesomd in 11.2 dienen de rechtsmiddelen te worden vermeld. Het bestuursorgaan moet ingevolge artikel 56, lid 4 LAR een mededeling doen van de mogelijkheid van het indienen van het bezwaar bij het bestuursorgaan en de beroepstermijn.

Ingevolge artikel 7 van de Landsverordening Administratieve Rechtspraak kan de belanghebbende binnen zes weken in beroep komen tegen een afwijzende beschikking bij het Gerecht. Daarnaast geeft de LAR de mogelijkheid van bezwaar ingevolge artikel 55 LAR binnen dezelfde termijn bij hetzelfde bestuursorgaan, die de beslissing genomen heeft.

Op de mededeling van de mogelijkheid van bezwaar dient te worden opgenomen dat indien belanghebbende binnen 4 maanden geen antwoord op zijn bezwaarschrift heeft ontvangen, hij in beroep dient te gaan. Wacht belanghebbende langer dan zal hij door de LAR rechter niet ontvankelijk worden verklaard.

Belangrijk verschil tussen de behandeling van een bezwaarschrift en de behandeling van een beroepschrift is de volgende:

- bij bezwaar toetst de bezwaarcommissie ex nunc, d.w.z. met inachtneming van alle feiten en omstandigheden, het nieuwe beleid en het nieuwe geldende recht op het tijdstip van de behandeling van het bezwaar
- bij beroep toetst de administratieve rechter ex tunc, dat betekent dat de rechter beoordeelt of de beslissing op het tijdstip van de afwijzing van de beschikking rechtmatig was. Of een beschikking uit oogpunt van beleid juist is komt niet aan de orde bij de rechter.

Bij een afwijzende beschikking van een verlenging of wijziging van een vergunning moet de vreemdeling volgens de Lar de beslissing op bezwaar of beroep in het buitenland afwachten. Wil de vreemdeling op het eiland blijven dan zal bij de Lar rechter om een voorlopige voorziening moeten worden gevraagd. Zolang de afwijzende beschikking niet per aangetekende post is verzonden kunnen er geen dwangmiddelen zoals verwijdering of vreemdelingenbewaring plaatsvinden.